

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200536

UNIVERSAL
LIBRARY

SCHOOL METHOD

BY

HANUMANT GOVINDRAO DESHPANDE, B. A.,

S T. C. (HONOURS),

HEAD-MASTER, TRAINING SCHOOL, DHARWAR.

ಶಿಕ್ಷಣ ವದ್ಧತಿ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ

ಹನುಮಂತ ಗೋವಿಂದರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಬಿ. ಎ.

ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ ಪ್ರೀಸಿಂಗ್‌ಸ್ಕೂಲ ಧಾರವಾಡ.

(೧ನೇ ಆವೃತ್ತಿ ೫೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

[Price: Re. 1-4-0).

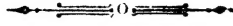
ಬೆಲೆ ೧ ರೂ. ೪ ಆಣೆ

Printed by **M. K. Joshi** at the Karnatak Printing works Dharwar

Published by **H. G. Deshpande**, B. A.,

Head Master, Training College for Men. Dharwar at his Office

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈಚೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ತಲೆದೋರಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನೂಕೂಲವೂ ದೊರೆಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ—೧೯೨೩ನೇ ಇಸವಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರೀಸಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಲವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗುವಂತೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟು, ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಬಳಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮನನ ಮಾಡುವದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವೇ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬರೆಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯವು ಒದಗಿತು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದನಂತರ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯಂತರವಾಗಿ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳಕಾಲವೂ ಶ್ರಮವೂ ಹತ್ತುವದರಿಂದ ಅವೇ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಿಂದ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯವುಂಟಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿರುವದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಆದ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ವಿವೇಚನವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ವಿವೇಚನವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣ, ನಿಬಂಧಲೇಖನ, ಗಣಿತ, ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಲ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಈಚೆಯ ೧೪ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ನಿಕಟಪರಿಚಯದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅನುಭವದ ಲಾಭವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವದೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುಸ್ತಕದ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರೆ ಬಾಲಕರ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿಕಾಸವೂ ಹೊಸ

ವಿಷಯಗಳನ್ನಾಕಲಸಮಾಡುವ ಪಾಟವವೂ ಉಂಟಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅನರಲ್ಲಿ ಉದಾರ ನಾಗರಿಕತ್ವದ ಭಾವನೆಯು ಅಂಕುರಿಸುವದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಚ್ಚಿನ ದೋಷಗಳು ಇರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಓಮವಾಗ ತಿದ್ದ ಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಒಪ್ಪೋಲೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಚಕರು ಕ್ಷಮಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಟ್ರೇಸಿಂಗ ಸ್ಕೂಲ ಧಾರವಾಡ. , ಹೆನುಮಂತ ಗೋವಿಂದರಾವ
ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ , ೧೯೨೬) ದೇಶಪಾಂಡೆ.

—————

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ವಿಷಯ.	ಪುಟ.
೧. ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶ	೧—೩
೨. ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ	೩—೬
೩. ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ	೬—೧೦
೪. ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ	೧೦—೧೩
೫. ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳು	೧೩—೧೮
೬. ಬೋಧನದ ತತ್ವಗಳು	೧೮—೨೨
೭. ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧನಗಳು	೨೩—೨೬
೮. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು	೨೬—೩೪
೯. ಗೃಹಪಾಠಗಳೂ ಪಾಠದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೂ	೩೪—೩೬
೧೦. ವಾಚನ	೩೬—೩೯
೧೧. ವ್ಯಾಕರಣ	೩೯—೪೨
೧೨. ಬರಹ	೪೩—೪೬
೧೩. ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು ನಿಬಂಧ	೪೬—೫೧
೧೪. ಗಣಿತ	೫೧—೬೯
೧೫. ಭೂಗೋಲ	೬೯—೮೪
೧೬. ಇತಿಹಾಸ	೮೪—೯೮
೧೭. ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನ ಮತ್ತು ಹರ್ಬರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳು	೯೯—೧೦೧
೧೮. ಕಿಂಡರಗಾರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿ	೧೦೧—೧೦೬
೧೯. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿ	೧೦೬—೧೧೨
೨೦. ಡಾಲ್ಟನ ಪ್ಲಾನ್ ಎಂಬ ಹೊಸಪದ್ಧತಿ	೧೧೨—೧೧೫
೨೧. ಪಾಠದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	೧೧೫—೧೪೫

ಶಿಕ್ಷಣವದ್ಧತಿ.

(೧) ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶ.

ಹುಡುಗರನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮಾದರಿತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಮಾಡುವದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವು. ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶವು ಹೊಸಶೋಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳಂಥ ಜನರನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವದೂ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಂತಿಮ ಧ್ಯೇಯವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡುವಂಥ ಜನರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದೂ ಆಗಿರುವದು.

ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಸಶಕ್ತರೂ ವಿಚಾರಶೀಲರೂ ನೀತಿಂತರೂ ಇದ್ದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಈ ಮೂರೂ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವದು ಅವಶ್ಯವು.

ಶಿಕ್ಷಕನು ತೋಟಗಾರಂತೆ ಇರುವನು. ತೋಟಗಾರನು ಗೊಬ್ಬರಹಾಕಿ ಹದಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ನಟ್ಟು ದಿನಾಲು ನೀರುಹಾಕಿ ಮೊಳಕೆಬಡೆದು ಸಸಿಯಾದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ರೋಗವು ತಗಲದಂತೆಯೂ ಹುಳಗಳು ಹತ್ತದಂತೆಯೂ ಜೋಕೆಮಾಡುವನು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಗತಿಸಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ಸಸಿಯು ಉತ್ತಮ ವೃಕ್ಷವಾಗಿ ನೆರಳನ್ನೂ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವದು. ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ತೋಟಗಾರನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಅದು ಎಂದೂ ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷವಾಗಲಾರದು. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ:- ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೀರು-ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಅದು ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷವಾಗಲಾರದು. ಅದರಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮಾನಸಿಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಹವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಈಡೇಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರು ಬೀಜರೂಪದಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸವು ಯೋಗ್ಯಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಆಗುವದು. ಇದರಂತೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ, ದಯೆ, ಪ್ರೇಮ ಮೊದಲಾದ ಉಚ್ಚಭಾವನೆಗಳ ಅಂಕುರವಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಇರುವದು. ಈ ಮನೋವಿಕಾರಗಳ ವಿಕಾಸವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದರೆ ಗೌತಮಬುದ್ಧ, ಏಕನಾಥ, ಶುಕಾರಾಮ, ಪುರಂದರದಾಸ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧುಗಳಂಥ ಜನರು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಹತ್ತುವರು.

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಾಲಕನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮನೋವೃತ್ತಿಯೂ ಶಾರೀರಿಕಶಕ್ತಿಯೂ ಅಂಕುರರೂಪದಿಂದ ಇರುವವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಿಕಾಸವೆನ್ನುವರು. ಶಾರೀರಿಕಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಅವಶ್ಯವು. ಮನುಷ್ಯನಬುದ್ಧಿಯು ಎಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಿದ್ದರೂ ಅವನ ಅಂತಃಕರಣವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರೂ ಶರೀರಸಂಪತ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರೂ ಆದ ಎಷ್ಟೋಜನರು ಅಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣಹೊಂದುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗುವದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಯುಗಗಳ “ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಃ | ಮೂಲಮುಕ್ತಂ ಕಲೇವರಂ |” (ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುದೃಢವಾದ ದೇಹವು ಬೇಕು.) “ಶರೀರವಾದ್ಯಂ ಖಲು ಧರ್ಮಸಾಧನಂ” (ಧರ್ಮವನ್ನು ಗಳಿಸುವಂಥ ಸಾಧನವು ಈ ಶರೀರವು) ಎಂಬ ವಚನಗಳು ಶರೀರಸಂಪತ್ತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಕಾರಣವು. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ ಶೋಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಪರಿಮಿತ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನಲ್ಲಿ ಬೀಜರೂಪದಿಂದಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದು ಶಿಕ್ಷಕನ ಕರ್ತವ್ಯವು.

ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಶರೀರಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ನಡತೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಮಹತ್ವವುಂಟು. ಶೀಲವಿಲ್ಲದವನು ಸ್ವಾರ್ಥಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದಂಥ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎರಡನೇಯವರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥವನು ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತನಿದ್ದರೆ ಅವನಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಜಿಕೆ ಇರುವದು. ಶೀಲದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಉಂಟಾಗುವದು. ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಪಶುತುಲ್ಯನಾಗುವನು. ಸುಶೀಲನಾದವನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವನಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಕ್ಕೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವನು. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶೀಲವು ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆರಂಭದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇಚಟಗಳು ಹತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿರಿಯರ ಆಚ್ಛೇದನ ನಡೆಯುವದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವದು, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಅತ್ಯಸಂಯಮನದ ಚಟವು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಹತ್ತಬೇಕು. ಬಾಲಕರು ದೊಡ್ಡ ವರಾದಮೇಲೆ ಸುಖದಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು

ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಪಾಲಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಚಟಗಳು ಹತ್ತು ವಂತೆ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವವು ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣಶಕ್ತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಇದ್ದ ಜನರ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಅನುಕರಣಮಾಡುವರು. ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಓಗೈಯವರ ಕೂಡ ಆಡಹತ್ತಿದಮೇಲೆ ಅವರ ಸಹವಾಸದ ಪರಿಣಾಮವು ಅವರ ಸ್ವಭಾವದಮೇಲೆ ಕೆಲ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುವದು. ಮುಂದೆ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಹತ್ತಿದಮೇಲೆ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ನೋಡಲು ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲನೇ ಶಿಕ್ಷಕಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶಿವಾಜಿ, ವಾಶಿಂಗ್ಟನ್, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ತಾಯಿಯಿಂದ ದೊರೆತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವು ಎಷ್ಟೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಎಂಥ ಹಟಮಾರಿ ಹುಡುಗನಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ ತಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ಎಂದೂ ಮೀರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದು ತಾಯಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಆಕೆಯು ದಯೆ, ಪರೋಪಕಾರ, ದೇವರಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ಮುಂತಾದ ಉಚ್ಚ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳ ಪರಿಪೋಷಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ತಂದೆಯಿಂದಾದರೂ ಬಾಲಕನು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಹೀಗೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣವೆನ್ನುವರು.

ಪಾಲಕರು ಎಷ್ಟು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಲಿಗೆ ಕಳಿಸುವದು ರೂಢವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಾಲಕರ ನೈತಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಶಾರೀರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವು.

(೨) ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ.

ಬಾಲಕರ ಜ್ಞಾನವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸ್ವತಂತ್ರರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಚಟವು ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಬೇಕೆಂತಲೂ ಅವರ ವಿಷಯಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂತಲೂ ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವದುಂಟು. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾಸದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಾಸಹೊಂದಿದಂತೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯು ಪರಿಣತಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು. ಶಿಕ್ಷಕನು ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾಸವು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಆಗುವದೆಂಬದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವು

ಸಫಲವಾಗುವದು. ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವದು ದುಸ್ತರವಾದರೂ ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ದೊರಕತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಅನ್ವಯವು. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಾದಿ ಭಾವನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮವು ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬೇಕಾದಾಗ ಅದರ ಸ್ಮೃತಿಯು (ನೆನಪು) ಉಂಟಾಗುವದು. ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯೂ ನಿರ್ಣಯಶಕ್ತಿಯೂ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ಸಂವೇದನ, ಬೋಧ, ಸ್ಮರಣೆ, ಕಲ್ಪನೆ, ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಇವೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ಭಾಗಗಳು. ಭಾವನೆಗಳೆಂದರೆ ಹಸಿವೆ-ನೀರಡಿಕೆ, ಸುಖ-ದುಃಖ, ಶ್ರಮ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ, ಪ್ರೀತಿ, ದ್ವೇಷ ಮುಂತಾದವುಗಳು. ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೃತಿಯೂ, ಪ್ರಯತ್ನವೂ, ನಿಶ್ಚಯವೂ ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಮೂರು ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎಂದೂ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವಾದಮೇಲೆ ಮೂರೂ ನದಿಗಳ ನೀರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂರೂ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಉದಾ:- ಬಾಲಕನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅವನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಬಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೋಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವದು. ಆಮೇಲೆ ಇದು ಇಂಥಾದ್ದರ ಚಿತ್ರವೆಂದು ಹೇಳುವನು ಈ ಮೂರೂ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದರೂ ಅದರ ಸಂಗಡ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಜ್ಞಾನವೂ ಉಂಟಾಗುವವು.

ಶರೀರಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ—ಯಾವಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಅಪಾಯಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವದೋ ಆ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾದರೂ ಅಪಾಯಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವದು. ಕೆಟ್ಟಹಸಿ, ಸತ್ಪೀನವಾದ ಅನ್ನ, ಬೆಳಕಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಅಪಾಯಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮವಾದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾದರೂ ಆಗುವದು. ಒಂದೇ ಪಾಠವನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡಿಸಿದರೆ ಮೆದುಗರ ಲಕ್ಷವು ಪಾಠದಕಡೆಗೆ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಉತ್ತಮರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಶರೀರಸಂಪತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಶರೀರವು ನಿರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ಶರೀರವು ನಿರೋಗಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾಲೆಯಮನೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕುಳ್ಳದ್ದೂ ಹವೆಯಾಡಲಿಕ್ಕೆ ದ್ವಾರಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ ಮಳೆಗಾಳಿಗಳಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾದದ್ದೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅದರಂತೆ ಪಾಠಗಳಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದವಿರಬಾರದು. ನಿಯಮಿತವೇಳೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ವಿಷಯಾಂತರವನ್ನು ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರಬರಬಾರದೆಂದು ಗಾಯನ, ಡ್ರಿಫ್ಟ್, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ಮನೋರಂಜಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಹುಡುಗರು ಸಣ್ಣವರಿರುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾವನಾಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಇರುವದು. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇರುವವು. ಯಾವದಾದರೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾವು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು. ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಲಕ್ಷಕೊಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ "ಅವಧಾನ" ವೆನ್ನುವರು. ಅವಧಾನವು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು. ೧ ಐಚ್ಛಿಕ. ೨ ಅನೈಚ್ಛಿಕ. ಬುದ್ಧಿಪುರುಷರವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಅವಧಾನಕ್ಕೆ ಐಚ್ಛಿಕ ಅವಧಾನವೆನ್ನುವರು. ಬಿಗಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಪ್ರಾಥವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹವಣಿಸುವರು. ಇದೇ ಐಚ್ಛಿಕ ಅವಧಾನದ ಉದಾಹರಣೆಯು. ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನಾಗಲಿ ಆಟದ ಒಡವೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಹುಡುಗರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಚಿತ್ತವು ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದು ಇದೇ ಅನೈಚ್ಛಿಕ ಅವಧಾನದ ಉದಾಹರಣೆಯು. ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಕಡಿಮೆ ಇರುವದರಿಂದ ಐಚ್ಛಿಕ ಅವಧಾನವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಲಾರರು; ಆದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೈಚ್ಛಿಕ ಅವಧಾನದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಬಾಲಕರ ಲಕ್ಷವು ಪಾಠದ ಕಡೆಗೆ ಉಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡತಕ್ಕದ್ದು.

೧. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕಲಿಸುವಂಥ ಪಾಠಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿರಬೇಕು.
೨. ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.
೩. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಉತ್ಸಾಹ ಹೆಚ್ಚಿರುವದರಿಂದ ಪಾಠಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.
೪. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.
೫. ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೬. ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಅಥವಾ ಮೇಲುನಂಬರ ಕೊಡುವದು ಹುಡುಗರ ಲಕ್ಷ ಉಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದು.

ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾಸದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು ನಾಲ್ಕು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಾವವೆಂದರೆ:-

- (ಅ) ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲಿನ ಮೂರುವರ್ಷಗಳು:- ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿರುವವು. ಹೊಸಹೊಸ ಬಣ್ಣದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವು ಅಸೆಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನ ಭಾವವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಅಂಚೆಕೆ, ಸಿಟ್ಟು, ಪ್ರೀತಿ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ.
- (ಬ) ನಾಲ್ಕನೇವರ್ಷದಿಂದ ಏಳನೇವರ್ಷದವರೆಗೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವದು. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುವವು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ಆಶೆ, ಸಿಟ್ಟು ಮೊದಲಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಲೋದ್ಯಾನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವದು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು.
- (ಕ) ಎಂಟನೇವರ್ಷದಿಂದ ಹದಿನಾರನೇವರ್ಷದವರೆಗೆ:- ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿರುವದು. ವಿಚಾರ, ನಿರ್ಣಯ, ಅನುಮಾನ ಮೊದಲಾದ ಉಚ್ಚ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಸಿಟ್ಟು ಅಂಚೆಕೆ ಮೊದಲಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಆದರ, ಸ್ನೇಹ, ಭೂತದಯೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಬೆಳೆಯಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾಲವಾಗಿರುವದು.
- (ಇ) ಹದಿನೈದರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತನೇವರ್ಷದವರೆಗೆ:- ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ವಿನೇಕ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯಾಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ.

(೩) ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ ಪೂರೈಸುವದಿಲ್ಲಂಬ ಸಂಗತಿಯು ದುಃಖದಾಯಕವು, ಮೂನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂ

ತಲೂ ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣವು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವು ಎಷ್ಟು ಸದೃಢ ವಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಿದ್ದರೂ ಶೀಲವಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಶೀಲವಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಘಾತಕನಾಗುವನು. ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಶೀಲರಾದ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿರುವರೋ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಘನತೆಗೇರು ವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಸುಶೀಲರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯವು. ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವದೊಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಟವು ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡುವದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸುವಿಚಾರಗಳು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವದು, ಅವರ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಭಾವ ನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು, ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಂಯಮನವನ್ನು ಪಾಲಿ ಸುವದು.

ಇನ್ನು ಬಾಲಕರ ನೀತಿಯು ಆನುಸಂತ್ರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣ, ಮತ್ತು ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದು ನಿಜವು. ಉದಾ—ದಮ್ಮ, ಬಿಳವು, ಕೆಮ್ಮು ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳು ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಂದ ದ್ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಸದ್ಗುಣ ಅಥವಾ ದುರ್ಗುಣಗಳೂ ಕೆಲ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಬರುವದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೇ ಆನುಸಂತ್ರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರವೆನ್ನುವರು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಶಿಕ್ಷಕನಿಗಿಂತ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಒದಗುವವು. ಸಾಲೆ ಯಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಂದಲೇ ಹೊಂದುವರು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದಜನರ ಸಹ ವಾಸದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪರಿಣಾಮವು ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅಳಿದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನವೆಂ ದರೆ ಕುಟುಂಬವು. ಕುಟುಂಬದ ಜನರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ ದ್ದರೆ ದಯೆ, ಪ್ರೇಮ, ಸೌಜನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗು ವವು. ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಬಾಲಕರು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಆರುತಾಸು ಇರುವರು. ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ೩೦ ರಿಂದ ೪೦ ರವರೆಗೆ ಹುಡುಗರಿರು ವರು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಭಾವನೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸವು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಹುಡುಗನು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಜನರಲ್ಲದಂಥ ಇತರರಗೂ

ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ ಬಾಲಕರು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನಾಗಲಿ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆನುಸಂಶ್ಲಿಸ್ವಾಸಾರ, ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗರ ಶೀಲವು ಉತ್ತಮತರದ್ದಾಗುವದೆಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಅವರು ಸುಧಾರಿಸುವದೆಂಬದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಾಧನಗಳು ಐದು ಇರುವವು. (೧) ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಶಿಸ್ತು (ವ್ಯವಸ್ಥೆ), (೨) ಶಿಕ್ಷಕನ ವರ್ತನ, (೩) ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಟಗಳು, (೪) ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, (೫) ನೀತಿಪಾಠಗಳು.

(೧) ಹುಡುಗರು ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗ ಚಲೋ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದ ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವರೋ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರುವದೋ ಅಂಥಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಾಡುವರು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ, ಸುಳ್ಳು, ದುಃಶಬ್ದ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದುಷ್ಟಭಿಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಕಡೆಗೂ ದುರ್ಲಕ್ಷ ಮಾಡುವರು. ಎರಡನೇಯವರ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ತಾವೂ ಹಚ್ಚುವರು. ಎರಡನೇಯವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದಿನ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಲೇಬೇಕಾಗುವದು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಉದ್ಯೋಗಪ್ರೀತಿ, ಸತ್ಯತೆ, ಆಜ್ಞಾಧಾರಕತ್ವ, ವಿನಯ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಉಂಟಾದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುಶೀಲರಾದ ನಾಗರಿಕರಾಗುವರು. ಹುಡುಗರು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು. ತಪ್ಪಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುಧಾರಿಸುವರು. ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಂಯಮನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನು ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತನೂ ನ್ಯಾಯವಂತನೂ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳವನೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

(೨) ಶಿಕ್ಷಕನ ಉಪದೇಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವನ ಆಚರಣೆಯು ಹುಡುಗರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನ

ವರ್ತನವು ಶುದ್ಧವಾದದ್ದೂ ಅನುಕರಣೀಯವಾದದ್ದೂ ಇರಬೇಕು. ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯಬೇಕು, ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂ-ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕನು ತದ್ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಆ ಉಪದೇಶದ ಪರಿಣಾಮವು ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ಆಗದು. ಹುಡುಗರ ನೀತಿಕ್ಷಣವು ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಕನ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವರು. ಯಾವನು ಈ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವನು ಶಿಕ್ಷಕನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

(೩) ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಆಟವು ನೀತಿಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಸಂಗಾವಧಾನ, ಒಕ್ಕಟ್ಟು, ಧೈರ್ಯ, ಆಜ್ಞಾಧಾರಕತ್ವ ಈ ಗುಣಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಆಟಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವವು. ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಟಗಳೆಂದರೆ ಫುಟಬಾಲ್, ಕ್ರಿಕೆಟ್, ಹಾಕಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಡುವ ತಿಬ್ಬಿ, ಬೋ ಮೊದಲಾದ ಆಟಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ ನಿಯಮಗಳಂತೆ ಗೊಂದಲವನ್ನಿಬ್ಬಿಸದೆ ಆಡಿದರೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಷ್ಟಪರಿಣಾಮವಾಗಬಹುದು.

(೪) ದೇವರಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡುವದು, ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಪರಮೀಡಿಯಾಗದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವದು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವಭಾವವು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ವಿಶಿಷ್ಟಧರ್ಮಗಳ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಬೇರೆಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಾಧು-ಸಜ್ಜನರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮನೋರಂಜನವಾಗುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸುವದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸುಪರಿಣಾಮವಾಗುವದು. ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯುಂಟು. ಮಂಜುಳವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವದು; ಮತ್ತು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಚಟವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕು.

(೫) ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅಂದರೆ ೬ ರಿಂದ ೧೧ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮನೋರಂಜಕವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದ ನಾಟಕ ಮಾಡಿದಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂಥ ಕಥೆಗಳು ಒಸಾಪನೀತಿ, ಪಂಚತಂತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವು. ಕಥೆಗಳು ಸಣ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಕೆಲವೊಂದು ನೀತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುವಂಥವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಬರೇ ನೀತಿಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನೇ

ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುವುದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇಸರವುಂಟಾಗುವದು. ಹುಡುಗರು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ೧೨ ರಿಂದ ೧೭ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಅವರ ಭಾವನೆಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಿನ ಕಥೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವು. ಆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಥಾಸಂಗ್ರಹವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಓದಗೊಡಬೇಕು.

(೪) ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ.

ನಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯವು ಸುಖಕರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಶರೀರಸಂಪತ್ತು ಅನತ್ಯವು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜರುಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಶಕ್ತನೂ ಶೋಗಿಸ್ಮನೂ ಆದ ಮನುಷ್ಯನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಲಿ, ಏನೂ ಹಿತಮಾಡನು. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಅನೇಕ ಸುಖೋಪಭೋಗಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಾರೀರ ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ರಮಣೀಯ ವಸ್ತುಗಳ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದವಾಗುವದುಂಟು. ಆದರೆ ಶೋಗಿಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತಲೆಬೇಸರವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಯನವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು. ಐಶ್ವರ್ಯವಾಗಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಲಿ ಸಿಪ್ಪುಲವಾಗಿವೆ ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವೆಲ್ಲವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗುವವು. ಹುಡುಗರು ದೊಡ್ಡವರಾದಮೇಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವು. ಹುಡುಗರ ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಲಕ್ಷಗೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ-(೧) ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹುಡುಗರ ಆರೋಗ್ಯವು ಕೆಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ಪಡಬೇಕು. (೨) ಅವರ ಶರೀರವು ಸುದೃಢವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಟ, ಡ್ರಿಲ್ಲ, ತಾಲೀಮು ಮೊದಲಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಬೇಕು. (೩) ಬಾಲಕರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಕತ್ತರಿಸುವದು, ಮಣ್ಣಿನ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಹೊಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸ ಮೊದಲಾದ ಕೈಗೊಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಈ ಮೂರು ಮಾತುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ.

೧. ಹುಡುಗರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತ್ರಾಸವಾಗದಂತೆ ಸಾಲೆಯಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛ ಹವೆಯ ಪೂರೈಕೆಯಾದರೂ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಹುಡುಗರು ಕೂಡ್ರತಕ್ಕ ಬಾಕುಗಳು ಅವರ ಎತ್ತರ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಇರಬೇಕು. ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅನಿಕೆಇಲ್ಲದ ಬಾಕುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಪೂರ್ವದ ಪದ್ಧತಿಗನುಸರಿಸಿ ನೆಲದಮೇಲೆಯೇ ಕೂಡುವುದು ತಕ್ಕದ್ದು. ಬೆಳಕು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಕರೆಹಲಿಗೆಯನ್ನು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಇಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರೆಯತಕ್ಕ ಅಕ್ಷರಗಳು ದೊಡ್ಡವೂ ದುಂಡವಾದವೂ ಇರಬೇಕು. ಆರಾಭದ ಬಾಲಕರ ಪಾಠಗಳು ಅರ್ಧತಾಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿಯುಳ್ಳವು ಇರಬಾರದು. ಮತ್ತು ನಡುನಡುವೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ದೊರೆಯಬೇಕು. ವೇಳಾಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕಶ್ರಮ ವನ್ನೂಂಟುಮಾಡುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಂದೇಸಮನೆ ಇಡಬಾರದು. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಹಾಡು, ಆಟ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಗೃಹಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಹುಡುಗರು ಬರೆಯುವಾಗ ಮತ್ತು ಓದುವಾಗ ಬಹಳ ಬಗ್ಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಬೈಲು ಪ್ರದೇಶಗಳಿರುವದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಿರುವದು. ಆದರೆ ದಟ್ಟ ವಸತಿಯುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಹಳಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕ್ಷಯರೋಗ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲೆಯಸುತ್ತಲು ಆಡಲಿಕ್ಕೂ ತೋಟಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೈಲು ಸ್ಥಳವಿರಬೇಕು. ಗಂಡುಹುಡುಗರಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಹುಡುಗಿಯರಾದರೂ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕು.

೨. ಆಟಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಅದರಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಬಾಲಕರ ಕಲ್ಪಣಾಶಕ್ತಿಯಿಗೇ ಇರುವವು. ಆಟದಿಂದ ಬಾಲಕರ ಕೈಕಾಲುಗಳು ವ್ಯಾಯಾಮಹೊಂದಿ ಸುದೃಢವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಆಕಾರ, ಬಣ್ಣ, ಅಂತರ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲಕರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನುಕರಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೋಲಿಗೆ ಕುದುರೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅದರಮೇಲೆಕೂತ್ತು ತಿರುಗುವದೂ ಕಲ್ಲುಗಳ ರಾಶಿಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವದೂ ಮುಂತಾದ ಅವನ

ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಟಗಳಿಂದ ಬಾಲಕರ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಜಾಗ್ರತವಾಗುವದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಶರೀರವೃದ್ಧಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಹವೆಯೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರೂ ಪಾಷ್ಟಿಕವಾದ ಆಹಾರವೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಅವಶ್ಯವೋ ಹಾಗೆ ಆಟವಾದರೂ ಅವಶ್ಯವು. ಆಟಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದವಿರುವವು. (೧) ಬಾಲೋದ್ಯಾನದ ಆಟಗಳು (೨) ಮನೋರಂಜನದ ಸಲುವಾಗಿ ಆಡತಕ್ಕ ಆಟಗಳು. (೩) ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥ ಆಟಗಳು.

ಬಾಲಕರ ಆಟಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ, ಅನುಕರಣ, ಚಪಲತೆ, ಪ್ರೀತಿ ಇವು ಇರುವವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೊಸವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಟಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಆಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಪ್ರೌಢವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕೂಡಿಸಿ ಹೊಸಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೊಡಹತ್ತಿದರೆ ಅವರು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುವರು. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಚಪಲತೆಗಳ ವೋಷಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರು ಒದರಾಡಬೇಕು; ಕೈಯಿಂದ ಎಸೆದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು; ಎಂಬವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿಯಮಗಳು. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಟಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು.

ಎರಡು ಪಾಠಗಳು ಮುಗಿದಕೂಡಲೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಡಬಹುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಆಡುವದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಔತ್ಸುಕ್ಯವುಂಟಾಗುವದು.

ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನಾಯಿತು ಕಲಿಸುವದರಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಬಾಲಕರ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಾಯುಗಳಿಗೂ ಚಲನವಲನೆಯುಂಟಾಗುವದು. ಓಡುವದು, ಹಾರುವದು, ಬೆಗಿಯುವದು ಇವುಗಳಿಂದ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವೂ ರುಧಿರಾಧಿರಸರಣವೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆದು ರಕ್ತವು ಶುದ್ಧವಾಗುವದು.

ಕನಾಯಿತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನೆನಪಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ಅಪ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಹುಡುಗರು ಶರೀರದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಸರದಿಂದ ನಿಂತು ನಿಂತು ಅಪ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಹುಡುಗರ ಉತ್ಸಾಹವು ಕುಗ್ಗುವದಲ್ಲದೆ ಗೊಂದಲವಾಗುವದು.

ಹುಡುಗರು ಬೊಡ್ಡವರಾದಹಾಗೆ ಬರೆ ಸಾದಾ ಕನಾಯಿತಿನಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಡಬಲ್ ಮಾರ್ಚಿಂಗ್, ಎತ್ತರ ಹಾರುವದು,

ಉದ್ವಹಾರುವದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಗ್ಗುವದು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು ಇವಲ್ಲದೆ ಬೋ, ತಿಳಿ ಮೊದಲಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಆಟಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಚೆಗೆ ಆಡಿಸಬೇಕು. ಹಿರೇಮಣಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವಿರಬೇಕು 'ಫುಟ್‌ಬಾಲ್' ಆಟವು ಈಚೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ. ಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವೆಚ್ಚವು ಹತ್ತಿದರೂ ಇದರಿಂದ ತಕ್ಕ ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಉಂಟಾಗುವವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಓದುವಾಗ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಟವಾಡುವದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗುವದು ಆಡುವಾಗ ಗದ್ದಲಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ, ಆಟಕ್ಕೂ ಹಾನಿಕರವು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಹಾಕೀ ಮೊದಲಾದ ಆಟಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚದವಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಟಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

೩. ಆಟಗಳಿಂದ ಬಾಲಕರ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಲಪಡುವಂತೆ ಕಾಗದ ಕತ್ತರಿಸುವದು, ಮಣ್ಣಿನ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಹೊಲಿಗೆಯ ಕೆಲಸ ಇವುಗಳಿಂದ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ, ಬೆರಳುಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕಾರ ಉಂಟಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅವು ಚಪಲವಾಗುವವು. ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅಂಕುರಿಸಹತ್ತುವದು.

೫. ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳು.

ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಹೋರೆಯು ಅತ್ಯುಚ್ಛವಾದದ್ದೂ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದೂ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಬರೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಲ್ಲ. ಬಾಲಕರ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸಪಡಿಸುವದೆಂಬದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಹೋರೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ನೈತಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಶಾರೀರಿಕ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರವಾದ, ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ದೇವರ ಒಲಿಮೆಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು.

ಕಲಿಸುವದೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯನು ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುತ್ತಾನೆ ? ಅವನು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು ? ಅವನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರವದೆಯೋ ಹೇಗೆ ? ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದೇ ಹೊರತು, ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೊತ್ತುಂಟು ? ಎರಡನೆ

ಯವರು ಬರೆದಿಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಹೇಳಬಲ್ಲನೋ ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವಕೊಡುವದಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಹುಡುಗರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸೆಂದರೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾದ ಮನಸ್ಸು, ಚುರುಕಾದ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಸುವದು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದುಂಟಾಗುವ ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಹೋದರೆ ಹುಡುಗರು ಮಗ್ಗಿಗಳನ್ನೂ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಭೂಗೋಲದೊಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡತಕ್ಕ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಾಣುವದು ಅಪರೂಪ. ಮತ್ತು ಓದಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವದೇ ಧ್ಯೇಯವಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಉಪಾಯವು. ಬಾಲಕರು ದೊಡ್ಡವರಾದಬಳಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳುಗಳೂ ಸತ್ಯಶೋಧಕರೂ ಆಗಬೇಕೆಂಬದೇ ಅವರು ಸಾಲಿಗೆ ಬರುವ ಉದ್ದೇಶವು. ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಈಡೇರುವಂತೆ ಹುಡುಗರ ಮನಸ್ಸು ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಣಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಕಲಿತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಬೇಕು. ಅವರ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶುರವು ಸುದೃಢವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಚಟಿಗಳಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅವರ ಶಿಲವು ಉತ್ತಮತರದ್ದಾಗುವಂತೆ ಯತ್ನಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯಂತ ವಾಗಿ ಪಾಠಮಾಡಿಸಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮನನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಆ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಭಾವ, ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿಸಿರುವೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ಆನು ೭೦-೮೦ಪುಟ ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಡುವನು. ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಕನು ಹುಡುಗರ ಮಾನಸಿಕಶಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡಲಾರನು.

ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (೧) ನಿರೀಕ್ಷಣೆ. (೨) ವಿಚಾರ. (೩) ಸರ್ವಯ. (೪) ಸ್ಮರಣ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

ನಿರೀಕ್ಷಣೆ -- ಬಾಲಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ದೊರೆಯುವದು. ನೋಡುವದರಿಂದ ಆವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವಾಗುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೇಳುವದರಿಂದ, ಮುಟ್ಟುವದರಿಂದ, ವಾಸನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ, ರುಚಿನೋಡುವದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ

ಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದೇ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕೆಲಸವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನು “ವಸ್ತುವಿನಕಡೆಗೆ ನೋಡು ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮೂಗು, ಕಿವಿ, ನಾಲಿಗೆ, ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಸಹ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಬಾಲಕರು ಅನೇಕಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿವಸ ನೋಡುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅವುಗಳಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಣಶಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ನೋಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅವರನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಬಾಲಕರ ನಿರೀಕ್ಷಣಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕ್ಷಣಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಆನಸ್ತುಗಳ ಆಕಾರ, ಬಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಉದಾ—ಮೇಚಿನ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದ ವುಸ್ತುಕ, ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ, ಗುಂಡು, ಕಲ್ಲು, ಗೊಂಬೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಕ್ಷಣಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಳಿಕ ಅವುಗಳಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ಣನೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ವರ್ಗದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಣಶಕ್ತಿಯು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅದೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

ವಿಚಾರ—ನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂದಂಟಾದ ಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು ಎರಡನೆಯ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯು. ‘ಯಾಕೆ’ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಉದಾ—ಆನೆಯ ಕಾಲುಗಳು ಬಹಳ ಗಡುತರವಾಗಿಯೂ ಚಿಗರೆಯ ಕಾಲುಗಳು ಬಹಳ ಸಣ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವವು. ಯಾಕೆ ? ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಮುಳುಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಡು ತೇಲುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ? ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಹಲ್ಲು ಹದನಾಗಿಯೂ ದವಡೆಯ ಹಲ್ಲು ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವವು. ಯಾಕೆ ? ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಇಸವಿಗಳನ್ನೂ ಭೂಗೋಲದೊಳಗಿನ ನದಿ, ಪರ್ವತ, ಭೂತೀರ ಮೊದಲಾದ ಮಹತ್ವವಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಪಾಠಮಾಡಿಸುವದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ ಬಹಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದೇ ವಿಚಾರವು ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು. ಬಾಲಕರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರೇ ಉತ್ತಮ ಪರೀಕ್ಷರು. ಶಿಕ್ಷಕನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಶಿಕ್ಷಕನ ಕರ್ತವ್ಯವು.

ಅಂದರೆ ಬಾಲಕನು ತಾನಾಗಿಯೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಮಾಡಬಾರದು; ಹಾಗೂ ಹೇಳಬಾರದು.

ಉದಾ - ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ ಹುಡುಕುವದು, ಗಣಿತದ ತತ್ತ್ವವು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು. ಎಷ್ಟೋ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಬಿಡುವ ಚಟವು ಹತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಾಲಕನೇ ಹೊಸ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ವರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು.

ನಿರ್ಣಯ - ಮೂರನೆಯ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಬಾಲಕನು ತಾನೇ ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವದು. ಅವನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಾಗ ತಪ್ಪಿದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈಬಗೆಯ ತಪ್ಪುಉಂಟಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಲಕ್ಷ್ಯವಾಧಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಬಾಲಕರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದೇ ನಿರ್ಣಯವು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ಸ್ವಂತವಿಚಾರದಿಂದ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಸಮರ್ಥನಾದವನು ಮೋಸಗಾರರ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವನು. ತಪ್ಪುನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬಾರದು. ಹುಡುಗರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾವವು ? ಆಧಾರಗಳೇನು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ತರ್ಕದಿಂದ ಹೇಳುವ ಚಟವು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಸ್ಮರಣೆ - ಬಾಲಕರು ನಿರೀಕ್ಷಣಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಡುವದು ಅವಶ್ಯವು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದೇ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು. ಸ್ಮರಣೆಯು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾದರೂ ಉಳಿದ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿ ಇದೊಂದೇ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವದು ಹಿತಕರವಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಾಗುವದರಿಂದ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಇಲ್ಲದ (ಹೆಚ್ಚಿನ) ಮಹತ್ವವುಂಟಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗುವದು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜರ್ಮನಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಧಾರಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೋಂಡೀ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಲೇಖಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಷ್ಟು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು

ವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವನು ? ಅವನ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಮಿತಿಯು ಎಷ್ಟು ? ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಮಾನದ ಪದ್ಧತಿಯು ಯಾವದು ? ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳು ತೋಂಡೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವವು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವದು ಇಷ್ಟವೆನಿಸುವದು.

ಉದಾ—ಉತ್ತಮ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳು, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳೊಳಗಿನ ವಚನಗಳು, ಮಗ್ಗುಗಳು, ಗಣಿತದ ತತ್ವಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಆದರೆ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿಸುವದು ಶಿಕ್ಷಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಘಾತಕವು. ಭೂಮಧ್ಯ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿನ ಭೂಶಿರ, ಆಖಾತ, ಉಪಸಾಗರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ? ಆದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿಸುವದೇ ಸ್ವತ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಳಿಕ ಸರಿಯಾದ ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಪಾಠಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹಚ್ಚುವದಾಗಿದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಬಲಪಡಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಇತಿಕರ್ತವ್ಯವಾಯಿತೆನ್ನುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಶೀಲವೂ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಸಹ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಆರೋಗ್ಯ ಶೀಲಗಳಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾದ, ಬಹುಶ್ರುತವಾದ, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮವಾದ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಉಪಯೋಗವೇನು ? ನಮ್ಮ ಸಾಲೆಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಶಕ್ಕರೂ, ಸುದೃಢ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಮೂರ್ಖರೂ, ನಿರ್ಬಲರಾದ ಸಾಧುಗಳೂ ಹೊರಬೀಳಕೂಡದು. ಬುದ್ಧಿ-ಶೀಲ-ಶರೀರಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣರಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವದೇ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳ ಧ್ಯೇಯವು. ಲೇಖಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶೀಲವೂ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಕರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಮಕ್ಷ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವಂತೆ ತೋಂಡೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಯೋಜನೆಯು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಆಗುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶೀಲಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾದಿಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವಂಥ ವಚನಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಕರ ಲೇಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

(೧) ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಧ್ಯೇಯವು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಶರೀರವನ್ನು ಸುದೃಢವಾಗಿಡುವದು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಮಾಡುವದು, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಬೋಗಸಗಳನ್ನು ಪರರನ್ನು ಅನುಲಂಬಿಸದೆ ತಾವೇಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರಾಗುವದು, ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಕುಟುಂಬ ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವದು, ನಾಗರಿಕನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೂ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಯಾವವೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುವದು, ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಸುಖಸಾಧನಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಮುಂತಾದವುಗಳು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗು ಪರರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು.

(೨) ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೊರೆತ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪೂರ್ಣತೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವು.

(೩) ಸುಶಿಕ್ಷಿತಗುಂಟಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಯಶಸ್ವಿತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಅವರು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಂಬವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ವರ್ತನವೂ ಕೃತಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

(೪) ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನೆನ್ನುವ ತೋಟಗನೆನ್ನಬೇಕು.

(೬) ಬೋಧನದ ತತ್ವಗಳು.

ಶಿಕ್ಷಣವು ಒಂದು ಕಲೆಯಾಗಿರುವದು. ಈ ಕಲೆಯು ಅನುಭವದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ ಹತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನು ಪಾಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೧) ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಂತರ ಕಲಿಸು:—ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದ ವಸ್ತುವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬರಲಾರದೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಮೊದಲನೇ ತತ್ವದ ಮಹತ್ವವು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ವಿಚಾರಣೆಯವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲಾರದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಂತಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯಗಳ ದ್ವಾರದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಡುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು. ವಸ್ತುಪಾಠ ಕಲಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಲಿ, ಅವಕ್ಕೆ ವಾಸನೆಯಿದ್ದರೆ ಮೂಸಿನೋಡಲಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ವಿಷಕಾರಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರುಚಿನೋಡಲಿ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೆ ಎರಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೨) ಮೊದಲು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ, ಬಳಿಕ ವಿಚಾರ, ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ಮರಣೆ:—

ಮೊದಲನೇ ತತ್ವವು ಎರಡನೆಯದರ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿರುವದು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರವು ಉದಯವಾಗುವದು. ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದಕೊಟ್ಟು ವಸ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯು ಬಲಪಡುವದು. ಈ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು.

(೩) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹೇಳು:— ಯಾವದೊಂದು

ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಹಚ್ಚುವದು ಕೇವಲ ತಪ್ಪಾದದ್ದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಗೂ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಯಾಮವುಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿರುವದು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು ಮಹತ್ವದ್ದಾದರೂ, ಸರಿಯಾದ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಇವುಗಳಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬುವದಲ್ಲ. ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕ ಹೊಸವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಸ್ವಲ್ಪಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನೂಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ರೂಢಿಯು ಉಂಟಾದರೆ ಅವನು ವ್ಯವಹಾರಚತುರನಾಗಿ ಉತ್ತಮನಾಗರಿಕನಾಗುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹೇಳಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಹಚ್ಚಬೇಕು.

(೪) ಕೃತಿಯಿಂದ ಕಲಿಯಲಿ—ಹುಡುಗರು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಹೊಸ ಸಂಗತಿ

ಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಿ; ನಾವು ಯಾವದೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕೇಳಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರ್ತು ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಾಗಲಾರದು.

ಆದರೆ ನಾವೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಾಧನಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿಯುವವು. 'ಅನುಭವದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕನಿಲ್ಲ' ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯ ಅನುಭವದಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುವವು. ಈಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ಈಸುವ ಕಲೆಯು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರಲಾರದೋ ಹಾಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವದರಿಂದಾಗಲಿ, ಒರಿಯರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಪಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳ ನಿಶ್ಚಿತ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು; ಅಂದರೆ ಅವರ ಹಸ್ತ-ನೇತ್ರಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುವವಲ್ಲದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಸಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ಹುಟ್ಟಿಹತ್ತುವವು.

(೫) ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗೆ ಸಾಗು:—

ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ಮೊದಲು ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನು ಹಾಕುವಂತೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿರೀಕ್ಷಣ, ವಿಚಾರ, ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾ-ಮುಂಬೈ ಇಲಾಖೆಯ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಕರ್ನಾಟಕದ ನೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಧ್ಯಭಾಗದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿ, ಕ್ರಮದಿಂದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಿಂಧಪ್ರಾಂತದ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವದು ತಪ್ಪು.

(೬) ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತತ್ವವನ್ನು ಕಲಿಸು:— ಇದಕ್ಕೆ ಏಕೀಕರಣ ಅಥವಾ ನಿಗಮನಪದ್ಧತಿಯೆನ್ನುವರು. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಅದೇ ವರ್ಗದ ಉಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವದೇ ನಿಗಮನ (Inductive) ಅಥವಾ ಏಕೀಕರಣಪದ್ಧತಿಯು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಚಾರವು ಭೌತಿಕಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ಯಾಕಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆತು ನಿರೀಕ್ಷಣ ಉಂಟಾಗಿ ವಿಚಾರವು ಅಂಕುರಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಶೋಧಕಬುದ್ಧಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರು. ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಲು ಯತ್ನಿಸುವರು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವ್ಯಾಕರ

ಣದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವರಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವದು ಸರಿಯಾದದ್ದು. ಭೂಗೋಲ ಕಲಿಸುವಾಗ್ಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಮಾದರಿ, ನಕಾರ, ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಕಾರಣಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾ—ಸುತ್ತಲಿನ ಭೂಮಿಗಿಂತ ನದಿಯ ಪಾತ್ರವು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೆ ಒಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಬಹುದೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯತೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯಧರ್ಮದಿಂದ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆ ಅದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಹಚ್ಚುವದು ಪ್ರಥಮಕರಣ ಅಥವಾ ವಿಗಮನ (Deductive) ಪದ್ಧತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಫ್ರಾಂಕ್ ಲಿನ್‌ನೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ನಿಗಮನಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮಿಂಚು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ತು ಒಂದೇ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು. ಆದರೆ ವಿಗಮನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಗೆ ವಿದ್ಯುದ್ವಾಹಕವು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದನು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಗಮನ [ಏಕೀಕರಣ] ಪದ್ಧತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾದಾಗ್ಯೂ ಇತಿಶಾಸ, ಭೂಮಿತಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಗಮನ [ಪ್ರಥಮಕರಣ] ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಯಾಕಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುವದು. ಉದಾ—ರಜಪೂತ, ಶೀಕ, ಮರಾಠಾ ಜನರು ಶೂರರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಪ್ರಕಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸುವದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಭೂಮಿತಿಯ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವದು. ಇತ್ಯಾದಿ.

೭. ವಸ್ತುವಾಚಕದಿಂದ ಭಾವವಾಚಕಕ್ಕೆ ವಾಗು:— ನೀವು ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರ ಎದುರಿಗಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಗುಣಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅವರೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಗುಂಡು, ಮಣಿ, ಹತ್ತು. ನೂರು, ಸಾವಿರಗಳ ಗಂಟು ಅಥವಾ ಸರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹುಡುಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೋಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಒಂದೇ ಧಾತುವಿನ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿಸಿ ಅವು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವೆ ಎಂಬದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಸಾಮಾನುಗಳ ತೂಕ, ಕಾಲುಗಳ ಅಳತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಉಪಯೋಗಿಸ

ತಕ್ಕದ್ದು- ಇತಿಹಾಸಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕೋಟಿ, ಅರಮನೆ, ಗೋರಿ, ಕಾಳಗದಸ್ಥಳ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ತರುವಾಯ ಆ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ವಾಚ್ಛಯಕ್ಕೂ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವು ಆ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ವಾಚನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಾಲಕರ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅದರೊಳಗಿನ ಮರ್ಮವು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವದು.

(೮) ಪಾಠಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಾರ್ಥಕ ಮತ್ತು ಮನೋರಂಜಕಮಾಡು- ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅನೈಚ್ಛಿಕ ಅವಧಾನವು ಸಹಜವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗರು ಪಾಠಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಗೊಡದೆ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವರು. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವಧಾನದ ಏಕೀಕರಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಲಕ್ಷವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸುಂದರವಾದ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಕರೀಹಲಿಗೆಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾದರೂ ಇವೇ ಸಾಧನಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗುವದು.

(೯) ಸ್ವಂತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಕೊಡು:- ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವಯೋಮಾನಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಜಾಗ್ರತೆಯು ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಜಾಗ್ರತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆಸ್ಪದವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕಲಿತ ವಿಷಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವು. ಮತ್ತು ಅವರ ಶೋಧಕಬುದ್ಧಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ರೋಮದ ಡಾಕ್ಟರ ನಾಂಟಿಸೋರಿ ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಣಸುಧಾರಕಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಹತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

(೧೦) ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕಲಿಸಬೇಕು:- ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವನಸ್ಪತಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸದಕ್ರಮವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪಾಠಮಾಡಿಸುವದರಿಂದ ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಗೆ ವಿಲೇವ ತ್ರಮವಾಗಿ ಉಳಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕುಂದುವವು.

(೭) ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧನಗಳು.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದರೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಇವಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಕರೀಹಲಿಗೆ, ಗುಣಗಳು ಇವಾದರೂ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ.

ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು - ಯಾವದೊಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಸ್ತುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿವರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ವಸ್ತುಗಳು ಬಹಳದೊಡ್ಡವೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವುಗಳೂ ಇದ್ದು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಂದಿದಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದವುಗಳಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಹೊತ್ತುನೋಡಿ ಆ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರತೆಗೆದು ಪಾಠಕಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅನಿರ್ವಾಹ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಬಾಯಿಂದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ಲಾಂಟರ್ನ್, ಸ್ಟೇರಿಯೋ ಸ್ಕೋಪ, ಸಿನೇಮಾ, ಸಚಿತ್ರಕಾರ್ಡು ಇವು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದವುಗಳು.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು—ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ [ಅ] ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆ ವಿಷಯದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. [ಬ] ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. [ಕ] ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆಯರ್ಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಎಂದು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳುಂಟು.

ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

- (೧) ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸರಿಯಾದವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದವೂ ಇರಬೇಕು.
- (೨) ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅನೇಕ ಉತ್ತರಗಳು ಹೊರಡಬಾರದು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಅರ್ಥವಿರಬಾರದು.
- (೩) ಹೇಳುವ ಉತ್ತರವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿತವಿರಬಾರದು.
- (೪) ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೇವಲ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದಕೊಡುವಂಥವಿರಬಾರದು.
- (೫) ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹಾಡು, ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರಗಳು ಹೊರಡುವಂಥವು ಇರಬಾರದು.

(೬) ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕು.

(೭) ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವಿರಬೇಕು.

ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತರಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು

(೧) ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಉತ್ತರಗಳಿರಬೇಕು.

(೨) ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಉತ್ತರಗಳಿರಬಾರದು.

(೩) ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂರ್ಣವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರಬೇಕು.

(೪) ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಂಥವಿರಬಾರದು.

ಸಾಮೂಹಿಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಪಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ-ಇದರಿಂದ ಮಂವಬುದ್ಧಿಯ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ತಪ್ಪಿಸುವಂತಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯುತ್ತ ಹೊಸ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪರೀಕ್ಷೆ — ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ (೧) ಲೇಖಿಪರೀಕ್ಷೆ (೨) ತೋಂಡಿಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವುಂಟು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಅಂತಿಮ ಧ್ಯೇಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಕೂಡದು. ಲೇಖಿಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೂರ್ಣಪರೀಕ್ಷೆ ಯಾಗಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳಾಗಲಿ, ಶಾರೀರಿಕಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಯಪರೀಕ್ಷೆಯು ಲೇಖಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪೂರಕವಾಗಿರುವದು. ಪರೀಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದುರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಚಲಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನಕಾರಕವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೋಂಡಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ಲೇಖಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡಬೇಕಾಗುವದು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ತೋಂಡಿಪರೀಕ್ಷೆಯು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಅಷ್ಟು

ಮಹತ್ವಕೊಡದೆ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೂ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಏಕೀಕ್ಷೆಯು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಟಿಪ್ಪಣಿಯು— ಸರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೂ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಬರೆಯಿಸಬೇಕು- ಅದರೊಳಗಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರೆದ ಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಕಚ್ಚಾ, ಪಕ್ಕಾ ಎಂಬ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನು ಹೇಳುವಾಗಲೇ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕರೀಹಲಿಗೆ— ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಉಪಯೋಗವು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಹುಡುಗರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ, ಕಠಿಣಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಭೂಗೋಲದ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ನಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಲಿಸಿದ ಭಾಗವನ್ನು ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ, ಪಾಠಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವು. ಕರೀಹಲಿಗೆಯನ್ನು ವರ್ಗದ ಎದುರಿಸಲ್ಲಿ ಒಲಬದಿಗೆ ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಎಡಭಾಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಇಡಬೇಕು. ಬರೆಯುವಾಗ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಖಡುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಒಡೆದು ಕಾಣುವವು- ಕಾಳಗದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ವಿರುದ್ಧ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಖಡುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ಬಹಳದಿವಸ ಉಳಿಯುವವು. ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಹುಡುಗರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಬರೆಯುವಾಗ ಖಡುವಿನಿಂದ ಸಪ್ತಳಮಾಡಬಾರದು. ಬಾಲಕರ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಬರೆಯಬೇಕು. ಮೂಕರಂತೆ ಬರೆಯಹತ್ತಿದರೆ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಾಗುವದು.

ಗುಣಗಳು:—ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವದೆ. ಆದರೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದಲೂ ಎಚ್ಚರದಿಂದಲೂ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗುಣಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಕ್ಯಾಟಲಾಕಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೂಡಿಸಿ ಹೊಸ ನಂಬ

ರುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅಪ್ರಾ
ಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇಂಥ ಅನ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಆಸ್ಪದಕೊಡದಂತೆ
ಶಿಕ್ಷಕನು ಈ ಸಾಧನವನ್ನು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಗಳು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಈರ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಕಲಿಯು
ವರು. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮೇಲಿನ
ನಂಬರುಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವರು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಅಸೂ
ಯೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅವರವರು ದೊರಕಿಸಿದ ಗುಣ
ಗಳಂತೆ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವದು ಯೋಗ್ಯವು.

೮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು.

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕನು ಎಷ್ಟು ವಿದ್ವಾಂಸನೂ
ಜಾಣನೂ ಇದ್ದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇರದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಉತ್ತಮ
ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಲಾರನು. ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಇರುವದೋ ಅಂಥಲ್ಲಿ
ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಹುಡುಗರು ಸಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿಯುವರು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು
ಶಿಕ್ಷಕನ ಶೀಲ, ಆಳಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಪದ್ಧತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಯಿದ್ದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು, ಕೊಟ್ಟವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ
ಕಲಿಯುವರು. ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಬಾಲಕರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಓದು-ಬರಹ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ
ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರು ದೊಡ್ಡ ವರಾದಮೇಲೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ
ನಡೆಯುವಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಧೇಯತ್ವ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಒಕ್ಕುಟ್ಟು ಮೊದಲಾದ ಗುಣ
ಗಳು ಹುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಕಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಮನಸಿನ ಬಲವುಗಳನ್ನು
ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಶಾಲೆಯ ನೇಮಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿವಸ ನಡೆಯುವದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ
ನಿಯಮಿತತನ, ಆಚ್ಛುಕಟ್ಟುತನ, ವಿಧೇಯತ್ವ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು.
ಇವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಅನ್ವಯವು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಯಸುವ ಶಿಕ್ಷಕನು ಬಾಲಕರೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹಾನು
ಭೂತಿಯಿಂದಲೂ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳೆದ ಸೌಮ್ಯತನದಿಂದ ವರ್ತಿ
ಸಬೇಕು. ಈ ಗುಣಗಳು ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದವುಗಳಾದರೂ ರೂಢಿಯಿಂದ ತಂದುಕೊಳ್ಳ
ಬಹುದು. ಲೋಹಚುಂಬಕದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಎಳೆಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣವಿದ್ದಂತೆ ಬಾಲಕರ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ (೧) ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಭಾವ (೨) ಇನಾಮು (೩) ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅಂಚೆ ಇವು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಸಾಧನವು ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಉಳಿದ ಸಾಧನಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

(೧) ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು; ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಹಾಕಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸಹಚ್ಚಬೇಕು. ಹುಡುಗರು ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಸುಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗರನ್ನು ವೃಥಾವಾಗಿ ಬೆದರಿಸಬಾರದು. ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರತೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದರಬಾರದು. ಪುನಃ ಪುನಃ ಅಪ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಬಾರದು. ಅಪ್ಪಣೆಗಳು ಯಾರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಅವು ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡುವವು. ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸವಾಗುವದು; ಅಂಥಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಪಾಠಗಳು ನಡೆದಾಗ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಸಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಪಾಟಿ-ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಿಡುವದು, ವರ್ಗದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವದು, ಒಳಗೆ ಬರುವದು ಮುಂತಾದ ವಾಡಿಕೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ನಿಯಮವಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ ಹುಡುಗರು ಗೊಂದಲವನ್ನೆ ಬ್ಬಿಸುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಆಳಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನು ವರ್ಗದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಹುಡುಗನ ಶಿಲಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿತು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನ ಲಕ್ಷವು ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿದಕೂಡಲೆ ಬಾಲಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡಹತ್ತುವರು. ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ವ್ಯವಹಾರ ಚಾತುರ್ಯವೂ ಇರಬೇಕು. ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮನೋರಂಜಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯವು.

(೨) ಇನಾಮುಗಳು—ಬಾಲಕರಲ್ಲಿರುವ ಉಲ್ಲಾಸವೃತ್ತಿಯ ಪೋಷಣಕ್ಕೆ ಇನಾಮುಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತೇಜನಕರವಾದವುಗಳು. ಇನಾಮುಗಳಿಂದ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ

ಉದ್ಯೋಗಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ ವಿಧೇಯತ್ವವು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವದು- ಇದರಂತೆ ಉಚ್ಚ ಧೈಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಇನಾಮುಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಸಹಾಯವಾಗುವದು.

ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದಾದರೆ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ.

(೧) ಇನಾಮುಗಳು ಬಹಳ ಬೆಲೆಬಾಳುವಂಥವು ಇರಬಾರದು; ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವದು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಬೇಕು.

(೨) ಸ್ಥಿರಪ್ರಯತ್ನ, ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಸುಧಾರಣೆ ಮುಂತಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಗುಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸಹ ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನಾಮುಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು:—ಇನಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳುಂಟು. ಹಣ ಇಲ್ಲವೆ ಹಣದ ಒಡವೆಗಳು ಅಂದರೆ ಪುಸ್ತಕ, ಪೆನ್‌ಸಿಲು ಮೊದಲಾದ ಒಡವೆಗಳೂ, ಸರಟಿಫಿಕೇಟು, ಪದಕ, ಮತ್ತು ವೇತನ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಇನಾಮುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೇವಲ ಮರ್ಯಾದೆಗಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಇನಾಮುಗಳು ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದವು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ, ಮೇಲುನಂಬರು ಕೊಡುವದು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುವದು, ವರ್ಗದೊಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು.

(೧) ಮೇಲು ನಂಬರು ಕೊಡುವದು—ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲುನಂಬರು ಕೊಡುವದರಿಂದ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಟ ಉಂಟಾಗಿ ತಿದ್ದುವಿಕೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಹಾಯವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಎಚ್ಚರುಳ್ಳವರಾಗುವರಲ್ಲದೆ ಚಪಲರೂ ಆಗುವರು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸದ ಬಹಳ ವೇಳೆಯು ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯಯವಾಗುವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವು ಸಾರೆ ತಿರಸ್ಕಾರವೂ, ದ್ವೇಷವೂ ಹುಟ್ಟುವ ಸಂಭವವಿರುವದು. ದಡ್ಡ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಎಂದೂ ಮೇಲು ನಂಬರು ದೊರೆಯದಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ನಿರುತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವರಾಗುವರು. ಕೆಲವು ಮುಖಾಂತರ, ಅಂಜುಬುರುಕ ಹುಡುಗರಿಗಂತೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಏನೂ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಆದದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇವೆಲ್ಲ ದೋಷಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಲವು ನಿರುಮಿತ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಾದರೂ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು.

(೨) ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವದು:—ಶಿಫಾರಸಿನ ಪರಿಣಾಮವು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸತಶಿಕ್ಷಕನ

ಒಂದುತಿಫಾರಸಿನ ಶಬ್ದವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಇನಾಮಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು. ತಿಫಾರಸು ಮಾಡುವಾಗ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳು:—

(ಅ) ಕೇವಲ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಸ್ತುತಿಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಗಳತಕ್ಕದ್ದು.

(ಬ) ಬುದ್ಧಿಯಷ್ಟೇ ನೀತಿಯನ್ನಾದರೂ ಹೊಗಳತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುವರಲ್ಲದೆ ನೀತಿವಂತರೂ ಆಗುವರು.

(ಕ) ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತಿಫಾರಸು ಮಾಡದೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅದರ ಮಹತ್ವವು ಉಳಿಯುವದು.

(೩) ಶಾಲೆಯೊಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳು:— ನೀತಿಯ ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಲಿ

ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಹುಡುಗನನ್ನು ವರ್ಗದ ಹಿರೇಮಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪುಸ್ತಕಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಬೇಕು. ಇದರಂತೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ತುಂಬುವದು, ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಚುರುಕುಬುದ್ಧಿಯ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಯ ನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರ್ಲಕ್ಷಮಾಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ವರ್ಗದೊಳಗಿನ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೂವು, ಬೇರೆಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಅರಿವೆಯ ತುಂಡುಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವು ಉಂಟಾಗುವದು.

ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇನಾಮಾಗಿ ಕೊಡುವದು:— ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಇನಾಮುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ತೀರ ಹೆಚ್ಚೂ ಇರಬಾರದು ತೀರ ಕಡಿಮೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನಿಗೆ ಇನಾಮು ದೊರೆಯುವದೆಂಬ ನಿಯಮವಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಬಹುತರ ಯೋಗ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೇ ಇನಾಮು ದೊರೆಯುವದು. ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದಲ್ಲದೆ ಸಮಯನಿಷ್ಠತೆ, ಸ್ಥಿರಪ್ರಯತ್ನ, ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಉತ್ತರಕೊಡೋಣ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಗೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವು ದೊರೆಯುವದು.

ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಟೀಫಿಕೇಟು ಕೊಡುವದು:— ಇನಾಮು ಕೊಡುವದು ಅಶಕ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಗೆ ಸರಟೀಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡ

ಬೇಕು. ಯಾತರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸರಟಿ ಫಿಕೇಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವು

(೩) ಶಿಕ್ಷಣ—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಔಷಧದಂತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೆಟ್ಟಾಗ ಔಷಧದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ರೋಗವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವದು. ಆದರೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಶರೀರಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಔಷಧದಲ್ಲಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಸಾಪ್ತಿಕವಾದ ಆಹಾರ, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಹನೆ, ಸರಿಯಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ನಿಯಮಿತ ವರ್ತನ ಇವುಗಳಿಂದ ಶರೀರವು ನಿರೋಗವೂ ಪುಷ್ಟವೂ ಆಗುವದು. ಇವರಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಚಟಗಳು ಹತ್ತುವವೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು ತಪ್ಪು. ಶಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕುಂದುಬಂದು ಅದು ಕೆಟ್ಟುಹೋದಾಗ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಲೆಯ ನೇಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು ತಾವು ಕಲಿತ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೂ ಅಭಿಮಾನವೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು; ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೇತುವು ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಹೋರೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷೆಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಔಷಧವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೇವಿಸುವದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಹ್ಯಾಗೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು.

ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ತಾವು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಂಚಿಕೆಹುಟ್ಟಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಅಂಥ ತಪ್ಪುಗಳಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಪಡುವರು. ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯುಂಟಾಗಬೇಕೆಂಬದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮೊದಲನೇ ಉದ್ದೇಶವು. ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದೆಂಬುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಇದೇ ಎರಡನೆಯ ಉದ್ದೇಶವು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಯಾವಕೆಲಸವು ಚಲೋದು ಯಾವಕೆಲಸವು ಕೆಟ್ಟದು ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಚಟವು ಹತ್ತುವದು.

ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ದುಷ್ಕರಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟಚಟಿಗಳು ಹತ್ತುವವು. ತಪ್ಪುಗಾರನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವದರಿಂದ ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ಪಡುವರು. ಅಂತೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಇತರರ ಸುಧಾರಣೆಯು ಸಹ ಆಗುವದು.

ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡುಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ— ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ದುಃಖವಾಗಲಿ ತ್ರಾಸವಾಗಲಿ ಆಗುವದೋ ಅದು ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದು. ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ದುಃಖವಾಗಲಿ ತ್ರಾಸವಾಗಲಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದು. ಈ ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾನವನಾದಂತಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುವದು. ಬೆತ್ತದಿಂದ ಹೊಡೆಯುವದು, ಸಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವದು, ಮನೆಯಿಂದ ಏನಾದರೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಪಾಠವನ್ನು ಬರೆದು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವದು. ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವವು. ಶಿಕ್ಷಕನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡುವದು, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡುವದು, ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವದು, ನಂಬರು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುವದು, ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು.

ಶಿಕ್ಷೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನೆನಪಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ —ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವರು ತಪ್ಪುಮಾಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನು ಹತ್ತುಸಾರೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಒಂಭತ್ತುಸಾರೆ ಆ ತಪ್ಪು ಶಿಕ್ಷಕನ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದು ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿಗೆ ಸಾಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತನೇಸಾರೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಇಷ್ಟಪರಿಣಾಮವು ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆ ಆಗಲಾರದು. ತಪ್ಪು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ನೇಮದಿಂದ ಸೌಮ್ಯಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವದು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಯಾವತಪ್ಪಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ತಪ್ಪುಗಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಪುನಃ ಅಂಥ ತಪ್ಪು ಆಗದಂತೆ ಹುಡುಗರು ಎಚ್ಚರಪಡುವರು. ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಕನು ಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಿರಬೇಕು. ಸೌಮ್ಯಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಕಠಿಣಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಒಂದೇ ಔಷಧವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಹ್ಯಾಗೆ ವಿಶೇಷ ಗುಣವು ಬರಲಾರದೋ ಹಾಗೆ ಒಂದೇಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಇಷ್ಟಪರಿಣಾಮವು ಆಗಲಾರದು. ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡು

ವದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನಾಚಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಸೊಗಸೆನಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಂಚೆಕೆಯು ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ, ಏನಾದರೂ ವ್ಯಂಗವಿದ್ದದರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಲೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುರಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕೌಶಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರನ ಹೊರ್ತು ಉಳಿದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಡಬಾರದು. ಅಂಗೈ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಉಳಿದ ಯಾವಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಹೊಡೆಯಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿನ ಸಹಾಯಗಳಾದರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು,

(೧) ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು:—ಸಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಫಲದ್ರೂಪವಾಗಬೇಕಾ ಸರೆ ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣವು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆದುಲಿಕ್ಕೂ ಸತ್ಯಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಕಲಿಸುವದು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅವರು ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ತಿದ್ದಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಶ್ರಮವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದು. ಶಿಕ್ಷಕನು ಪ್ರತಿದಿನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಾಲೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗರನ್ನು ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವದು ಪಾಲಕರ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಸಾಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹುಡುಗರು ನಡೆಯುವದು ಪಾಲಕರ ಸದಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆವರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ವರ್ತಿಸುವರು. ಇದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗವು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಉಂಟಾದ ಹೊರತು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸುಧಾರಿಸಲಾರದು.

(೨) ಸಾಲೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವವರು—ಶಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಉಪಗ್ರಹದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕು, ಶುದ್ಧಹವೆ, ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳ, ಇವು ಇರದಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕೊಡುವದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠವಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಕೌ. ಫೂ. ಸ್ಥಳವು ಬೇಕು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗಗಳಿದ್ದಷ್ಟು ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಷ್ಟು ಕಿರಿಬೇರಿ ಕೋಣೆಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸುವದಿಂದ ಆಗುವ ಗದ್ದಲವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು. ಸಾಲೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹುಡು

ಗರ ಅಟದ ಸಲುವಾಗಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಬೈಲು ಸ್ಥಳವಿರಬೇಕು. ನೂರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಸ್ಥಳವಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಊರಹೊರಗೆ ಬೈಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹವೆ-ಬೆಳಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆಯೂ ವರ್ಗದ ಕೋಣೆಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಸಾಲೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

(೩) ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನು—ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನ ವರ್ಚಸ್ವಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅವನು ಇಡೀ ಸಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಪಶಿಕ್ಷಕರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಪೂಜ್ಯಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗದ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವದು, ಉಪಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯಂತೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನ ಕೆಲಸವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಉಪಶಿಕ್ಷಕರೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವದಾದರೂ ಇವನ ಕರ್ತವ್ಯವು. ವರ್ಗಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಗೊಂದಲವಾಗದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದು ಸಹ ಇವನ ಕೆಲಸವು. ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನು ಉಪಶಿಕ್ಷಕರ ಕೂಡ ಗೌರವದಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಡೆಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಅವರ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಉಪಶಿಕ್ಷಕರೂ ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾನಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಉಪಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಭೇದ ಬಂದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನು ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಕ್ಷ ವನ್ನೇ ವಹಿಸಬೇಕು.

(೪) ಉಪಶಿಕ್ಷಕರು—ಉಪಶಿಕ್ಷಕರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದರೆ ಸಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಚನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಯುವದು.

(೫) ವೇಳಾಪತ್ರಿಕೆ—ಸಾಲೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ವೇಳಾಪತ್ರಿಕೆಯು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಸಾಲೆಯ ಕೆಲಸವು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವದು

ಮಹತ್ವವಾದದ್ದೂ ಕಠಿಣವಾದದ್ದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಭವವು ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನು ವೇಳಾಪಕ್ರಮವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಮೊದಲು ಕೆಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(ಅ) ಶಾಲೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ವೇಳೆ, ಬಿಡುವವೇಳೆ, ಸೂಟಿಯವೇಳೆ.

(ಬ) ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವೇಳೆ,

(ಕ) ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವೇಳೆ

(ಡ) ಶಿಕ್ಷಕರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆ

(ಇ) ವರ್ಗದ ಸ್ಥಳದ ಅನುಕೂಲತೆ

ಶಾಲೆಯ ವೇಳೆಯನ್ನು ಶಾಲಾಖಾತೆಯ ವರಿಸ್ತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವರು. ಪಾಠಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಾಗ ಹುಡುಗರ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡಬೇಕು. ಬಾಲಕರ ವರ್ಗದ ಪಾಠಗಳು ೨೦ ರಿಂದ ೩೦ ಮಿನಿಟುಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಬಹುದು. ಮೊದಲನೇ ಇಯತ್ತೆಯ ಪಾಠಗಳು ೩೦ ಮಿನಿಟಿನವಿರಬೇಕು-೨-೩-೪ನೇ ಇಯತ್ತೆಗಳ ಪಾಠಗಳನ್ನು ೩೦ ರಿಂದ ೪೦ ಮಿನಿಟುಗಳ ವರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆಗಳ ಪಾಠಗಳು ೫೦ ಮಿ. ವರೆಗೆ ಸಾಗಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿದ್ದಾಗ ಗಣಿತ, ಭೂಮಿತಿ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮೊದಲಾದ ಕಠಿಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇಂಥ ಕಠಿಣ ವಿಷಯಗಳಾದ ನಂತರ ವಾಚನ, ಕವಿತೆ ಮೊದಲಾದ ಮನೋರಂಜಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಹೊಂದಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಬೇಸರ ಉಂಟಾಗದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ಪಾಠ ಕಲಿಯುವರು.

೯ ಗೃಹಪಾಠಗಳೂ ಪಾಠದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೂ.

ಗೃಹಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳಿರುವವು. (೧) ಮರದಿವಸದ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. (೨) ಹಿಂದೆಕಲಿತ ವಿಷಯಗಳ ಆವರ್ತನೆ ಮಾಡುವದು. ಗೃಹಪಾಠಗಳು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹುಡುಗರ ವಯೋಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ೧೨ ವರ್ಷದ ಒಳಗಿನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಂದು ತಾಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿಯ ಗೃಹಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು; ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಎರಡು

ತಾಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿಯು ಗೃಹಪಾಠವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದು. ಉಳಿದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಹುಡುಗರು ಗೃಹಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆಯನ್ನು ಕಳೆಯದಂತೆ ಪಾಲಕರನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚರಪಡಿಸಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕ ಪಾಠಗಳು ಹುಡುಗರು ಸ್ವಂತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಸಿದ್ಧಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥವಿರಬೇಕು. ಗೃಹಪಾಠಗಳು ನಿಶ್ಚಿತವಾದವುಗಳಿರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಗೃಹಪಾಠವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಧಿಯು ಇರದಿದ್ದರೆ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ತಪಾಸು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನು ವಿಶೇಷ ಗಡಚಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿಸಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿದ್ದಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವೇ ತಪಾಸು ಮಾಡುವದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವ ಕ್ರಮವು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಭಾಷಾಂತರ, ಗಣಿತ, ನಿಬಂಧ, ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರೇ ತಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕು.

ಪಾಠದ ಟಿಪ್ಪಣಿ— ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಪಾಠದ ನಕಲಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು. ಮೊದಲೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪೂರ್ಣಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದ ಪಾಠ ಸಾಗಿಸುವದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನ ಶ್ರಮವೂ ವೇಳೆಯೂ ಉಳಿಯುವವು. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಮಾಧಾನಕಾರಕವಾಗಿ ಸಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ಮೊದಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪಾಠ ಸಾಗಿಸಿದರೆ ಪಾಠವು ಉದ್ದೇಶರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಮರಹಿತವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಆಗುವದು. ಶಿಕ್ಷಣದ ತತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬಾಲಕರ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವು. ಶಿಕ್ಷಕರು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಪಾಠವು ಫಲದಾಯಕವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಃಶಾಂತಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವವು. ಬಾಲಕರಾದರೂ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕಲಿಯುವರು. ಪಾಠದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದೇ ಟಿಪ್ಪಣಿಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವು.

ಪಾಠಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಯೋಮಾನಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೂ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವಕಾಲವು ಶಿಕ್ಷಕರ ಜಾಣ್ಮೆ, ಅನುಭವ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಯಾರು ಓದಿದರೂ ಶಿಕ್ಷಕನು ಪಾಠವನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆಂಬದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪಾಠನಡೆದಾಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನೂ

ಬರೆಯುವದಲ್ಲದೆ. ಪಾಠನಡೆದಾಗ ಒದಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗುವದು. ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಡತಕ್ಕ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಕನು ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವನೋ ಅವನೇ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯವರು ಬರೆದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ ವಿಷಯ ವಿವರಣೆಯು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಪಾಠನಡೆದಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆದುರಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು.

೧೦ ವಾಚನ.

ವಾಚನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಞಾನವು ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು; ಬರಹದಿಂದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತ್ತವು ಉಂಟಾಗುವದು, ಎಂದು ಬೇಕನ್ನನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ಬಹುಶ್ರುತನೆಸ್ಸುವದು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ವಾಚನದ ಮಹತ್ವವು ಜ್ಞಾನಸಂಗ್ರಹದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿರುವದೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲ್ಪಡುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚನವು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ವಾಚನದಿಂದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಕಿವಿಕಣ್ಣುಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಸ್ಮರಣ, ಕಲ್ಪನಾ, ನಿರ್ಣಯ ಮೊದಲಾದ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಾಚನವು ಒಳ್ಳೇ ಬಲವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ವಾಚನದಿಂದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೊರೆತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಮಾಣವು ಅವನ ವಾಚನವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮನೋರಂಜನಕ್ಕೂ ಸಹ ವಾಚನವು ಅವಶ್ಯವು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕವಾಚನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕ್ಕೆ ೧ ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಅವಧಿಯು ಹತ್ತುವದು. ಬಾಲಬೋಧಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿದ್ದರೂ ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಪದ ತಿಯಂದರೆ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಪಟಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಅಂದರೆ ಹುಡುಗರು ಕಲಿತ

ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ವಾಚನದ ರೂಢಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವದಾದರೆ ಪದ್ಧತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಾಲೆಯೊಳಗಿನ ಇಯತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಹಾಗೂ ಕೆಳಗಿನವೆಂಬ ೨ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮಾದರಿ ವಾಚನ:— ಕೆಳಗಿನ ಇಯತ್ತೆಯೊಳಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚಿಕ್ಕವರಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಾದರಿ ವಾಚನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಮಾದರಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಾಚನಭಾಗವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಠವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಿದ್ದಂತೆ ಮಾದರಿವಾಚನವು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಓದಿ ತೋರಿಸಿದ ಕೊಡಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಅನುಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಾಮೂಹಿಕ ವಾಚನ:— ಸಾಮೂಹಿಕ ವಾಚನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ೩ ಪ್ರಕಾರಗಳುಂಟು.

(೧) ಶಿಕ್ಷಕನು ಒಂದೊಂದೇ ಶಬ್ದವನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುವದು. ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅದರಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವರು. (೨) ಬಾಲಕರಿಗೆ ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ವಾಕ್ಯ ಖಂಡಗಳ ವಾಚನ. (೩) ಆನಂತರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಅನುಕರಣ. ಈ ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಬಾಲಕರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ೨ನೆಯ ೩ನೆಯ ಭಾಗಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆದರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವಾಗಲೇ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ವಾಚನವು ನಡೆದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕುದುಗರು ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ವಾಚನದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಮೂಹಿಕ ವಾಚನದ ಕೆಲವು ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ

ಗುಣಗಳು:—

(೧) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಪಾಠದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗವನ್ನು ಒದರಿ ಓದಬೇಕಾಗುವದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

(೨) ಮಂದಹುಡುಗರಿಗೆ ಜಾಣ ಹುಡುಗರ ಸಹಾಯವು ದೊರೆತು ಅವರೂ ಜಾಣರಾಗುವರು

(೩) ಅಂಜುಬುರಕ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವೂ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಹುಟ್ಟುವವು.

- (೪) ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಶೈಲಿಯೂ ವೇಗವೂ ರೂಢಿಸುವವು.
 (೫) ಉಳಿದ ಹುಡುಗರ ಕೂಡ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಶುದ್ಧೋಚ್ಚಾರವು ತಿದ್ದಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
 (೬) ಶಿಕ್ಷಕನ ಅನುಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ವರ್ಗದವರು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವು ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ.

ದೋಷಗಳು:—

- (೧) ಸ್ವಾವಲಂಬನಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನವಿಲ್ಲ.
 (೨) ಗದ್ದಲವುಂಟಾಗಿ ಉಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುವದು
 (೩) ಶಿಕ್ಷಕನ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾದ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮೈಗಳ್ಳ ಮತ್ತು ದಡ್ಡ ಹುಡುಗರು ಕೆಲಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು, ಅಥವಾ ಅಶುದ್ಧ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡುವರು.
 (೪) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿತೆಗೆದು ಓದುವ ಚಟವು ಹತ್ತುನ ಸಂಭವವುಂಟು.
 (೫) ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಷಯಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ.
 (೬) ಭಿನ್ನ ಶೈಲಿ ರುಚಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ.

ಶಿಕ್ಷಕನ ಕಿವಿಗಳು ಚುರುಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹುಡುಗರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಅವನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವನು. ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದುವನು.

ಇನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕ ವಾಚನವು ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಮೌನವಾಚನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ವಿಹಿತವು.

ಮೌನವಾಚನ: — ಶಿಕ್ಷಕನು ತಾನು ಕಲಿಸಿದ ಭಾಗದ ಅರ್ಥವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತೆಂಬವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಭಾಗದ ಅರ್ಥವು ಒಮ್ಮೆಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮೌನವಾಚನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು—ಈ ವಾಚನವು ನಡೆದಾಗ ಶಿಕ್ಷಕನ ಲಕ್ಷ್ಯವುಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮೌನವಾಚನ ದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರೆದ ಲಾಭಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

(೧) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದಿನ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮೌನವಾಚನವೇ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಇದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಾಚನದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚನಾಭಿರುಚಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

(೨) ಈ ವಾಚನವು ನಡೆದಾಗ ಎರಡನೆಯ ಯಾವ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ತೊಡಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಓದಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವದು.

(೩) ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುವರು.

(೪) ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗವನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಡೀಪಾಠದ ಅಥವಾ ಅದರ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗದ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಮಾನವಾಚನವು ಮೇಲಾದ ಸಾಧನವಾಗಿರುವಂತೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಅರ್ಥದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

(೧) ವಿಷಯವು ಸುಲಭ ಅಥವಾ ಕಠಿಣವಿದ್ದಂತೆ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಉದಾ: -ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದ ಅತಿಸಣ್ಣ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಟೀಕೆಯು ಬೇಕಾಗುವದು.

(೨) ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬರೆಸುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ರೂಢವಾಗಿಲ್ಲ. ಬರೇ ಕಠಿಣಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವದರಿಂದ ವಾಕ್ಯದ ಇಂಗಿತವು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕಠಿಣಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಶಬ್ದಕೋಶಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಾಗಲಿ ಹೊರಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಅಂಥ ಅರ್ಥವು ಮೂಲಶಬ್ದಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದದ್ದೂ ಇರಬೇಕು. ಶಬ್ದದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವು ಯುಕ್ತವೆಂಬವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಶಬ್ದಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ಇರಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವದು ತಪ್ಪು.

೧೧ ವ್ಯಾಕರಣ.

ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವದು ಆಗಿರುವದು. ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಕೊನೆಗಾಣಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಾಕರಣವು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಷಯವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಭಾಷಾವಿಷಯದ ಪಾಠ ನಡೆದಾಗ ಈ ವಿಷಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ

ಬಿನ್ ಇಯತ್ತೆಯಿಂದ ಕೆಲಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಉದಾ—ಹ್ರಸ್ವ, ದೀರ್ಘ, ಮಹಾಪ್ರಾಣ, ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣ. “೩ನೇ ಇಯತ್ತೆಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಷಯವುಂಟು. ಅದೇ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಡುವದು ಅನಶ್ಯವಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮಾತು ತೀರ ತಪ್ಪಾದದ್ದು. ಇನ್ನು ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಹಾಯವೂ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅರ್ಥದ ಸಹಾಯವೂ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಮೊದಲು ಬಾಲಕರು ನಾಮ, ಕ್ರಿಯಾಪದ ಇವುಗಳನ್ನು ಗುರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾದರೆ ಸಾಕು. ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಇವುಗಳ ರೂಢಿಯಾದ ನಂತರ ವಿಶೇಷಣ, ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ (ಅವ್ಯಯ) ಇವುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ವಿಶೇಷಣವೆಂದರೆ ವಿಶೇಷಪ್ರಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಶಬ್ದವು. ಇದನ್ನು ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದು ಸಾಮಾನ್ಯವು. ಇನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಅಥವಾ ಅವ್ಯಯವೆಂದೆನ್ನುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಮ, ಕ್ರಿಯಾಪದ, ವಿಶೇಷಣ, ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳೇನೆಂಬದನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಒಂದೊಂದೆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಿಡುವದರಿಂದ ವಾಕ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವು ಹ್ಯಾಗಾಗುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಬಾಲಕರ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಾಚನ ಅಥವಾ ಕವಿತೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಾಲಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಂಥದ ಮೇಲಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದದ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಗಳಂತೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಈ ವಿಷಯವು ಕಠಿಣವಲ್ಲೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಈಗ ರೂಢವಾಗಿವ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಲಿಸುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಶಬ್ದಗಳೊಳಗಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭೇದವು ತಿಳಿಯದೆ ಅವರು ಉದಾಸೀನರಾಗುವರು. ಕಾರಣ ಒಂದೊಂದೇ ಭಾಗದ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ನಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಅವೆ ಎಂಬದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ವಸ್ತುವಾಚಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿವಾಚಕವೆಂಬ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಾಮಗಳಿಗೆ ರೂಢನಾಮಗಳೆಂತಲೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಅಂಕಿತ ನಾಮಗಳೆಂತಲೂ ಅನ್ನುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಭಾವ ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರ, ಸುಖ, ದುಃಖ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ ಮೊದಲಾದವು, ಮತ್ತು ಗುಣ ಅಂದರೆ ಕಳ್ಳತನ, ಕಠಿಣತ್ವ ಮೊದಲಾದವು ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಭಾವವಾಚಕವೆಂದು ಅನ್ನುವರು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅನ್ವರ್ಥಕನಾಮಗಳು ತೀರ ಕಡಿಮೆ.

ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ರೂಢನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಇದ್ದರೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಈ ಒಳಭೇದದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ನಾಮಕ್ಕೆ ಅನ್ವರ್ಥಕವೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಕರೆಯುವರು. ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಬ್ದವೆಂದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮೋಹವುಂಟಾಗಿ ಹೀಗಾಗುವದು. ಕಾರಣ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳದಿರುವದು ಲೇಸು- ಬಾಲಕರು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು, ಹೆಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಬಳಕೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾರಕಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ನಾಮವಾದರೂ ಇರುವದು. ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಮವು ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಬರುವದು. ಆಮೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ವಿಭಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ರೂಪಸಾಮ್ಯದಿಂದ ತೃತೀಯಾ ಪಂಚಮಿ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕಠಿಣವಾಗುವದು. ಅರ್ಥಭೇದದಿಂದ (ಕಾರಕಾರ್ಥ) ಇದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವೆಂಬದನ್ನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ರೂಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವುಂಟೆಂಬದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಸಾಧನವನ್ನು ತೋರಿಸುವದು ಪಂಚಮಿಯು ಅಗಲುವದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಉದಾ-ನಾನು ರಾಮನಿಂದ ೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಸಕೊಂಡೆನು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮನು ೫೦ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಚತುರ್ಥಿ, ಷಷ್ಠಿ, ಸಪ್ತಮಿ ಈ ವಿಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಂತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಂತೆಯೇ ಸರ್ವನಾಮದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷವಾಚಕ, ಪ್ರತ್ಯಾರ್ಥ, ಸಮಾಧವಾಚಕಗಳೆಂಬ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ವಿಶೇಷಣದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಆಯಾಶಬ್ದಗಳು ತೋರಿಸುವ ಗುಣ, ಸಂಖ್ಯಾ ನೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವರೆ. ಇನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಿಯಾಪದ, ಕ್ರಿಯಾಪದದರೂಪ ಎಂದು ಎರಡು ಭೇದಗಳು. ಮುಖ್ಯಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸಕರ್ಮಕ, ಅಕರ್ಮಕ ಎಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳು. ಆಮೇಲೆ ಕಾಲಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವರ್ತಮಾನ, ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಬಾಲಕರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು.

ಇನ್ನು ಅಪೂರ್ಣಕ್ರಿಯಾಪದ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ರೂಪಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅರ್ಥಭೇದದಿಂದ ವಿಶೇಷಣಗಳಂತೆಯೂ ಕೆಲವು ನಾಮಗಳಂತೆಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವವೆಂಬದು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಗುರುಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ವಿದ್ಯೆಯು ಈ ವಾಕ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಇದು ವಿಶೇಷಣದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದು

ಕೊಂಡು ಶರೀರವನ್ನು ಸುದೃಢವಾಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಇದು ಅವ್ಯಯದಂತೆಯೂ ಇಡುವುದು ಇದು ನಾಮದಂತೆಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ವೇನಂದರೆ—ಈ ಅಪೂರ್ಣರೂಪಗಳಿಗೆ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮಗಳು ಸಹ ಇರುವವು.

ಇನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಸಂಧಿಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಿಸುವ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಕೂಡಿಸುವಾಗ ಆಗುವ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ಖನೀ ಇಯತ್ತೆಯ ಬಾಲಕರು ಸಹ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವರು. ಅದೇಚಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವೆ ಖನೀ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಸಂಧಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಹೇಳುವರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಹೇಳುವ ಮೋಹವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಬಾಲಕರ ಸ್ವಂತಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವವು. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳಮೇಲೆ ಟಿಮ್ಮುಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗಲಾರದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಲೋಪ, ಆಗಮ, ಆದೇಶ ಎಂಬವು ಮುಖ್ಯಸಂಧಿಗಳೆಂಬದನ್ನು ಖನೀ ಇಯತ್ತೆಯ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತಸಂಧಿಗಳು ಖನೀ ಇಯತ್ತೆಯ ಕವಿತಾಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವಣ ದೀರ್ಘ, ಯಣ್ ಗುಣ ಎಂಬ ಸಂಧಿಗಳ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಬಾಲಕರು ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಹೋದಂತೆ ಸಮಾಸದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂಧಿ-ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯ ಸಮಾಸಗಳೆಂದರೆ ಲುಕ್, ಅಲುಕ್, ಕ್ರಿಯಾ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಮಾಸಗಳೆಂದರೆ ತತ್ಪುರುಷ, ಕರ್ಮಧಾರಯ, ಬಹುವ್ರೀಹಿ, ಉಳಿದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಹುದು.

೧೨ ಬರಹ.

೧. ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಬರಹವು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಬರಹದಿಂದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸುವಾಚ್ಯಲೇಖನವು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡಲಿಕ್ಕೂ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ತಕ್ಕವನಾದವನಿಗೆ ಚಾಕರಿಯು ದೊರೆಯುವದುಂಟು. ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರ ಪ್ರಗತಿಯು ಎಷ್ಟಾಗಿದೆಯೆಂಬದನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬರಹವು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವು. ಬರಹದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನವೂ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ, ದೃಢನಿಶ್ಚಯವೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬರಹದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಲೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

೨. ಬರಹದ ಪಾಠಗಳು—ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರಹವು ಅತಿ ಸುಲಭವಾದದ್ದು. ಬರಹದ ವಿಷಯವನ್ನು ಖಾಚನಕ್ಕೂ ಚಿತ್ರಕಲೆಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಬಾಲಕರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಗುಂಪುಗಳಂತೆ ಕಲಿಸುವದು ರೂಢವಾಗಿದೆ. ರೂಪಸಾಮ್ಯದಿಂದ ಈ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಲಿಯುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಬಾಲಬೋಧಿನಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಗುಂಪುಗಳು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವವು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ವರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಗುಣಿತಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಲಿಸುವದು ವಿಸಂಗತವು. ಎಲ್ಲ ಮೂಲಾಕ್ಷರಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ 'ಆ' 'ಇ' 'ಈ' ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಗುಣಿತಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದು ಸಯುಕ್ತಿಕವಾದದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಗುಂಪುವಾಡಿ ಕಲಿಸುವದು ಸುಲಭವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು.

೧ನೇ ಗುಂಪು—ರ, ಠ, ಈ, ಕ,

೨ ,, ಝ, ಹ, ಯ,

೩ ,, ಲ, ಳ, ಉ, ಊ, ಗ,

೪ ,, ಅ, ಆ, ತ,

೫ ,, ಇ, ಊ, ಣ, ಟ,

೬ ,, ದ, ಧ, ಥ, ಡ, ಢ,

೭ ,, ಎ, ಏ, ಐ, ಒ.

೮ ,, ಫ, ಭ, ಮ, ಛ, ಷ, ಷ

೯	,,	ನ,	ಸ,	
೧೦	,,	ಒ,	ಓ,	ಔ, ಜ,
೧೧	,,	ಬ,	ಭ,	ಜ, ಚ,
೧೨	,,	ಖ,	ಘ,	ಘ, ಶ,

ಟೀಕು—‘ಗ’ ಈ ಅಕ್ಷರವು ‘ಲ’ ವನ್ನು ಬುಡಮೇಲವೂಡಿ ಬರೆಯುವದರಿಂದಲೂ ‘ಟ’ ಅಕ್ಷರವು ‘ಃ’ ವನ್ನು ಬುಡಮೇಲವೂಡಿ ಬುಡಮೇಲವೂಡಿ ಬರೆಯುವದರಿಂದಲೂ ಆಗುವವು.

೨. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸುವಾಚ್ಯವಾದ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವದೇ ಲೇಖನಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು. ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಈಡೇರುವಂತೆ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸತಕ್ಕದ್ದು:—

೧. ಒಂದೇ ತರದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸಾಲೆಯ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ದುಂಡಗೆ ಛಾಪಿ ಅಕ್ಷರಗಳಂತೆ ಬರೆದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದು.

೨. ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಅಕ್ಷರಗಳು ಉತ್ತಮವಾದವಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಪಾಠಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯು ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಇಂಥ ಕಿತ್ತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕು. ಕಿತ್ತೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಾಪಿ ಪುಸ್ತಕದಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡವಿರಬೇಕು.

೩. ಯಾವಾಗಲೂ ಪಾಟಿಯ ಮೇಲಾಗಲಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲಾಗಲಿ ರೂಲು ಹೊಡೆದು ಬರೆಯಬೇಕು. ಕಾಗದ, ಮಸಿ, ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ ಇವು ಉತ್ತಮವಿರಬೇಕು.

೪. ಶಿಸ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಬೆಳಕು ಸರಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಾಗದಂತೆಯೂ ಕೂಡಬೇಕು. ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಬೇಕು.

೫. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಲು ಬರೆದ ಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನಂತರ ಮುಂದಿನ ಸಾಲು ಬರೆಯಬೇಕು. ಬರೆದದ್ದನ್ನು ತಿದ್ದದೆ ಕಾಪಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಸಹಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಏನೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಲಾರದು.

೬. ಬರಹದ ಪಾಠಗಳು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣವಿರಬೇಕು. ಒಂದೇಸವನೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಬರೆಯುವದರಿಂದ ಬುಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಒರಟಿಬರುವದು; ಅವು ಬೆವರುವವು; ಹೀಗಾಗಿ ಅಕ್ಷರ ಕೆಡುವವು. ರೂಢಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು.

೭. ಬಾಲಕರ ವರ್ಗದವರೂ ೧ನೇ ಇಯತ್ತೆಯ ಬಾಲಕರೂ ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ $\frac{1}{2}$ ಇಂಚು ರೂಲಿನೊಳಗೆ (ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು) ಬರೆಯಬೇಕು. ೨ನೇ ಇಯತ್ತೆಯವರು

ಅಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ, ೩ನೇ ಇಯತ್ತೆಯವರು ೩ ಇಂಚು ದೊಡ್ಡವುಗಳನ್ನೂ, ೪ನೇ ಇಯತ್ತೆಯವರು ೪ ಇಂಚು ದೊಡ್ಡವುಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ೫ನೇ ಇಯತ್ತೆಯವರು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು.

೪ ಉತ್ತಮ ಬರಹ-ಉತ್ತಮ ಬರಹದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

೧. ಸುವಾಚ್ಯತೆ.

೨. ಬರಹದ ವೇಗ.

೩. ಸೌಂದರ್ಯ.

ಎಲ್ಲ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿಯೂ ಬರೆದರೆ ಸುವಾಚ್ಯತೆಯುಂಟಾಗುವದು. ಲೆಕ್ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವದು, ಸುಲಭಶೈಲಿ ಇವುಗಳಿಂದ ವೇಗವು ಬರುವದು. ಒಂದೇ ಅಳತೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ದುಂಡಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಬರೆಯುವದರಿಂದ ಸೌಂದರ್ಯವುಂಟಾಗುವದು.

ಬರಹದಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಆಗುವ ತಪ್ಪುಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ:—ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರೆಯದಿರುವದು; ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹತ್ತಿ ಬರೆಯುವದು; (‘ರ’ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶಬ್ದಗಳ ನಡುವೆ ಬಿಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು.) ಅಶುದ್ಧತೆ, ತಲೆಕಟ್ಟು ಅಕ್ಷರದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಇರುವದು. ಈ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ತಿದ್ದಬಹುದು.

ಉಕ್ತಲೇಖನ.

(೧) ಉಕ್ತಲೇಖನದಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿಯಿದೆ:—

೧. ಒತ್ತರದಿಂದ ಬರೆಯುವ ರೂಢಿಯಾಗುವದು.

೨. ಶುದ್ಧಬರಹದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಪ್ರಗತಿಯು ಎಷ್ಟಾಗಿದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

೩. ಕಣ್ಣುಕಿವಿಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಅವಧಾನ, ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟುತನ, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಈ ಚಟಗಳ ಪೋಷಣವಾಗುವದು.

೪. ವಾಕ್ಯದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮನನಮಾಡುವದರಿಂದ ಶುದ್ಧ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟಾಗುವದು.

(೨) ಉಕ್ತಲೇಖನದಲ್ಲಿ ೩ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:—೧ ಸಿದ್ಧತೆ, ೨ ಶುದ್ಧವನ್ನು ಹೇಳೋಣ, ೩ ತಿದ್ದುವದು.

೧. ಸಿದ್ಧತೆ—ಹೇಳತಕ್ಕ ಭಾಗವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಭಾಗದೊಳಗಿಂದ ಅದನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಘಟ ಮೇಲೆ

ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಲಿ ಬಾಲಕನಾಗಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಹೇಳತಕ್ಕ ಭಾಗವು ಬಹಳ ಉದ್ದವಿರಬಾರದು. ಅಪರಿಚಿತ ಭಾಗವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನೊಂದಲು ಶಿಕ್ಷಕನು ಸಮಗ್ರ ಓದಿತೋರಿಸಬೇಕು.

೨. ಹೇಳೋಣ—ಅರ್ಥತಾಸಿನ ಪಾಠವಿದ್ದರೆ ೧೦ ಮಿನಿಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಬಾರದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

(ಅ) ಶಿಕ್ಷಕನು ವರ್ಗದ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಹೇಳತಕ್ಕ ಭಾಗವನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಓದಿತೋರಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಒಂದೇಸಾರೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಹೇಳುವದರಿಂದ ಹುಡುಗರ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು.

(ಬ) ಬಾಲಕರು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ರೂಲುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಪಾಟಿಯು ಕಾಣದಂತೆ ಕೂಡಬೇಕು. ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರೆಯಹತ್ತಬೇಕು. ಬರೆಯುವದಾದ ಕೂಡಲೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಬೇಕು.

೩. ತಿದ್ದುವದು—ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಎಲ್ಲ ಪಾಟಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪತ್ತಿಯೊಂದು ತಪ್ಪನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಶುದ್ಧರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳಾಗದಂತೆ ಬಾಲಕರು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಬರೆಯುವರು. ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಲಕರಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಡ್ಡ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಬಾಲಕರ ಪಾಟಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ನೋಡಿ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಣಿಯಿಂದ ತಿದ್ದಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚ ಬಹುಮ.

೧೩ ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು ನಿಬಂಧಬರಹ

ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು ನಿಬಂಧ ಬರಹವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

೧. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬಾಯಿಂದ ಅನಂತರ ಬರಹದಿಂದ ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗಬೇಕು.

೨. ಅವನ ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹವು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನವೂ ತಾರತಮ್ಯಬುದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗಬೇಕು.

೩. ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬೋಧವಾಗುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಬೇಕು.

೪. ಅವನ ವಿಚಾರ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಣಯಶಕ್ತಿಗಳು ಬಲಪಡಬೇಕು.

೫. ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ವಾಕ್ಯಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಉಪಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವ ದರಿಂದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು.

೬. ವಾಚ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವದರಿಂದ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯೂ ಸೌಂದರ್ಯದ ಭಾವನೆಯೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಬೇಕು.

ವಾಕ್ಯರಚನೆ, ವ್ಯಾಕರಣ, ವಾಚ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸ ಇವು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ವಿಷಯಗಳು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವದು ದುಸ್ತರವು. ಆದರೆ ಕೂಡಿಯೇ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ವಿಚಾರದಿಂದ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

ತೋಂಂಡೀವಾಕ್ಯರಚನೆ—ಬಾಯಿಂದ ಉತ್ಪರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಶುದ್ಧತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬಾಲಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಶುದ್ಧರೂಪಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದ ರಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವು.

ವಾಚನಪಾಠದಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುವದು. ಓದಿದ ಪಾಠಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಹೇಳಹಚ್ಚುವದರಿಂದ ವಾಕ್ಯರಚನಾಕ್ರಮವು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಇವಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಸ್ತುವರ್ಣನೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವರ್ಣನೆ ಚಿತ್ರದ ವರ್ಣನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಹಚ್ಚಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರ ವಿಚಾರಕ್ಷೇತ್ರವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸೂಚಕಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಷಯ, ಇತಿಹಾಸಗಳ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬಾಲಕರು ಗ್ರಾಮ್ಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸದಂತೆ ಎಚ್ಚರಪಡಬೇಕು.

ಲೇಖಿವಾಕ್ಯರಚನೆ— ತೋಂಂಡೀ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಿಂದ ಲೇಖಿವಾಕ್ಯರಚನೆಗೆ ಸಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಥೆಗಳು ಅನುಕೂಲವಾದವುಗಳು. ಮನೋರಂಜಕ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ, ಕಟ್ಟುಕಥೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬರೆದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಹೇಳಬೇಕು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಕಥೆಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಬಾಲ ಕರು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಮಹತ್ವದ ಮಾತುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗ

ಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆನಾಡಿ ಉತ್ತರವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕರೀ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಯಾದನಂತರ ಆ ಇಷಿಕಥೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಶಿಕ್ಷಕನೇ ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಕರೀ ಹಲಿಗೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ತಿದ್ದಬೇಕು. ಹೊಸ ಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಕಥೆಯು ಮುಗಿದನಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಕನು ಬರೆದಂತೆ ನಕಲು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಬರೆಯುವಾಗ ಶಬ್ದವಿಂಗಡಿಸುವದು ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆ, ಕರ್ತೃ-ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಪುರುಷ, ವಚನ ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ೩-೪ ಸಾರಿ ಬರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ ಬಳಿಕ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆನಾಡದೆ ಬಾಲಕರು ನೆನಪಿನಿಂದ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಕಥೆಯೊಳಗಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯಹಚ್ಚಬೇಕು ಉದಾ:— ಕೀಚಕ ವಧದ ಕಥೆಯು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಭೀಮಸೇನ— ವಿರಾಟನಗರ— ಬಲ್ಲವ— ದ್ರೌಪದಿ— ಸೈರಂಧ್ರಿ
ಕೀಚಕ— ಕಾಮವಾಸನೆ— ಗುಪ್ತ ಅಲೋಚನೆ— ಭೀಮನು— ಕೊಂದನು.

ಮೇಲಿನ ತರಗತಿ:—ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆಯುವದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರೂಢವಾದ ನಂತರ ಓದಿದ ಪಾಠಗಳ ಅಥವಾ ಕವಿತೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬರೆಯಹಚ್ಚಬೇಕು. ಅನಂತರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮನೋರಂಜಕ ವೈಸುವ ಪರಿಚಿತ ವಸ್ತುಗಳ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಚಿಂತನಪರ ವಿಷಯಗಳ ನಿಬಂಧವನ್ನು ಬರೆಯಹಚ್ಚುವದು ತಪ್ಪಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಮಾರ್ಗದಿತ್ತವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲಾರರು.

ನೋಡಲು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪರಿಚಿತ ವಸ್ತುವನ್ನು ವರ್ಗದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಒಂದರೊಂದೊಂದು ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ವರ್ಣನೆಯ ಬಾಹ್ಯಸ್ವರೂಪವು ಸಿದ್ಧವಾದನಂತರ ಸಮಗ್ರ

ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರೆಯಬಹುದು. ಉದಾ:-ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವದಿದ್ದರೆ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕರಿಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬಹುದು.

೧. ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಆಕಾರವು ಹೇಗೆ ಇರುವದು ?

೨. ಹೊರಗೆ ಏನಿರುವದು. ಒಳಗೆ ಏನಿರುವದು?

೩. ರುಚಿ ಹೇಗಿರುವದು? (ಕಾಯಿ ಇದ್ದಾಗ; ಹಣ್ಣು ಅದಮೇಲೆ)

೪. ಉಪಯೋಗವೇನು ?

೫. ಗೊರಟವು ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ?

ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಹೊರಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬರೆದು ಹೊಂದಿಕೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪೂರ್ಣ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರೆಯುವರು.

ಇದರಂತೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವರ್ಣನೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ—

೧. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಣನೆ

೨. ಮೂಲಸ್ಥಾನ

೩. ಆಹಾರ, ಗುಣ ಮುಂತಾದವು.

೪. ಉಪಯೋಗ (ಕಾಡುಮೃಗಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ರೀತಿ) ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದಾದರೆ ಕೆಳಗಿನ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.—

೧. ಬಾಲ್ಯ, ಜನ್ಮ, ಮನೆತನ; ತಂದೆತಾಯಿಗಳು.

೨. ಶಿಕ್ಷಣ.

೩. ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ.

೪. ಅದರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ.

೫. ಉಪಸಂಹಾರ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಕೂಡದು. ಈ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಬಂಧದ ಆರಂಭದ, ಮಧ್ಯದ, ಅಂತ್ಯದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಇಷ್ಟಾದಮೇಲೆ ಹುಡುಗರೇ ನಿಬಂಧದ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಸಮಗ್ರ ನಿಬಂಧವನ್ನು ಅವರೇ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು.

ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವದು ಶ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ರೂಒಂದೇತರದ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ನಿಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ದಡ್ಡತನವು. ವಿಷಯವಿವರಣೆಯು ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮುದ್ದೆಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗುವವು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಬಂಧವು ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಇದೇ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವು.

ಪತ್ರಬರಹ:—ಸಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಡುವವರೊಳಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದದರಿಂದ ನಿಬಂಧ ವಿಷಯದ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಪತ್ರಬರಹವನ್ನು ಇಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾದಾಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಕಡೆತನಕ ಇದೇ ತರದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲಾರದು. ಪತ್ರಬರಹದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕುಣಿಕೆ ಶ್ರೀ, ಕ್ಷೇಮ, ತಾ|| ಅಥವಾ ಮಿತಿ ಮೊದಲಾದ ಆರಂಭದ ಕ್ರಮ, ವಿಷಯದ ಹೊಂದಿಕೆ, ಪತ್ರ ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣವಿರಬೇಕು.

ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರದ ಪತ್ರ, ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗಿನ ಪತ್ರ (ಪ್ರಾಮಿ ಸರಿ ನೋಟ, ಬಾಡಿಗೆಪತ್ರ, ಕೆಲಸದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಮೊದಲಾದವು) ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ವರ್ಣನೆಯ ಪತ್ರ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿರುವವು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ರೂಢಿಯು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಆಗುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಮತ್ತು ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಪಾಕೇಟಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅರ್ಧಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಇಂಥ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಟಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಕಾರ್ಡು, ಗಿರ್ಧಿ ಹಾಳೆ, ಅರ್ಧಚಾಳಿ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಪತ್ರ ಸಹಿತ ಬರೆಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ತಿದ್ದುವದು:—ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಶುದ್ಧರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಆಗುವ ತಪ್ಪುಗಳೆಂದರೆ:—

೧. ಶಬ್ದದೋಷಗಳು— ಬಹಳ ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷಗಳು ಆಗುವದು ಹೆಚ್ಚು. ಹೃಸ್ವ, ದೀರ್ಘ, ಮಹಾಪ್ರಾಣ, ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣ ಇವು ತಪ್ಪಾಗುವದು ವಿಶೇಷ.

೨. ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷಗಳು—ಪುರುಷ, ವಚನ, ಕಾಲ ಇವುಗಳ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕರೇಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು.

(೩) ಶೈಲಿಯ ಅಥವಾ ವಿಷಯದ ದೋಷಗಳು—ವಾಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು ಎಂಬದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿ ಅವರ ಉತ್ತರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು.

ವಿಷಯದ ಹೊಂದಿಕೆಯು ಸರಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

(೪) ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳಿಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ—ವಾಕ್ಯವು ಮುಗಿದಕೂಡಲೆ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮಚಿಹ್ನವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಮರೆಯಕೂಡದು. ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳ ರೂಢಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾಠದ ಭಾಗವನ್ನು ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

೧೪ ಗಣಿತ.

೧ ಗಣಿತ ವಿಷಯವು ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯವು. ಈ ವಿಷಯದಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಅವಧಾನವನ್ನು ಒಂದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಚಟುವೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ಇಗಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ನಿಗಮನ ವಿಗಮನ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನವೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತತನವೂ ಸ್ವಾವಲಂಬನವೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವವು. ಇದರಿಂದ ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯುಂಟಾಗುವದು.

೨ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಡಬೇಕಾಗುವದು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:—

೧ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದ ಶಿಕ್ಷಣವು ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ವಸ್ತುವಾಚಕದಿಂದ ಭಾವವಾಚಕಕ್ಕೆ ಸಾಗುವ ಎಂಬ ಬೋಧನದ ತತ್ವವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

೨ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಮಾತನ್ನು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು.

೩ ಸಣ್ಣ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿತವಾದ ತತ್ವವು ತಿಳಿದದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಉದ್ದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನೂ ದೀರ್ಘಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

೪ ಒಂದೇ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಯತ್ನಮಾಡಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಅದರ ಸತ್ಯತೆಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೫ ಹೇಳಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬವನ್ನು ತಿಳಿದು ನೋಡುವ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಉತ್ತರವು ಎಷ್ಟು ಬರಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವ ಚಟವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರೆ ಬಾಲಕರು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಜಾಗ್ರತೆಯು ಬೋಧನಾಂಟಾಗುವದು.

೬ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಬಾಲಕರ ಪ್ರಗತಿಯು ಅಷ್ಟೇ ಆಗಲಾರದು. ಅದು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗುವದು. ವಾಚನ, ಬರಹ, ಭೂಗೋಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆಯು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಆದದರಿಂದ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗನುಸರಿಸಿ ಬಾಲಕರ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

೭ ಗಣಿತ ವಿಷಯವನ್ನು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕಲಿಸಬೇಕು.

೮ ಈ ವಿಷಯವು ನಡೆದಾಗ ಬಾಲಕರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರು. ಇವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಎಂದೂ ಕೂಡಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಯೋಗ್ಯ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ಸಂಶಯ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಲೆಕ್ಕದ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದವನು ಯಾರು ಉತ್ತರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಿದವನು ಯಾರು ಎಂಬದು ಕೂಡಲೆ ತಿಳಿಯುವದು.

೩ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಲ್ಪನೆ:—ಪ್ರಾ. ಶಾ. ಗಳಿಗೆ ಬರುವಂಥ ಬಾಲಕರು ೬-೭ ವರ್ಷದವರಿರುವರು. ಅವರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಎಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ರೂಢಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಗೊಳಿಸಿ ಗಂ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಹತ್ತರ ಗಂಟು ಬಿಡಿಕಳು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ೧೦ ಬಿಡಿಮಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ೧ ಸರ ಅಥವಾ ೧೦ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಬಾಲಕರಿಗೇ ಇಂಥ ಸುಗುಣಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡಿ

ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು, ೧೧ ಅಂದಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಹತ್ತರ ಗಂಟು ೧ ಬಿಡಿಕಾಳು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಬೇಕು. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸಂಖ್ಯಾಲೇಖನವನ್ನು ಅಕ್ಷರ ಬರಹದ ಸಂಗಡವೇ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಅಕ್ಷರ ಲೇಖನವು ಪೂರ್ಣ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಂ 'ಲೇಖನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವದು ತಪ್ಪು. ಬರಹ, ವಾಚನ, ಅಂಕಿ ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಬಾಲಕರು ಕೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನುತ್ಪಾದ್ಯರೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅತ್ಯಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬುಲಕ್ಷಮಾಡುವರು. ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಕುತೂಹಲವು ಅಕ್ಷರ ಬರಹದ ಕೂಡ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಕಾರಣ ಅಕ್ಷರಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಸಂರಿಸಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ—

೧ನೇ ಗುಂಪು—೦ [ಶೂನ್ಯ]

೩ ,, —೧, ೮, ೪

೪ ,, —೨

೫ ,, —೩, ೬, ೯

೧೨ ,, —೫ [ಖದಂತೆ ಬರೆಯುವದು]

೭ [೪ ,, ,,]

ಅಕ್ಷರಪಟಗಳನ್ನು ಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗಹಾಕುವಂತೆ ಅಂಕಗಳ ಪಟಗಳನ್ನು ಸಹ ತೂಗಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು. ಅಂಕಿಗಳ ಪ್ರಥಮರಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಉದಾ- ೧೨ ಮತ್ತು ೨೧, ೨೩ ಮತ್ತು ೩೨, ೧೬ ಮತ್ತು ೬೧ ಹೀಗೆ ಜೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮರಣದಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಅಂತರವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೇ 'ನೂರರ' ಸಂಖ್ಯಾಲೇಖನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಹತ್ತರ ೧೦ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೂರು ಆಗುವದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ೯೯ ರ ಪ್ರಥಮರಣ ಮಾಡಿಸಿ ೧ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುವದೆಂದು ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅದರಂತೆ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ನೂರರ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ಥಿತಿವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸುವಾಗ ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಕರೀಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ೩ ಮನೆಮಾಡಿ ಬರೆಯಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ನೂರು ಬರೆಯುವಾಗ ೩ ಸ್ಥಾನಗಳಿರುವವೆಂಬದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅನಂತರ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಂತೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಬೇಕು:—

೪ ನ್ನು ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರೆ.	=	೦೦೪
೭೦ ನ್ನು ,, ,, ,,	=	೦೭೦
೫ ನ್ನು ,, ,, ,,	=	೦೦೫

ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಮೇಲೆ ೧೦೪, ೭೭೦, ೫೦೫ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದೂ ಅವುಗಳ ಪ್ರಥಮಕರಣ ಮಾಡುವದೂ ಕಠಿಣವಾಗಲಾರದು. ನೂರಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಗುಂಪು ಮಾಡಿ ನಡುವೆ ಅಲ್ಪವಿರಾಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು.

ಉದಾ:— ೨೭.೪೯,೦೫೪

(೨೭ ಲಕ್ಷ, ೪೯ ಸಾವಿರ, ೫೪)

ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ:—ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ಅಂಕಗಳು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಉದಾ— ೨೦೦೮ (ಎರಡು ಸಾವಿರ, ನೂರು ಇಲ್ಲ, ಹತ್ತು ಇಲ್ಲ, ಎಂಟು; ಆದರೆ ಹೇಳುವಾಗ ಎರಡುಸಾವಿರ ಎಂಟು ಅನ್ನುತ್ತೇವೆ.) ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕಡಿಮೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವ ರೂಢಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಎಕ್ಕಂದಿಂದ, ದಹಂ, ಶತಂ, ಸಾವಿರ, ದಸಾವಿರ, ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಎಣಿಸುವರು. ಆದರೆ ಲಕ್ಷದಿಂದ ದಶಸಾವಿರ, ಸಾವಿರ, ಶತಂ, ದಹಂ, ಎಕ್ಕಂ ಹೀಗೆ ಎಣಿಸುವ ರೂಢಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

ಬೇರೀಜು ವಜಾಬಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಕರಣದ ಉಪಯೋಗವು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುವದು

ಉದಾ— ೪೬೭+೫೯೨=

೪ ನೂರರ ಗಂಟು		೬ ಹತ್ತರಗಂಟು		೭ ಬಿಡಿಕಾಳು	
+	೫	,	೯	,	೨
<hr/>		<hr/>		<hr/>	
೧೦	,	೫	,	೯	,
= ೧೦೫೯					

ಇದೇ ಉದಾಹರಣೆಯ ವಜಾಬಾಕಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿ—

೯ ಹತ್ತರ ಗಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟುಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಕಾಳು ಮಾಡಿದೆ.

೫೯೨—೪೬೭ =

೫ ನೂರರ ಗಂಟು ೮ ಹತ್ತರಗಂಟು ೧೨ ಬಿಡಿಕಾಳು

೪	,	೬	,	೭	,
೧	,		,	೫	,

೪. ಗುಣಾಕಾರ:—ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದರಿಂದ ಬೇರೀಜಿನ ಕಲ್ಪನೆಯು ಉಂಟಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾರೆ, ಎರಡು ಸಾರೆ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಾರೆ ಬೇರೀಜು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಗುಣಾಕಾರವು ಬರುವದೆಂಬದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಹತ್ತುವದು. ಬೇರೀಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸುಲಭಕ್ಕಾಯಿಂದರೆ ಗುಣಾಕಾರವು. ಹೀಗೆ ಬೇರೀಜದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಯುರೋಪದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ೧೨×೧೨ ಇಷ್ಟು ಮಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸುವರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೧೬×೧೨ ಇಷ್ಟು ಕಲಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರು. ಗೆ ೧೬ ಅಣೆಗಳು. ಫೂಟಿಗೆ ೧೨ ಇಂಚುಗಳು. ಆಣೆಗೆ ೧೨ ಪೈಗಳು. ಆದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹೊತ್ತುತೆ ೩೦ರವರೆಗೆ ಮಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ತ್ರಾಸವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಿಗಳುಳ್ಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಗುಣಿಸುವದು:— ಗುಣಕದಲ್ಲಿ ೨ ಅಂಕಿಗಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರಥಮರಣದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತರಗಂಟು ಬಿಡಿಕಾಳು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ಗುಣಿಸಿ ಬಂದ ಗುಣಾಕಾರವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಉತ್ತರವು ಹೊರಡುವದು.

ಉದಾ:— ೩೪೫೮×೨೪=

$$೩೪೫೮ \times ೨೦ = ೬೯೧೬೦$$

$$\times ೪ = ೧೩೮೩೨$$

$$೮೨೯೯೨$$

ಇದರಂತೆಯೇ ೩, ೪, ೫, ಅಂಕಿಗಳುಳ್ಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುಣಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಗುಣ್ಯಗುಣಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಶೂನ್ಯಗಳಿದ್ದರೆ ಗುಣ್ಯಗುಣಕಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಶೂನ್ಯಗಳನ್ನು ಗುಣಾಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬರೆದರೆ ತೀರಿತು.

ಗುಣಾಕಾರದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪದ್ಧತಿ.

೧. ೨೫ರಿಂದ ಗುಣಿಸುವದಿದ್ದರೆ ಗುಣ್ಯದ ಮುಂದೆ ೨ ಪೂಜಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ೪ ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಬೇಕು.

೨. ೧೨೫ರಿಂದ ಗುಣಿಸುವಾಗ ಮೂರು ಪೂಜಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ೮ ರಿಂದ ಭಾಗಿಸುವದು.

೩. ೬೨೫ರಿಂದ ಗುಣಿಸುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ಪೂಜಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ೧೬ ರಿಂದ ಭಾಗಿಸುವದು

೪. ೯೯, ೯೯೯, ೯೯೯೯ರಿಂದ ಗುಣಿಸುವದಿದ್ದರೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಂತೆ, ೩, ೪ ಪೂಜಿಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಗುಣಾಕಾರದೊಳಗಿಂದ ವಜಾ ತೆಗೆಯುವದು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪದ್ಧತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿ ಯಿಂದಲೇ ಗುಣಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

೫. ಭಾಗಾಕಾರ—ಗುಣಾಕಾರವು ಬೇರಿಂಚನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದಂತೆ ಭಾಗಾ ಕಾರವು ವಜಾಬಾಕಿಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗುಂಡು ಗುಂಡಿನ ಚೌಕ ಪಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ೧೨ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ೪ ರಂತೆ ಎಷ್ಟುಸಾರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ನೋಡಿರಿ. ಒಂದು ಸಾರೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ೮ ಉಳಿಯುವವು. ಎರಡನೇ ಸಾರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೪ ಉಳಿಯುವವು. ಮೂರನೇ ಸಾರೆ ಎನೂ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ೧೨ರಲ್ಲಿ ೪ರ ಗಂಪುಗಳು ಮೂರು ಆಗುವವು ಇದರಂತೆಯೇ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಭಾಗಾಕಾರದ ಮರ್ಮವು ತಿಳಿದನಂತರ ಭಾಜ್ಯ, ಭಾಜಕ, ಭಾಗಾಕಾರ, ಶೇಷ ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಶೇಷವು ಭಾಜಕಕ್ಕಿಂತ ಎಂದೂ ಹೆಚ್ಚು ಇರಕೂಡದು. ಇನ್ನು ವಾದರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆವು.

೬೮೦೬೬೯೮

ಹೀಗೆ ಭಾಜಕದ ಗುಣಾಕಾರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು.

೯೮) ೬೮೦೬೬ (೬೯೪

೫೮೮

೯೨೭

೮೮೨

೪೫೬

೩೯೨

೬೪

೯೮

೧೯೬

೨೯೪

೩೯೨

೪೯೦

೫೮೮

೬೮೬

೭೮೪

೮೮೨

೯೮೦

ಉತ್ತರ — ಭಾಗಾಕಾರ ೬೯೪

ಶೇಷ ೬೪

ಭಾಗಾಕಾರದ ತಾಳೆ—ಭಾಗಾಕಾರದ ತಾಳೆಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಯಾವದೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಗೆ

ಈ ಅಂಕಿಯಿಂದ ಭಾಗಹೋಗುವದು.

೨	{	ಈ ಅಂಕಿಯಿಂದ ನಿಃಶೇಷ ಭಾಗ	{	೨
೫		ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕಡೆಯ		೫
೧೦		ಅಂಕಿಗೆ		೧೦
೪	{	ಈ ಅಂಕಿಯಿಂದ ನಿ. ಭಾ. ಹೋ.	{	೪
೨೫		ಕಡೆಯ ೨ ಅಂಕಿಗಳಿಗೆ		೨೫
೮	{	ಈ ಅಂಕಿಯಿಂದ ನಿ. ಭಾ. ಹೋ.	{	೮
೧೨೫		ಕಡೆಯ ೩ ಅಂಕಿಗಳಿಗೆ		೧೨೫
೩	{	ಅಂಕಿಗಳ ಬೇರೀಚೆಗೆ	{	೩
೯				೯
೬—	{	ಈ ಅಂಕಿಯಿಂದ ನಿ. ಭಾ. ಹೋ.	{	೬
		೨ನುತ್ತು ೩ ರಿಂದ ಭಾಗಹೋದರೆ		
೧೨—		೪ ಮತ್ತು ೩ ,, ,,		೧೨
೧೧—	{	ಸಮ-ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿದ್ದ	{	೧೧
		ಅಂಕಿಗಳ ಬೇರೀಚುಗಳ ಅಂತರ		
		ಶೂನ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಅಥವಾ ೧೧ರಿಂದ		
		ಭಾಗಹೋದರೆ		

೬. ಲೆಕ್ಕಗಳು—ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವು ಹುಟ್ಟುವದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬೇಸರವುಂಟಾಗುವದು. ಗಡಚಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಕಲಿತ ನೇಮಗಳ ಉಪಯೋಗವಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಬಹುದು.

(ಅ) ಒಂದು ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ೫೭೨ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ೨೪೮ ಹೆಣ್ಣುಹುಡುಗಿಯರು ಇದ್ದರೆ ಗಂಡು ಹುಡುಗರು ಎಷ್ಟು ?

(ಬ) ಒಬ್ಬ ಮೋಟಾರವನು ತಾಸಿಗೆ ೨೬ ಮೈಲಿನಂತೆ ೩೪ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಾದಿ ಹೋಗುವನು? ಅವನಿಗೆ ೧೪೫೬ ಮೈಲು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ತಾಸು ಹತ್ತುವವು.

(ಕ) ೫೬೮ ರು. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ೩೪ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ೧೩೬ ರು. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಎಷ್ಟು ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು?

(ಡ) ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅ, ಬ, ಕ, ಈ ಮೂವರಿಗೆ ಕೂಡಿ ೬೪ ರು. ಉಳಿದವು ಅ, ಬ, ಇವರಿಗೆ ೪೮೮ ಮತ್ತು ಬ, ಕ, ಇವರಿಗೆ ಕೂಡಿ ೪೧೦ ರು. ಸಿಕ್ಕರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಲಾಭವೆಷ್ಟು?

ಇಂಥ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿದ ನಂತರ ಒಂದೊಂದೇ ಮೆಟ್ಟಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಲಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡಹಚ್ಚಬೇಕು. ಇದ ರಂತೆಯೇ ಗಣಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಓದಿಸಿ ಬಾಯಿಂದ ಆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಂಕಗಣಿತದೊಳಗಿನ ತತ್ವಗಳ ನಿಶ್ಚಿತ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗುವದು.

೭. ಕೋಷ್ಟಕಗಳು—ವಿದೇಶೀ ಕೋಷ್ಟಕಗಳಿಗೂ ವಿದೇಶೀ ಕೋಷ್ಟಕಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಿದೇಶೀ ಕೋಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಉದಾ:—

೨ ಮೊಳ=೧ ಯಾರ್ಡು

೧ ಅಂಸು=೨೫ ತೊಲಿ

೧ ಪೌಂಡು (ತೂಕ)=೨೫ ತೊಲಿ (೨ ಶೇರು)

೧ ಕ್ವಾರ್ಟರ್=೫೬ ಶೇರು (೧ ಮಣ)

೧ ಹ. ವೇಟ=೪ ಮಣ

೧ ಟನ್=೮೦ ,,

೧ ಮೀಟರ್=೪೦ ಇಂಚು (೨೫. ೩೭೦೭೫ ಇಂಚು)

೧ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ (೧೦೦೦ ಮೀಟರ್) =೨ ಮೈಲು

೧ ತಾಸು=೨೪ ಗಳಿಗೆ

೨೪ ಮಿನಿಟು=೧ ಗಳಿಗೆ

೧ ಗಳಿಗೆ=೬೦ ಪಳ

೧ ಪಳ=೨ ಸೆಕೆಂಡು.

೧ ಗ್ಯಾಲನ್=೨೦ ಶೇರು (ತೂಕ)

೧ ಚಿಮಣಿಯಣ್ಣೆಯ ಡಬ್ಬಿ=೨೫ ಪೌಂಡು (೨೨ ಶೇರು)

ರೇಲ್ವೆ (ಬಂಗಾಲಿ) ಶೇರು ೧=೮೦ ತೊಲಿ =೪ ಕಚ್ಚಾ ಶೇರು

,, ಮಣ ೧=೪೦ ಶೇರು

ಚೌರಸ ಅಳತೆಗಳು— ಹೊಲ, ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಯುವಾಗ ಚೌರಸ ಅಳತೆಗಳು ಬೇಕಾಗುವವು. ೧ ಗುಂತೆ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ೩೩ ಘಟು ಅಗಲ ೩೩ ಘ. ಉದ್ದ ಅಥವಾ ಚೌರಸ ೧ ಸರಪಳಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ಅಳತೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಡುವಾಗ ಸಾಲೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಬೈಲಿನ ಅಧನಾ ಹೊಲದ ಅಳತೆಮಾಡಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಹೊಲದ ಉದ್ದವು ೩೯೬ ಫೂ. ಅಗಲವು ೨೩೧ ಫೂಟು ಇದ್ದರೆ ಆ ಹೊಲವು ೧೨×೭ ಸರಪಳಿ=೮೪ ಗುಂತೆ ಅಂದರೆ ೩ ಎಕರೆ ೪ ಗುಂತೆ ಆಗುವದು. ೫ ಗುಂತೆ ಸ್ಥಳವು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು

ಘನಘಟಿತಗಳು:— ಇಮಾರತಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಘನಘಟಿತದಿಂದ ಅಳೆಯುವದುಂಟು. ಬೆಲೆಯಾದರೂ ಘನಘಟಿಗೆ ೧೫-೨೦ ರೂ. ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಘನಘಟು ಎಂದರೆ ೧ ಫೂ ಉದ್ದ, ೧ ಫೂ. ಅಗಲ, ೧ ಫೂ. ದಪ್ಪ, ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ೧ ಘನಘಟು ನೀರು ಎಂದರೆ ೧೦೦೦ ಟೆಂಸುಗಳಾಗುವದು. (ಅಂದರೆ ೨೫ ಕಚ್ಚಾಶೇರು)

ಏಕಮಾನ ಪದ್ಧತಿ:— ಪ್ರಮಾಣ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಏಕಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಮಹತ್ವವು ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯವು ಪ್ರಾ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಪರಿಮಾಣಗಳ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೇ ತ್ರೈರಾಶಿಕಗಳನ್ನು ಇಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರು. ಪರಿಮಾಣಗಳು ಅಸಮಾನವಿದ್ದಾಗ ವ್ಯಸ್ತಪ್ರಮಾಣದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಅವರು ಯಾಂತ್ರಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಹತ್ತುವರು. ಗಣಿತವು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾದದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸುಲಭ ಪದ್ಧತಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಇಂಥ ಸುಲಭ ಪದ್ಧತಿಯು ಏಕಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯು. ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹವೆಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪರಿಕ್ಷಕರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದದರಿಂದ ಪ್ರಾ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಏಕಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತರುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ದಡ್ಡಹುಡುಗರಿಗೆ ವಿಷಯಜ್ಞಾನವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುವದು.

೧ ನೇಮೆಟ್ಟು— ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಂಥ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ತೆಗೆಯುವದು.

ಬೆಲವು ಪಂಞೇರಿಗೆ ೫ ಆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಣದ ಬೆಲೆ ಏನು? ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಾದಾ ಗುಣಾಕಾರದಿಂದ ಬಿಡಿಸ ಬಹುದೆಂಬದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದು.

೨ ನೇಮೆಟ್ಟು— ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟಾಗ ಒಂದರ ಬೆಲೆ ತೆಗೆಯುವದು. ಉದಾ—೨೪ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬೆಲೆ ೧೪೪ ರು. ಆದರೆ ಒಂದರ ಬೆಲೆ ಏನು?

ಈ ಮೆಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮೆಟ್ಟಿನ ವಿರುದ್ಧವೆಂಬದು ತಟ್ಟನೆ ತಿಳಿಯುವದು.

ಗುಣಾಕಾರದ ಬದಲು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಗಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬೆಲೆ ಬರುವದೆಂಬದ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆಬರುವದು.

೩ ನೇಮೆಟ್ಟು—ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಂಥ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ತೆಗೆಯುವದು.

೩೬ ಕಂಬಳಿಗಳಿಗೆ ೨೩೪ ರು. ಆದರೆ ೪೮ ಕಂಬಳಿಗಳ ಬೆಲೆ ಏನು?

ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಂಬಳಿಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಂತರ ೪೮ ಕಂಬಳಿಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವದು ಸುಲಭವಾಗುವದು.

೩೬ ಕಂಬಳಿಗಳಿಗೆ ೨೩೪ ರು.

$$೧ \quad ,, \quad \frac{೨೩೪}{೩೬} = ೬ ರು. ೮ ಆ.$$

$$೪೮ \quad ,, \quad ೬ ರು. ೮ ಆ. \times ೪೮ = ೨೪೮$$

೨೪

೩೧೨ ರು.

ಸಮಪ್ರಮಾಣದ ಪದ್ಧತಿ:—ಪ್ರಮಾಣವೆಂದರೆನೆಂಬದರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ತ್ರೈರಾಸಿಕಗಳಿಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು ಕಠಿಣವಾಗುವದು. ಆದವರಿಂದ ಮೊದಲು ಪ್ರಮಾಣದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವದೆ. ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವು. ಎರಡು ಪದಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಎರಡೂ ಪದಗಳು ಒಂದೇ ಜಾತಿಯವರಬೇಕೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.

ಉದಾ:— ೨ ಆಣೆ : ೧ ರು. ಎಂಬವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ರೂ. ಗೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ೨ : ೧೬ ಅಥವಾ ೧ : ೮ ಅಥವಾ ೧ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು.

೮

ಪ್ರಮಾಣದ : ಈ ಚಿಹ್ನವು ಭಾಗಾಕಾರದ ÷ ಈಚಿಹ್ನದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪವು. ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯ ಎರಡು ಪದಗಳು ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದಲ್ಲಿಯ ಅಂತಃಕೋನಗಳಂತೆ ಇರುವವೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ಯಾವದು ಅಂಶವು ಯಾವದು ಭೇದವು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಪದ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಪದಗಳೆಂಬ ಸುಲಭ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆನಂತರ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆಯೂ ಅವುರ್ಣಾಂಕದಂತೆಯೂ ಕೊಟ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು.

ಉದಾ:—

ಪೈ. ಪೈ.

$$೫೫. ೪ ಪೈ. : ೧ ರು. = ೬೪ : ೧೯೨ = \frac{೬೪}{೧೯೨} = \frac{೧}{೩}$$

$$೧ ಯಾ. ೪ ಇ. : ೧ ಪೂ. ೪ ಇ. = ೪೦'' : ೧೬'' = \frac{೫}{೨}$$

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಪದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಅನತ್ಯವೆಂಬದು ಕಂಡು ಬರುವದು.

ಆನಂತರ ಎರಡೆರಡು ಪದಗಳ ಜೋಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಇಂಥ ಮೊದಲನೇ ಜೋಡಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಗುಣೋತ್ತರವು ೨ನೇ ಜೋಡಿನಿಂದ ಬರುವ ಗುಣೋತ್ತರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವದು. ಉದಾ:

$$೨ ಆ. ೮ ಪೈ. : ೧ ರು. = ೮ ಶೇ. : ೧ ಮಣ.$$

ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಪದದ ೬ ಪಟ್ಟು ೨ನೇ ಪದವು ಇರುವದು.

ಹಾಗೆಯೇ ೩ನೇ " " ೪ನೇ " "

ಅಂದರೆ ಇವೆರಡು ಜೋಡುಗಳಲ್ಲಿಯ ಗುಣೋತ್ತರಗಳು (ಅಂದರೆ ೬ ಪಟ್ಟು) ಸರಿ ಇರುವವು. ಇದಕ್ಕೇ ಪ್ರಮಾಣವೆನ್ನುವರು. ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಪದಕ್ಕೆ ಆದಿ, ಕಡೆಯದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವೆಂದೂ ನಡುವಿನ ಎರಡೂ ಪದಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯ ಪದಗಳೆಂದೂ ಅನ್ನುವರು. ಉದಾ:

$$೧೨ : ೪ = ೫೧ : ೧೬. \text{ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ,}$$

೧೨ ಆದಿಪದ, ೧೬ ಅಂತ್ಯಪದ, ೪ ಹಾಗೂ ೫೧ ಇವು ಮಧ್ಯ ಪದಗಳೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಇದರಂತೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಆ ನಂತರ ಆದಿ, ಅಂತ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಮಧ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಗುಣಾಕಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ

ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವೆರಡೂ ಗುಣಾಕಾರಗಳು ಸರಿಯೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವದು. ಉದಾ :

$$೨೮ : ೭ = ೮ : ೨ \text{ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ } ೨೮ \times ೨ = ೭ \times ೮ = ೫೬$$

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ “ಆದಿ ಅಂತ್ಯ ಪದಗಳ ಗುಣಾಕಾರವು ಮಧ್ಯ ಪದಗಳ ಗುಣಾಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿ ಇರುವದು” ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದು.

ಆದದರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಎಷ್ಟೆಂಬದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು- ಉದಾ :

$$೨೫ : ? = ೩೦ : ೬ \text{ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ,}$$

$$೨೫ \times ೬ = ೩೦ \times ?$$

$$\therefore ೧೫೦ = ೩೦ \times ?$$

$$\therefore \frac{೧೫೦}{೩೦} = ?$$

$$\therefore ೫ = ?$$

ಕೊಡದಿದ್ದ ಪದವು ೫ ಎಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯ ೩ ಪದಗಳನ್ನು (ರಾಶಿಗಳನ್ನು) ಕೊಟ್ಟಾಗ ೪ನೇ ಪದವನ್ನು (ರಾಶಿಯನ್ನು) ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚುವ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತ್ರಿರಾಶಿಕದಿಂದ (ಮೂರು ಪದಗಳಿಂದ) ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಎನ್ನುವರು.

ಪ್ರಮಾಣದ ತತ್ವವು ಅವಗತವಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಅದು ದೃಢವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾ :

೧೮ ಜರದ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳ ಬೆಲೆ ೬೨ ರೂ. ಆದರೆ ೨೫ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳಿಗೆ ಎಂತ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

$$೧೮ : ೬೨ = ೨೫ : ?$$

ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಪದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ೨೫ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳ ಬೆಲೆ ಇರಬೇಕು. ಆದದರಿಂದ—

$$೭೨ \times ೨೫ \div ೧೮ = ೧೦೦.$$

ಇದು ನೂರು ರು. ಆಗುವದು

ಈ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಏಕಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸುವದು ಸುಲಭವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವದು.

$$೧ ಕೈ = ೪ ರು.$$

೨೫ ಕೈ = ೧೦೦ ರು. ಎಂದು ಬಾಲಕರು ತಪ್ಪಿನೆ ಹೇಳುವರು. ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತ್ರೈರಾಶಿಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಗುಣಾಕಾರ, ಭಾಗಾಕಾರ ತಪ್ಪುವರು. ಆದದರಿಂದ ೪ ನೇ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೇ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ವ್ಯವಹಾರೀ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ:— ಅಳತೆ, ತೂಕ, ಹಣ ಇವುಗಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಗವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯ. ಅ. ಗಳು ಬೇಕು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧ ನೇ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೂರ್ತ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಭಾಗಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯಾದನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಒರೆಯುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ, ಹಾಗೂ ಅಂಶಭೇದಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ಥಿತಿತಮಾಗಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳತುಲನೆಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಭೇದವುಳ್ಳ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶವುಳ್ಳ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ ದೊಡ್ಡದು. ಒಂದೇ ಅಂಶವುಳ್ಳ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೇದವುಳ್ಳ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ ತೀರ ಸಣ್ಣದು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಉದಾ:—

$$\frac{೭}{೮}, \frac{೩}{೮}, \frac{೨}{೮}, \frac{೫}{೮}, \frac{೬}{೮} \text{ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ } \frac{೭}{೮} \text{ ಇದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡದು.}$$

$$\frac{೪}{೧೬}, \frac{೪}{೯}, \frac{೪}{೫}, \frac{೪}{೧೮} \text{ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ } \frac{೪}{೯} \text{ ಇದು ತೀರ ಸಣ್ಣದು}$$

ಎಂಬದು ಸಹಜವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

೨ ನೇ ಮೆಟ್ಟು— ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಎನೆಂದರೆ— ಅಂಶಭೇದಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಗುಣಾಕಾರ ಅಥವಾ ಭಾಗಾ

ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದ ಬಿಲೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯಾಗುವದಿಲ್ಲ ಉದಾ—

$$\frac{1}{4} = \frac{2}{8} = \frac{3}{12} = \frac{4}{16}$$

ಅನಂತರ ಬಿಲೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯಾಗದಂತೆ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳನ್ನು ಬದಲಿ ಸಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಮ, ವಿಷಮ, ಮಿಶ್ರ, ಪ್ರಭಾಗಜಾತಿಯ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ, ಮತ್ತು ಭಾಗಾನುಬಂಧ ಪೂರ್ಣಾಂಕ (ಭಾಗಗಳುಳ್ಳ ಪೂರ್ಣ ಅಂಕ) ಎಂಬ ಭಾಗಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದು ಅವಶ್ಯ ತೋರುವದಿಲ್ಲ.

ಸಮಚ್ಛೇದರೂಪ— ಕೊಟ್ಟ ಅನೇಕ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳಿಗೆ ಬೇರಿ ಬೇರಿ ಛೇದಗಳಿದ್ದಾಗ ಒಂದೇ ಛೇದವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ಬೇರೀಜು ವಜಾಬಾಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಛೇದಗಳು ದೊಡ್ಡ ಅಂಕಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಲ. ಸಾ. ಭಾಜ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಛೇದವು ಗೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಉದಾ—

$$\frac{2}{3} + \frac{2}{6} - \frac{1}{3} = \frac{4 + 2 - 2}{6} = \frac{4}{6}$$

ಇನ್ನು ವ್ಯವಹಾರೀ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳ ಉಪಯೋಗವು ತೈರಾತಿಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಆಗುವದು. ಅಮೂರ್ತ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉದ್ದ ಉದ್ದವಾದ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು ಪ್ರಾ. ಶಾ. ಗಳ ೪ನೇ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆಯ ಬಾಲಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯ ಬಹುದು.

ದಶಾಂಶ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ— ದಶಾಂಶದ ತತ್ವವು ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲು ಶುದ್ಧ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾ—

೧೧೧೧ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕಿಂತ ನೂರರ ಸ್ಥಾನವು ೧೦ ಪಟ್ಟಿ ನಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದೆ

ಅವರಂತೆ ಎಕ್ಕನಾಂದ ಮುಂದೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆ ಅವು ಸಹ ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವವು. ಉದಾ—

೪೫೬ . ೧೨೩ ಇದನ್ನು ಪ್ರಥಮಕರಣವಾಡಿ ಬರೆದರೆ

$$೪೦೦ + ೫೦ + ೯ + \frac{೧}{೧೦} + \frac{೨}{೧೦೦} + \frac{೩}{೧೦೦೦} \text{ ಹೀಗೆ ಅಗುವದು.}$$

ದಶಾಂಶ ಚಿಹ್ನೆವು ಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಅಪೂರ್ಣ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ತೋರಿ ಸುವ ಬಾಂದಿನ ಗುರುತು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯಾದ ನಂತರ ಬಾಲಕರು ದಶಾಂಶ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಿ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಿಗೆ ರೂಪಾಂತರ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಂತೆ ಬೇರೀಜು ವಜಾಬಾಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಹಾಗೂ ತುದ್ಧಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಗುಣಾಕಾರ ಅಥವಾ ಭಾಗಾಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ದಶಾಂಶದ ತತ್ವವು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾ—

$$(೧) ೪೬ ಪೂರ್ಣಾಂಕ \frac{೧}{೧೦} \text{ ಇದನ್ನು ದಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬರೆ.}$$

$$(೨) ೧೪ ಸಾವಿರ ೮ ಮತ್ತು \frac{೭}{೧೦೦೦} \text{ ಇದನ್ನು ದಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬರೆ.}$$

$$(೩) ೫೯೭, \frac{೩}{೧೦}, \frac{೯}{೧೦೦}, \frac{೬}{೧೦೦೦} \text{ ಇವುಗಳನ್ನು ದಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬರೆ.}$$

ಹತ್ತರ ಘಾತಗಳಿಂದ ದಶಾಂಶಕ್ಕೆ ಗುಣಾಕಾರ ಮತ್ತು ಭಾಗಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಬಲಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಎಡಕ್ಕೆ ಚಿಹ್ನೆವನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕಾಗುವದೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು—

$$(೧) \text{ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೆ ೧೦, ೧೦೦, ೧೦೦೦, ಗಳಿಂದ ಗುಣಿಸು.}$$

$$(ಅ) -೩ (ಬಿ) -೦೭ (ಕ) ೪೮-೬ (ಘ) ೯೫೮-೦೭೩ (ಇ) -೦೦೪೭$$

$$(೨) \text{ ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ } \frac{೧}{೧೦}, \frac{೧}{೧೦೦}, \frac{೧}{೧೦೦೦} \text{ ನೇ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ}$$

ಗುಣಾಕಾರ—ಗುಣ್ಯ, ಗುಣಕಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾಂಶ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳಿದ್ದವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದಶಾಂಶದಿಂದಲೂ ವ್ಯವಹಾರಿ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದಿಂದಲೂ ಗುಣಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಉದಾ—

$$(೧) \quad ೧೮ \cdot ೫೬ \quad = \quad ೧೮ \frac{೫೬}{೧೦೦} \times \frac{೫}{೧೦೦}$$

$$\frac{೭ \cdot ೦೫}{೯೨೮೦} \quad = \quad \frac{೧೮೫೬}{೧೦೦} \times \frac{೭೦೫}{೧೦೦}$$

$$\frac{೧೨೯೯೨}{೧೩೦ \cdot ೮೪೮೦} \quad = \quad \frac{೧೩೦೮೪೮೦}{೧೦೦೦೦} = ೧೩೦ \frac{೮೪೮}{೧೦೦೦}$$

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ದಶಾಂಶ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳ ಗುಣಾಕಾರವು ವ್ಯವಹಾರೀ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕದಂತೆ ಆಗುವದೆಂಬದು ತಿಳಿಯುವದು. ಅದರ ಅಂಶವು ಕೊಟ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಗುಣಾಕಾರವು, ಮತ್ತು ಭೇದವು ೧೦ ಮುಂದೆ ಗುಣ್ಯ ಗುಣಕಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾಂಶಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದಷ್ಟು ಪೂಜಿಗಳುಳ್ಳದ್ದು ಆಗುವವು. ಇದಕ್ಕೆ ಪುನಃ ದಶಾಂಶರೂಪ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಭೇದದಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ದಶಾಂಶ ಚಿಹ್ನೆವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ದಶಾಂಶ ಗುಣಾಕಾರವು ನಿಯಮವು ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

ಸದಾ ಗುಣಾಕಾರದ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಕದಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆಯ ಅಂಕೆಯಿಂದ ಗುಣಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವದುಂಟು. ದಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಗುಣಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ಸಹ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾ—

೧೫ . ೯೬

೮ . ೫೪

೧೨೬ . ೬೮

೮ ರಿಂದ

೬ . ೯೮೦

. ೫ ,,

. ೬೩೮೪

. ೦೪ ,,

೧೩೬ . ೨೯೮೪

ಹೀಗೆ ಗುಣಕದೊಳಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ ಬೊಂದೇ ಭಾಗದಿಂದ ಗುಣಿಸುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬೇರೀಜು ಮಾಡಬೇಕು.

ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ —

೧೯ . ೪೭೫ × ೩೨೮

೧೯ . ೪೭೫

೩೨೮

೫೮೪೨೫೦೦

೩೦೦ ರಿಂದ

೩೮೯೫೦೦

೨೦ ,,

೧೫೫೮೦೦

೮ ,,

೬೩೮೬ . ೮೦೦

೩೨೮ ರಿಂದ

$$\text{ವಿವರಣೆ:— } ೧೯ \cdot ೪೭೫ \times ೩೨೮ = \frac{೧೯ \cdot ೪೭೫ \times ೧೦೦೦ \times ೩೨೮}{೧೦೦೦} =$$

೬೩೮೭.೮.

ಭಾಗಾಕಾರ: - ಭಾಷಕವು ಪೂರ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯಿದ್ದಾಗ ಸದಾ ಭಾಗಾಕಾರ ದಂತೆ ಭಾಗಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಉದಾ—

$$೩೯ \cdot ೬೧೬ \div ೧೬.$$

$$೧೬) ೩೯ \cdot ೬೧೬ (೨ \cdot ೪೭೬$$

೩೨

೭೬

೬೪

೧೨೧

೧೧೨

೯೬

೯೬

೦೦

ಮೇಲಿನ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಾ.

$$೯ \cdot ೪೩೭೫ \div ೧೨೫.$$

$$೧೨೫) ೯ \cdot ೪೩೭೫ (೦೭೫$$

೮ ೭೫

೬೮೭

೬೨೫

೬೨೫

೬೨೫

೦೦೦

ಭಿಜ್ಯ ಭಾಷಕಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾಂಶಗಳಿದ್ದಾಗ ಭಾಗಾಕಾರದಲ್ಲಿಯ ದಶಾಂಶ ಚಿಹ್ನೆ ಇನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು

ಭಾಷ್ಯ ಭಾಷಕ: ಇಲ್ಲಿಯ ದಶಾಂಶ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವು ಬರುವಂತೆ ಬಲಗಡೆಗೆ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ, ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪೂಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ದಶಾಂಶ ಚಿಹ್ನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಉದಾ—

೪ . ೮೨೪ ÷ ೨ . ೪.

ಮೊದಲು ಭಾಷ್ಯಕ್ಕೂ ಭಾಷಕಕ್ಕೂ ೧೦ ರಿಂದ ಗುಣಿಸು ಅಂದರೆ

೨೪) ೪೮.೨೪ (೨.೦೧

೪೮

—
೨೪

—
೨೪

—
೦೦

ಭಾಷ್ಯಭಾಷಕಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ಭಾಗಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬಾಲಕರ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು.

ನೂಟರದ ಪದ್ಧತಿ:— ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಪ್ರಾಯಶಃ ದಶಾಂಶ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದಳತೆ, ತೂಕ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೋಷ್ಟಕಗಳಿರುವವು. ಅದರ ಉಪಯೋಗವು ಯುರೋಪದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಷಯದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಮಾಣಗಳಿಗೆ ರೂಪಾಂತರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುಲಭವು.

೧೦ ಮೀಟರ = ೧ ಡೆಕಾಮೀ.

೧೦ ಡೆ. ಮೀ = ೧ ಹೆಕ್ಟೋಮೀ.

೧೦ ಹೆ. ಮೀ. = ೧ ಕಿಲೋಮೀ.

(೧೦೦೦ ಮೀಟರ)

(ಕ್ಷೇ ಮೈಲು)

೧ ಮೀಟರ = ೧೦ ಡೆಸಿಮೀ.

೧ ಡೆ. ಮೀ = ೧೦ ಸೆಂಟಿಮೀ.

೧ ಸೆ. ಮೀ = ೧೦ ಮಿಲಿಮೀ.

($\frac{1}{10000}$ ಮೀಟರ)

ಇದರಂತೆ 'ಗ್ರಾಮ' ಇದನ್ನು ತೂಕದಲ್ಲಿಯೂ 'ಲಿಟರ' ಇದನ್ನು ಘನ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಅವುಗಳ ಕೋಷ್ಟಕಗಳನ್ನು ಸಹ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಾಲಕರು ರಚಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವು

ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಕರೆಯಬೇಕು. ಉದಾ- ಡೆಕಾಮೀಟರ ಇವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ೧೦ ಮೀಟರ, ಡೆಸಿ ಮೀಟರ ಇವರ ಬದಲು ದಶಾಂಶ ಮೀಟರ ಹೀಗೆ ಅನ್ವಕೂಡದು.

ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆಗಳ ಗಣಿತ:- ಗಣಿತದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅಂದರೆ ಬಡ್ಡಿ, ಲಾಭಹಾನಿ, ಠೇವು, ವೇಗ, ಕಾಲಶಕ್ತಿ ಈ ಸಂಬಂಧದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಹೊಸ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕಲಿತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಎಷ್ಟೋ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬೀಜಗಣಿತದ ಸಮೀಕರಣಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸುವದು ಸುಲಭವಾಗುವದು. ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಮೇಲು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿ, ಆವರ್ತ ದಶಾಂಶ. ಠೇವು ಇವು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುವಂಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಫಲ, ಘನಫಲ ಮುಂತಾದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಬಹುದು.

ಗಣಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಉಪಯೋಗ:- ಗಣಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಇವು ಉಳಿಯುವವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಒಬ್ಬರ ಪಾಟಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ನಕಲು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಚುರುಕು ಹುಡುಗರು ಕಠಿಣವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

೧೫. ಭೂಗೋಲ.

೧. ಉಪಯುಕ್ತತೆ:- ಭೂಗೋಲ ವಿಷಯವು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯವು. ಇದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಹ ದೊರೆಯುವದು. ಯಾವದಾದರೊಂದು ದೇಶದ ಪೃಷ್ಠಿತಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಹವೆಯು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು, ಹವೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಬೆಳೆ, ಜನರ ಆಹಾರ, ಅವರ ಉದ್ಯೋಗ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಾಲಕರ ವಿಚಾರ, ನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಲಪಡುವವು. ಬಾಲಕರು ನೋಡಿದ ನದಿಪರ್ವತಗಳ ಮೇಲಿಂದ ನೋಡದೆ ಇದ್ದ ದೇಶಗಳ ನದಿಪರ್ವತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾದನಿಂದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅವರ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುವದು. ಪ್ರಾರಂಭದ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಹೆಚ್ಚು ನಿರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗು

ವದರಿಂದ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಬೆಳೆಯುವದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕಾಗುವದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯು ಬಲಪಡುವದು.

೨. ಭಾಗಗಳು :—ಭೂಗೋಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ವಿಷಯಕವೆಂಬ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಭೂಗೋಲವೆಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗದ ಮೇಲೂ ಸಸ್ಯವರ್ಗದ ಮೇಲೂ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುವ ವಿಷಯವು. ಇದಲ್ಲದೆ ವೃದ್ಧಿಯ ಆಕಾರ, ಗತಿ, ಅಕ್ಷಾಂಶ ರೇಖಾಂಶ, ಸೂರ್ಯ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವದು.

ರಾಜಕೀಯ ಭೂಗೋಲವೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರ ಉದ್ಯೋಗ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಇವುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದು. ರಾಜಕೀಯ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಭೂಗೋಲದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು.

ವ್ಯಾಪಾರವಿಷಯಕ ಭೂಗೋಲವೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿನಿಮಯ, ಅವು ಹುಟ್ಟತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ರೀತಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯತಕ್ಕ ರೀತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವದು. ಹೀಗೆ ಈ ಭಾಗವು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು, ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಅನುಕೂಲ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು ಸಹ ಈ ಭಾಗದ ಕಾರ್ಯವು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ಬಾಲಕರ ಕಣ್ಣಿಂದ ಇರುವದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಇರುವ ಊರಿನ ಭೂಗೋಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ.

೩. ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳು :—ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಕಲಿಯುವವರ ಆಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ವಿಷಯದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನೂ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಡಬೇಕಾಗುವದು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ :—

೧. ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಉಪಕರಣ ಮುಂತಾದವು :— ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಉಪಕರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಭೂಗೋಲದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುವವರ ಅನುಭವವು ಸಾಕು. ಉದಾ:-ಋತುಗಳು ಬದಲಾಗುವದು, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸೃಷ್ಟಭಾಗ ಮುಂತಾದವು. ಆದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳ ಅರ್ಥವು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸರಿಯೇವರ, ನಡುಗಡ್ಡೆ, ಸಂಯೋಗಜಲ ಅಥವಾ ಸಂಯೋಗ ಭೂಮಿ, ದ್ವೀಪಕಲ್ಪ ಇವು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಾಲಕರ ನೆರವಿನಿಂದ ಅವುಗಳ ಮಾಡೆಲ್ಲಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿರುವದು. ಯಾವದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದ ನದಿಪರ್ವತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠ ಕೊಡುವದಿದ್ದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮಾಡೆಲನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ನಕಾರಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಠಿಣ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಂಥ ನಕಾಶಗಳು ಬಹು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಗಳು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದ ಕಟ್ಟಡಗಳ, ಜನರ, ಸೃಷ್ಟಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ನೋಟಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಬಾಲಕರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಕ್‌ಲಾಂಟರ್ನ್‌ನ ಉಪಯೋಗವು ಆಗಹತ್ತಿದೆ.

೨. ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗ :— ಬಾಲಕರು ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಹವೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ, ಹವೆಗೂ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ, ಬೆಳೆಗೂ ಜನರ ಆಹಾರ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಉದಾ :— ಬಂಗಾಲಿಗಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಮರಾಟರು ಶೂರರಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಅವರವರ ಆಹಾರ, ದೇಶದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕಸ್ವರೂಪ ಇವೇ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ಅವರು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾರಖಾನೆಗಳು ಬಹಳ; ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕುಲತನವೇ ವಿಶೇಷ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಬೇಕು. ಯಾವದೊಂದು ದೇಶದ ಭೂಗೋಲದ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿವರಿಸುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕನು ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಅಥವಾ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಂಗ

ತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬಾಲಕರ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಎಳೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಬೇಕು. ಕಾರಣಗಳ ಶೋಧನೆ, ಸಾಮ್ಯವೈಷಮ್ಯಗಳ ತುಲನೆ, ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಗತಿಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ, ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚುವ ಕ್ರಮ ಇವುಗಳಿಂದ ಭೂಗೋಲದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಮನೋರಂಜಕವೂ ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಕರವೂ ಆಗುವದು.

೩. ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸ:—ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಕಲಿಸುವದೆಂದರೆ ಭೂಶಿರ, ಉಪಸಾಗರ. ಪರ್ವತ. ನದಿ, ಪಟ್ಟಣ, ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರುವದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮುಖೋದ್ಗತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಭೂಗೋಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಅವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನೂ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಭಾವದಿಂದ ಆ ಸಂಗತಿಗಳು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆಬರುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಮನೋರಂಜಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಬಾಲಕರ ಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ದೃಢವಾಗಿ ಉಳಿಯುವದೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕಲಿತ ಸಂಗತಿಗಳ ಪುನರುಚ್ಚಾರವು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಆಗಹತ್ತಿದರೆ ಬಾಲಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಮರೆಯರು.

ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ, ತಾಲೂಕಿನ, ಜಿಲ್ಲೆಯ, ಪ್ರಾಂತದ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಭೂಗೋಲದೊಳಗಿನ ಯಾವತ್ತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಭಾಗದ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮುಂತಾದವು ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಇಷ್ಟು ಪಟ್ಟು ಅವೆ ಎಂಬವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಮತ್ತು ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ದುಂಡಂಕಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಉದಾ; ಧಾರವಾಡ ತಾಲೂಕಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧ ಲಕ್ಷ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದು ೧ ಲಕ್ಷ ೮,೩೦೫ ಅದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೧ ಲಕ್ಷ. ಮುಂಬೈ ಇಲಾಖೆಯ ಜ. ಸ. ೨೧೧. ಕೋಟಿ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಷ್ಟು ಜ. ಸ. ಯುಳ್ಳ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೆಂದರೆ:— ಪೂರ್ವಖಾನದೇಶ, ಪುಣೆ, ಸಾತಾರಿ,

ಮತ್ತು ರತ್ನಾಗಿರಿ. ಒಂದು ಊರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ ಅಥವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಂತರವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಉಗಿಬಂಡಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಉಗಿ ಹಡಗದಿಂದ ಹತ್ತುವ ಕಾಲವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಗಿಬಂಡಿಯ ಒಂದು ತಾಸಿನ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ೧೮ ಮೈಲು ಉಗಿ ಹಡಗದ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ೧೦ ಮೈಲು ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅಂತರವು ಸ್ಥೂಲಮಾನದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

೪. ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆ:— ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾ. ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂದರೆ— ಉತ್ತಮ ಭೂಗೋಲ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹಾಗೂ ಪ್ರವಾಸದ ವರ್ಣನೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಭಾವ. ಕಲಿಸುವ ಭಾಗದ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆ ಕುರುಡರಂತೆ ಕಲಿಸುವದು ಸಾಹಸದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವರು. ಇತ್ತೀತ್ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಿ, ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಚಲಿತ ರಾಜಕೀಯ ಅದಲು ಬದಲುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮೃತ್ತ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಬಾಲಕರು ನೋಡದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಚಿತ್ರ, ನಮೂನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭೂಗೋಲದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚು ಮೂರ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಒಂದೆ ಹೆಸರುಗಳು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದವೆಂಬದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮನೋರಂಜಕ ವಿಷಯವಾಗಿರುವದು. ಉದಾ:—ಪೀತ ಸಮುದ್ರ, ಸೂರ್ಯೋದಯದ ದೇಶ (ಜಪಾನ), ಯುರೋಪದ ಬೇನೆಯ ಮನುಷ್ಯ (ತುರ್ಕಸ್ತಾನದ ಬಾದಶಹ), ಬಾಬಿಲ್‌ವಾಂಡೆಬ (ಕಣ್ಣೀರುಗಳ ಭೂಶಿರ) ಮುಂತಾದವು.

೫ ನಕಾಶವಾಚನೆ—ಮುಖ್ಯವಟ್ಟಣ, ದೇಶದಮೇರಿ, ಪರ್ವತಾವಳಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಕಾಶದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ನಕಾಶದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆಂಬದು ಎಷ್ಟೋಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಾಚನ ಪುಸ್ತಕದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ವಾಚನವಲ್ಲದೆ ಓದಿದ ಭಾಗದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿಬಂದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನೂ ಅದರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ನಕಾಶದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಹಚ್ಚುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ—ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲಿಂದ, ಹಾಗೂ ಭೂಗೋಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಥಾನದ ಮೇಲಿಂದ ಅದರ ಹವಾಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು; ಪರ್ವತಾವಳಿ, ಭೂಮಿಯ ಉಬ್ಬು ತಗ್ಗು ಇವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುವದಿಕ್ಕು, ಅವುಗಳ

ಳಿಂದ ನೌಕಾಗಮನಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಅನುಕೂಲ, ಜಲಪಾತದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ನಕಾಶವಾಚನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು. ಇದಲ್ಲದೆ ನಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳ ಎತ್ತರವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಅಂಕಿಯಿಂದ ಹಾಕಿರುವರು. ಆ ಅಂಕಿಗಳು ಸಮುದ್ರಪಾತಳಿಯಿಂದ ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳ ಎತ್ತರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ತಾಲೂಕಿನ ಸಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಪೋಜಣೆಯವರು ಅಳತೆಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳ ಎತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಇಳಿಜಾರು ಎತ್ತರಕ್ಕೆಗೆ ಅದೆ ಎಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮೂಡಲನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಭೂಗೋಲವು ಉಳಿದ ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ಅನುಭವ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರುವಾಗಿದೆ ಎಂಬದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ವಾಙ್ಮಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಕಾಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯುವವು. ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಯೂ ಗೊತ್ತಾಗುವವು. ಭೂಗೋಲದಿಂದ ಮಾನವಸೃಷ್ಟಿಯ ಜೀವಿತವೂ ಚಲನವಲನವೂ ಹೇಗೆ ನಡೆದಿರುವವೆಂಬದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವದು.

೬. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಜೀವಿತಕ್ಕೂ ಚಲನವಲನೆಗೂ ಪ್ರಗತಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವದು ಭೂಗೋಲದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ— (ಅ) ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕಸ್ವರೂಪ. (ಆ) ಜಗತ್ತಿನ ಉಳಿದ ಜನರ ಕೂಡ ಈಜನರ ವ್ಯವಹಾರ (ಇ) ಅವರ ಪೂರ್ವೀಕರಾಸ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ. ಇವುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾ.

(ಅ) ಪ್ರಾಕೃತಿಕಸ್ವರೂಪ—ಪ್ರಾಕೃತಿಕಸ್ವರೂಪವು ರಾಷ್ಟ್ರತವಾಗಿರುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರ್ವತ, ದರಿ, ಬೈಲು, ನದಿ, ಸಮುದ್ರವಂಡೆ, ಹವೆ, ಭೂಮಿ, ಖನಿಜಗಳೂ ಖನಿಜಗಳೂ ಇವು ಸಮಾವೇಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಜನರ ಜೀವಿತಕ್ಕೂ ಪ್ರಗತಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಆಹಾರ, ವಸ್ತ್ರ, ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿತದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಸೃಷ್ಟಿಯು ಫಲದ್ರೂಪ ಅಥವಾ ರುಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಜನರು ಸೋಮಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವರು. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇದ್ದಂತೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೂ ದೀರ್ಘಪ್ರಾಯತ್ವವೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೂ ಸಹಕಾರವೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ಉದಾ—ಹಾಲಂಡದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಇದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ತಗ್ಗಾದ ಪ್ರದೇಶವಾದ್ದರಿಂದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ದೇಶದೊಳಗೆ ಬರದಂತೆ

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ವಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸತತೋದ್ಯೋಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು. ಅದರಂತರತ್ವಾ ಗಿರಿ, ಕುಲಾಬಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮಾವಳೆ ಜನರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಆ ಜನರಿಗಿರುವ ಭೂಮಿ ಗಳೆಂದರೆ ಕಾಡುಕಲ್ಲು. ಅವು ಸಹ ಗುಡ್ಡಗಳಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೀಜವು ನಾಟಲೆಕ್ಕೆ ಸಾಕಾ ಗುವಷ್ಟು ಮಣ್ಣು ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಕೆಳಗಿಂದ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು, ಗುಡ್ಡ ದಮೇಲೆ ಹರವಿ, ಗೊಬ್ಬರಹಾಕಿ ಬೆಳೆತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಇಂಥಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಯಂಥ ಸತ್ವಹೀನ ಧಾನ್ಯದ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಬೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಅಲ್ಪ ಸಂತುಷ್ಟರೂ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುಗಳೂ ಆದರು. ಇವರ ನೆರವಿನಿಂದಲೇ ಶಿವಾಜಿಯು ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಬಹಳ ಪ್ರದೇಶವು ಫಲದ್ರೂ ಪವಾದ್ದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯವೂ ಕಲಹಪ್ರಿಯತೆಯೂ, ವ್ಯಸನಾಧೀನತೆಯೂ ಕಂಡು ಬರುವದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು? ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇಹಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿಬಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸಹಿ ಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟಾದರೂ ಸುಖಕರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿ ತಿಯ ಆಘಾತವು ಮಾನವೀ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೇಲೆಯೂ, ಪ್ರಯತ್ನದ ಆಘಾತವು ಪರಿಸ್ಥಿ ತಿಯ ಮೇಲೂ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಈ ಆಘಾತದಿಂದ ಆ ಜನರ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ ಅವರ ಭಾಷೆ, ಜ್ಞಾನ, ಕೌಶಲ್ಯ, ಕಲೆ, ಉದ್ಯೋಗ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ, ಸಮಾಜದ ರಚನೆ, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

(ಅ) ಜಗತ್ತಿನ ಉಳಿದ ಜನರಕೂಡ ಈ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರ.

ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಆಹಾರ, ವಸ್ತ್ರ, ವಸತಿ, ಉದ್ಯೋಗ ಕೃಷಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆಯುಧ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪಾತ್ರೆ, ಸಾಮಾನುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶ ಗಳ ಕೂಡ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದೆಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಈ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹೆಚ್ಚುವದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳ ಸಂಬಂಧವು ದೃಢವಾಗುವದು. ನಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸ್ಥಳ, ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸರಕುಗಳ ವಿನಿಮಯದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಕಾಳುಕಡೆ ತಂದು ಮಾರಿ, ಅರಿವೆ, ಪಾತ್ರೆ, ಒಕ್ಕಲತನದ ಸಾಮಾನು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ವಿನಿಮ

ಯವು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಂತೆಗಳೂ ಜಾತ್ರೆಗಳೂ ನೆರೆಯ ಹತ್ತಿದವು. ಲೈನದಾರಿಗಳೂ ಲೋಹಮಾರ್ಗವೂ ಪೋಸ್ಟ್-ತಾರ ಆಫೀಸುಗಳೂ ಏರ್ಪಾಡಾದವು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ತಕರೂ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಜನರ ಬೇವಿತಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವರು. ಇವರನ್ನು 'ಕೂದಲಿಯ ಕೆಂಪು ಗೊ'ಲಕಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಶುದ್ಧ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳೆಂದರೆ ಮಹಾಸಾಗರದೊಳಗಿನ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಒಂದು ಖಂಡದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಖಂಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಲೋಹಮಾರ್ಗಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಈ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಬೇರಿ ಬೇರಿ ಜನಾಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರೇಮಭಾವಬಾಗಲಿ, ದ್ವೇಷಭಾವವಾಗಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು, ಮತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರವೂ ಶೋಧಕ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಪದ್ಧತಿಯು ಸ್ಥಳಗಳಿರುವವು, ಮತ್ತು ಆಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯ ಬಂದರಗಳಿಗೂ ನಿಕಟಸಂಬಂಧ ಉಂಟಾಗುವದು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಶೋಧನಾ, ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದರಿಂದಾಗಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಾಗಲಿ ಪರದೇಶದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವರು. ಹೀಗಾಗುವದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಟವಟಿಕೆಯು ಕಂಡುಬರುವದು. ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಅಮೇರಿಕಾದ ಶೋಧದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ವದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೆ ಕೇವಲ ಆಫ್ ಗುಡ್ ಹೋಪದ ಹಾದಿಯು ದೊರೆತದರಿಂದಲೂ ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯಾಪಾರದ ಹವ್ಯಾಸದಿಂದ ಬೇರಿ ಬೇರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ವಾಸಮಾಡಹತ್ತಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದರು. ಸೈನ, ಹಾಲಂಡ, ಪೋರ್ಚುಗಾಲ, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಇಂಗ್ಲಂಡ ಈ ದೇಶಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮತಮಗೆ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವು ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸಹತ್ತಿದವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಜಗಳಗಳಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮತ್ತು ಅದರ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ನಿಶ್ಚಿತವಾಯಿತು. ೧೯ನೇ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಆದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಶೋಧಗಳಿಂದಲೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅಗತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಸಮಶೀತೋಷ್ಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಬೀಳು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜನವಸತಿಯಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಉಷ್ಣ ಕಟಿಬಂಧದಲ್ಲಿಯ ಏಸಿಯಾ ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಬೇರಿ ಬೇರಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ

ಕೊಂಡವು ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಮನೋತತ್ತ್ವವು ಅಡ್ಡಬದದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಆ ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಡೆದೇ ಆದೆ. ಮೊನ್ನಿನ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪರಮಾ ವಧಿಯು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು.

(ಇ) ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ:—ಜನಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಅದರ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸವೂ ಪರಂಪರೆಯೂ. ಹಿಂದಿನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ—ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಬಹು ದಿನವ ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಬದಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವವು. ಆದದರಿಂದ ಯಾವ ದೊಂದು ಜನಾಂಗದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವದಾದರೆ ಅದರ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು.

ಇನ್ನು ನಾವು ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವಾಗ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸುಖದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬ ದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುವೆವು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಚೈತನ್ಯಶಕ್ತಿ ಇದ್ದದ ರಿಂದ ಬೇಟೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಕುರಿಯ ಹಿಂದಿನೊಳಗೆ ವಾಸಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ತಂಡಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕಾಲೂರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಅಡವಿಯನ್ನು ಕಡಿದು ಜವಳನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿದ್ದ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜನವಸತಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ನದಿಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫಲದ್ರೂಪವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಖನಿಜಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನಗರಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿ ದ್ದಾನೆ. ಸಂಯೋಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಡಿದು, ಒಲುವೆಮಾಡಿ, ಸಮುದ್ರಯಾನವು ಸುಲ ಭವಾಗುವಂತೆಯೂ ವ್ಯಾಪಾರವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿ ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಚೈತನ್ಯವು ಮನು ಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದರಿಂದ ಭೂಗೋಲದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಈಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ.

೭. ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು:—ಭೂಗೋಲ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು

ಮಾಡಬಹುದು. ೧ನೇದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಬಾಲಕರಿಗೆ. ೨ನೇದು ಈ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿದ ತರುಣರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗುವದು. ಮೊದಲನೇ ಮೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಜನರ ಜೀವಿತಕ್ರಮ, ಉದ್ಯೋಗ, ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ, ಮನೆ, ಪ್ರವಾಸದ ಸಾಧನ ಇವುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮನೋರಂಜಕವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಬಾಲಕರಿಗೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗೆ ಎರಡನೇ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೈಯನ್ಯವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಲಂಬನೆಯಿರುವದೆಂಬದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮಸ ಮಸ ಕಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಹತ್ತುವದು.

ಎರಡನೇ ಮೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಾಂಗಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆಳವಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತ ಉದಾತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಆಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು.

೮. ಆರಂಭದ ಅಭ್ಯಾಸ:- (೧) ಆರಂಭದ ವಿಷಯವು ಬಾಲಕನಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಕುಟುಂಬದ ಜೀವಿತವು. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅಗತ್ಯಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವದಕ್ಕೆ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗ ಇವುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ದಿನಾಲು ಅನುಭವ ದೊರೆಯುವದು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ- ಮನೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಆಹಾರ, ಉದ್ಯೋಗ, ಆಟನೋಟ, ಆಯುಧ, ಪಾತ್ರೆ, ಪ್ರವಾಸದ ಸಾಧನ ಮೊದಲಾದವು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಯಾವ ಯಾವ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳಿರುವವೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುವದು ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯವೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಉದಾ :- -ಸೂಜಿ, ಕುದೀಲು ಇವು ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಜಪಾನ ಈ ದೇಶಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವು. ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಜಪಾನ, ಸ್ವೀಡನ್ ನಾರ್ವೆಗಳಿಂದ ಬರುವವು. ಆದದರಿಂದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಗೊಲ್ಲಬನ್ನಾ ಕೃಷ್ಣಿಯ ನಕಾ ಶವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು,

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಂತೆ ಇದ್ದ ಜನರು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿದರೆಯೆಂಬದನ್ನು ಸಹ ಬಾಲಕರು ತಿಳಿಯುವುದು. ಅರಂಭದಲ್ಲಿ (೧) ಮನುಷ್ಯನು ಬೇಟೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ವೀನುಹಿಡಿದು ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ್ಯಾ ಇಂಥ ಜನರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಉದಾ—ಚಿಗರಿಬಲಿಗಾರರು, ಭಿಲ್ಲರು, ನ್ಯೂಫೌಂಡಲಂಡದ ಹತ್ತರ ' ಕಾಡ್ ' ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ' ಕಾಡ್ಲಿವರ ಆಯಿಲ್ ' ಎಂಬ ಔಷಧವನ್ನು ಮಾಡುವವರು. (೨) ತಂಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದನಕರುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಗೌಳಿಗರ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವಂಥ ಜನರು. ಉದಾ :—ಧನಗರ ಗವಳಿಗಳು, ಎಶಿಯಾದ ತಪ್ಪಲು ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರಗಿಜರು. ಸುಧಾರಿಸಿದ ಜನರು ಸಹ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೇ ಕೈಕೊಂಡಿರುವರು. ಆಫ್ರೀಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳನ್ನೂ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಶಹಾಮ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ ಸಾಕುವವರು ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಂದಿದವರು. ಕಾಡು ಜನರಲ್ಲ. (೩) ಒಕ್ಕಲತನ ಸಾಗಿಸಿ ಉಪಜೀವಿಸುವವರು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವರು. ಮಳೆಯಾಗದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನದಿಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಮಾಡುವರು. ಉದಾ—ಸಿಂಧ, ಪಂಜಾಬ, ಇಜಿಪ್ತ, ಮೆಸೋಪೋಟೋಮಿಯಾ. (೪) ಔದ್ಯೋಗಿಕ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವವರು—ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಬಟ್ಟೆ, ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆ, ಇಟ್ಟಿಂಗಿ, ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕುಂಬಾರರೂ ನೇಕಾರರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನವರು. ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದಲೇ ಮುಂದರಿಂದ ದೇಶಗಳು ಹಲವಿರುವವು. ಉದಾ—ಜರ್ಮನಿ—ಚಾಕು, ಕತ್ತರಿ, ಕಂದಿಲು, ಯಂತ್ರ ಮುಂ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ—ಅರಿವೆ, ಯಂತ್ರ ಮುಂ ಅಮೇರಿಕಾ—ವೋಟಾರ, ಯಂತ್ರ ಮುಂ. ಹೀಗೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಮಗ್ರಿಯು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ದೊರಕುವುದು. ಗ್ಲೋಬು ಹಾಗು ಪೃಥ್ವಿಯ ನಕಾಶ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕನಮಾಡಿ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವೆಯೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೨ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಂಭದ ಇಯತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕಿನ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತದ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಕಲಿಸುವರು. ಕಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೆಲ ಉಚ್ಚಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಸಂಗಡಲೇ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಖಂಡಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥೂಲವಾದಿಂದ ಒಡೆದುಕಾಣುವಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಭೂಗೋಲದ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯು ಉಂಟಾಗುವದು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಸುಧಾರಣದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಲ-ಶಿಕ್ಷಣವು ನಡೆಯುವದು, ಆದರೆ ವ್ಯ. ಫಾ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದವರಿಗೆಸಹ ಈ

ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳ ಅರಿವೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಭೂಗೋಲವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಥಮಕ್ಕಾಗಿ ಓದುವದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವಕೊಡುವರು. ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಖಂಡದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.

ಏಸಿಯಾ— ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಉಗಮಸ್ಥಾನ (ಮುಸಲ್ಮಾನೀಧರ್ಮದ ಉ. ಸ್ಥಾ. ಅರಬಸ್ಥಾನ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಉ. ಸ್ಥಾ. ಪಾಲೆಸ್ಟೈನ್, ಹಿಂದು-ಬೌದ್ಧ ಜೈನ ಧರ್ಮಗಳ ಉ. ಸ್ಥಾ. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ) ಅಕ್ಕಿ, ಚಹಾ, ಹತ್ತಿ, ಗೋದಿ ಇವು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ, ಚೀನವು ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡದು. ಜಪಾನವು ಉದ್ಯೋಗ, ಯಂತ್ರ, ಶೋಧ ಇವುಗಳಿಂದ ಮಹತ್ವದ ದೇಶವು. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವು ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸ್ವರೂಪವು.

ಯುರೋಪ—ಸುಧಾರಣೆಯ ಶಿಖರವನ್ನೇರಿದ ಖಂಡವು. ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿರುವದರಿಂದ ಜನರು ನಾವಾಡಿಕೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹವೆಯು ಆರೋಗ್ಯಕರ; ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚು; ಸಾಹಸದಿಂದ ಉಳಿದ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ಯೋಗ, ಯಂತ್ರ, ಶೋಧ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಜರ್ಮನಿ ಇವು ಮುಖ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿದವು ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಖಣಿಗಳು ಅವೆ.

ಅಫ್ರಿಕಾ—ವಿಷುವತ್ಯಕ್ಷ ಅತಿಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶ; ಹವೆ ಉಷ್ಣ; ಜನರು ಕಾಡುಬಿಡುವರು. ಯುರೋಪಿಯರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಬಂಗಾರದ ಖಣಿ, ವಜ್ರದ ಖಣಿ, ಒಕ್ಕಲತನ, ಶಹಾಮೃಗಗಳನ್ನು ಸಾಕುವದು ಮೊದಲಾದ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ನೈಲನದಿಯಿಂದ ಇಜಿಪ್ತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹತ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುವದು.

ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾ— ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತವರಮನೆಯು. ಅತಿ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ಭಾಗ. ಖನಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಮಣಿಯಣ್ಣೆ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಬಂಗಾರ ಇವು ದೊರೆಯುವವು. ಶೋಧ, ಯಂತ್ರ, ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಖಂಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದಿರದದ್ದು.

ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾ— ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಗಾಳಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೀಸುವದು. ಬ್ರಾಜಿಲದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋದಿಯು ಬೆಳೆಯುವದು.

ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ— ಯುರೋಪಿಯರು ವಸಾಹತು ಮಾಡಿದ ಪ್ರದೇಶ: ಕುರುಕುರುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವರು. ಖನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಗಳು ದೊರೆಯುವವು.

ಹೀಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಗೋಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಖಂಡಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಇರುವ

ಸಾಮ್ಯವೈಷಮ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವುದರಿಂದ, ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಕೊರತೆಯು ಉಂಟಾದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಗುಣವು ಉಂಟಾಗುವದು. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಜನರು ಬೇರೆ ಖಂಡಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಂಗಾರ-ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿ, ಕಬ್ಬಿಣ ಅವಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಮಣಿಯಣ್ಣೆ (ಪೆಟ್ರೋಲ) ಇವು ದೊರೆಯುವಲ್ಲಿ ಜನರು ಮುಗಿಬೀಳುವರು ಎಂಬುದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಜನರಿಗಿಂತ ಯುರೋಪ ಅಮೇರಿಕಾ ಖಂಡಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚೈತನ್ಯವೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಹಸಗುಣವೂ ದೇಶಕಾಲಮಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಣತನವೂ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

(೩) ವ್ಯಾಪಾರದ ಹಾಗೂ ಗಮನದ ಸಾಧನಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವೆಂದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಸಹ ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

೧ ವೊದಲು ಎತ್ತು, ಕುದುರೆ, ಒಂಟೆ ಹೇಸರಗತ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯುವದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಈಗ್ಯೂ ಅಫಗಾಣಿಸ್ಥಾನ ಮಧ್ಯ ಏಸಿಯಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸರಕುಗಳು ಇದೇ ಕ್ರಮದಿಂದಲೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವವು. ಉಸುಬಿನ ಬೈಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್ವತಾವಳಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಯೂ ರೇಲ್ವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಅತಿ ಶ್ರಮದ ಹಾಗೂ ವೆಚ್ಚದ ಕೆಲಸವು. ಆದದರಿಂದ ದಮಸ್ಕಸದಿಂದ ಬಗದಾದದ ವರೆಗೂ ಪೇಶಾವರದಿಂದ ಬುಖಾರದ ವರೆಗೂ ಭಾರವಾಹಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಡೆಯುವದು.

೨. ಬೈಲು ಪ್ರದೇಶವು ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಎತ್ತಿನ ಇಲ್ಲವೆ ಕುದುರೆಯು ಬಂಡಿಗಳಿಂದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯುವರು. ರಸಿಯ ಆಫ್ರಿಕಾಗಳ ಬೈಲುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೦-೨೦ ದನಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಯ್ಯುವರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ವೆಂಗುರ್ಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಾವಿಗೆ, ಅಂಕೋಲಿಯಿಂದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಚಕ್ಕಡಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಡೆಯುವದು.

೩. ಅಡವಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳ ಮೇಲೆ ತಲೆ ವಜ್ಜಿಯಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಹೋಗುವವು. ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕಾಂಗೊ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ, ಕೂಲಿಯವರು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು.

೪. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಲುವೆಗಳೊಳಗೆ ಡೋಣಿ ಅಥವಾ ಫ್ಲೀಮರುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ *ಳಿಸುವರು. ಉದಾ- ಬಂಗಾಲದ ಇಲ್ಲವೆ

ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಗಾ ಮಿಸಿಪಿ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ವಿಬೆಕದಿಂದ ಚಿಕಾಗೋ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಡೋಣಿಗಳು ನಡೆಯುವವು.

೫. ಸಮುದ್ರಯಾನ- ಜಗತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕೂಡ ವ್ಯಾಪಾರವು ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆಯುವದು. ಉದಾ- ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ಜಪಾನಕ್ಕೆ

೬. ರೇಲಮಾರ್ಗದಿಂದ- ಬರ್ಲಿನ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟ ಲೋಹ ಮಾರ್ಗವು ೫೦೦೦ ಮೈಲುಗಳ ಅಚ್ಚಿಗಿದ್ದ ಸೈಬೀರಿಯದ ಆಗ್ನೇಯಕ್ಕಿದ್ದ ವ್ಯಾಡ್‌ವೊಸ್ತಾಕ್ ಬಂದರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವದು. ಅದರಂತೆ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಪೂರ್ವದಂಡೆಯಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮದಂಡೆಗೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋದ ಕಾನೇಡಿಯನ್ ಪ್ಯಾಸಿಫಿಕ್ ರೇಲ್ವೆಯು ೩೦೦೦ ಮೈಲು ಹೋಗಿರುವದು.

೭. ವಾಯುಮಾರ್ಗ-(ವಿಮಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರವಾಸಿಕರನ್ನೂ, ಟಿಪಾಲನ್ನೂ, ಸರಕುಗಳನ್ನೂ ಒಯ್ಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ-) ವಿಮಾನಗಳ ವೇಗವು ತಾಸಿಗೆ ಒಂದುನೂರು ಮೈಲುಗಳ ವರೆಗೆ ಇರುವದರಿಂದಲೂ ಅವು ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗುವದರಿಂದಲೂ ಕಾಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತುವದು. ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಮುಂಬೈಗೆ ಜಲಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ೧೫ ದಿನಸಗಳು ಹತ್ತುವವು; ವಿಮಾನದಿಂದ ೫-೬ ದಿನಸಗಳು ಸಾಕು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗಮನ ಸಾಧನಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮನೋರಂಜಕವಾಗುವಂತೆ ಗೆಲ್ಲೋಬು ನಕಾಶಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಲಿಸಬಹುದು. ಚಿತ್ರಗಳು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಜನರು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರಿರುವರೆಂಬದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯು ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶದ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದಲೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲಿಂದ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಉದಾ- ೧೮೬೯ರಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯುದ್ಧವು ನಡೆದಾಗ ಹತ್ತಿಯು ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಲೆಗಂಡಿತು. ಅದರಂತೆ ಮೊನ್ನಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅರಳಿಯ ಬೆಲೆಯು ಪರಮಾವಧಿಯಾಯಿತು. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ನೂಲಿನ ಅರಿವೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿದ್ದದರಿಂದ ಅರಳಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬೆಲೆಯು ಇಳಿದದೆ. ಜಪಾನದ ಬೇಡಿಕೆಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಲೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ಸಶ್ಚಾತ್ಮಪವಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಬಂಗಾರದ ಬೆಲೆಯು ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಲೆದು ಈಗ ಪೂರ್ಣ ಇಳಿದದೆ. ಅದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕ್ಷೇತ್ರವು ದೇಶ, ಖಂಡಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಯಾದಿತವಾಗದೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಆಗದೆಯೆಂಬದು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು,

೯. ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭ್ಯಾಸ—ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕಲಿತುವಾಗ ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ಭೂಗೋಲವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. (೧) ಈಗಿದ್ದ ಖಂಡಗಳಂತೆ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವದು. (೨) ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದದ್ದು. (೩) ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳ ಸಮಾಜರಚನೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮುಂತಾದ ಸೂತಿಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು.

(೧) ಖಂಡಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ : - ಸಾಲೆಗಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪದ್ಧತಿಯು ಇದೇ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗುಣದೋಷಗಳು ಇರುವವು. ಭೂಗೋಲ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುವವೆಂಬದು ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಗುಣವು. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಹೇಗೆ ಆದವೆಂಬದೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮ ಜಾತಿಗಳ ನಡುವೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮನಸ್ತಾಪವೂ ದ್ವೇಷವೂ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುವವೆಂಬದೂ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಇದರ ದೋಷವು.

(೨) ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪದಂತೆ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವದು: —ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವಾಗ ಕೊರತೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಸಂತುಷ್ಟ ಜನರ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಕ್ರಮವು ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಂತೆ ಇರುವದು.

(೧) ಆರ್ಕ್ಟಿಕ್ ಪ್ರದೇಶವು ಮತ್ತು ಉಷ್ಣ ಭೂಖಂಡದ ಬೈಲುಗಳು.

(೨) ಉಷ್ಣ ಕಟಿಬಂಧದೊಳಗಿನ ಹಳವುಗಳು ಮತ್ತು ಮಳೆಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು.

(೩) ಸಾಧಾರಣ ಉಷ್ಣ ಮತ್ತು ಶೀತಕಟಿಬಂಧದ ಪ್ರದೇಶಗಳು.

ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನು ಸಕಾರಣವಾಗಿ ವಿವೇಚನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂಬದನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಯಾವವೆಂಬದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಸಹ ಅವಶ್ಯವದೆ.

೩. ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡುವದು :—ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು, ಅದು ಹೇಗೆ ಹಬ್ಬುತ್ತ ಹೋಯಿತು, ಅದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯುವದೇ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಉದ್ದೇಶವು. ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಡುಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಂದ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈಗಿನ ಪರಿಣತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದನೆಂಬದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ

ನೋಡುವದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವದು. ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯೋಗಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸನಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವರೆಂಬದು ಮನೋರಂಜಕ ವಿಷಯವಾಗಿರುವದು. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಡವಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಜನಳು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಉಸುಬಿನ ಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ನದಿಗಳಿಂದ ಕಾಲುವೆ ತಂದು, ಒಕ್ಕಲತನದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ, ಯಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಹೇಗೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ವನಸ್ಪತಿಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಸುಧಾರಿಸಿದ ಜನರು ಹೇಗೆ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿಸಿದರೆಂಬದು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಷಯವು.

ಭೂಗೋಲದ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರುವದರಿಂದ ಇನ್ನೆರಡೂ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಸಾಗಿಸುವದೇ ಯುಕ್ತವು. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಮಳೆ, ಬೆಳೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಇವುಗಳ ವಿಷಯಕವಾದ ವಿವರಣೆಯು ಭೂಗೋಲದಲ್ಲಿರುವದು. ಮಾನವ ಸಂಸ್ಥೆ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಗತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವದು.

೧೬. ಇತಿಹಾಸ.

೧. ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ :--ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಇಯತ್ತಿಗೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರು. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ವೊದಲು ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳೊಳಗಿನ ಮನೋಹರವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸದಿಚ್ಛೆಗಳೂ ಅಂಕುರಿಸುತ್ತವವು. ಆದರೆ ಆರಂಭದ ಇಯತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಅಂಥ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ತರದ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣವು ಇತಿಹಾಸ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆರಂಭದ ಮೆಟ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಜನರ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಮಹತ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯುಂಟಾಗುವದು.

ಇತಿಹಾಸ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು.

೧. ಜನಾಂಗದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಇತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿದ್ದ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಯಾವವು, ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಯಾವವು

ವನು, ಅವರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಅನೇಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಯಾವವು, ಅವರ ಸುಧಾರಣೆ, ನಡೆ ನುಡಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕಲೆ, ಉದ್ಯೋಗ, ಇವು ಹೇಗಿದ್ದವು, ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತನಡೆದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವದು ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉದ್ದೇಶವು.

೧. ಇತಿಹಾಸಿಕ ಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಮಹತ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಂತೆ ತಾವಾದರೂ ಉತ್ತಮ ತರದ ಆಚರಣೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಜೀವಿತವು ಉದಾತ್ತವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹವಣಿಕೆಯು ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು. ಉಪದೇಶದಿಂದ ಆಗದಂಥ ಸುಧಾರಣೆಯು ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಆಗುವದು.

೨. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ದೇಶಾಭಿಮಾನವೆಂಬ ಗುಣವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದು. ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ದೇಶದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುವದು, (ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಿಗೆ) ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಒಂದೆ ಆಗಿ ಹೋದ ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೆಣಗಿದರೆಂಬದನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮುನ್ನಡೆದಿರತನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆಂಬದನ್ನೂ ಓದುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವುಂಟಾಗಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನದ ಭಾವನೆಯು ಅಂಕುರಿಸ ಹತ್ತುವದು.

೩. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಾರ್ಯ-ಕಾರಣ-ಭಾವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯವಾದದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಯು ಬಲ ಪಡುವದು.

೪. ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸುಧಾರಣೆಯು ಉಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ಸುಬಂಧಿಸಿದವೆಂಬದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

೫. ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ತಾರೀಖುಗಳನ್ನೂ ನೆನಪಿಡುವದರಿಂದ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುವದು.

೬. ಕಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ:—ಇತಿಹಾಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ನೆನಪು ತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

೧. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನು ಬಹು ಶ್ರುತನಾಗಿದ್ದು ಅವನಲ್ಲಿ ವರ್ಣನಾ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬೇಸರ ಬರದಂತೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಜಾಣ್ಮೆಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗಿಸಬಲ್ಲನು. ಸ್ವದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಮೇಲಿನ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರೇ ಯುದ್ಧ, ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಇತಿಹಾಸ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಲಾಭವು ಆದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರಗತಿಯು ಅಥವಾ ಅವನತಿಯು ಹೇಗೆ ಆಯಿತೆಂಬವನ್ನೂ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ ಇವು ಹೇಗಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತಿಹಾಸದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವು. ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತುಲನಾತ್ಮಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನಾಮಧೀನವಿಲ್ಲದ ಇನ್ನೊಂದು (ಅನಾಮಧೇಯವಾದ) ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಇದ್ದವೆಂಬುದು ಪ್ರಾಚೀನ ಮೆಸರೈಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆರಂಭದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಯುದ್ಧಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನೂ ಮನೋರಂಜನವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು. “ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗೆ ಸಾಗು ” ಎಂಬ ತತ್ವವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಉದಾ : — ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಳಿಕೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರ ಆಳಿಕೆ, ಮುಸಲ್ಮಾನರ (ವಿಜಾಪುರದವರ) ಆಳಿಕೆ, ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ಕದಂಬ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ, ಚೋಳ, ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ವಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಕಲಿಸಿದರೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತುಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕದಂಬ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ವಂಶಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರು ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳುವರು. ಅನುಕೂಲವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸುಸಂಗತವಾದ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾದ (ಬೋಧವಾದ) ಇತಿಹಾಸಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗುವದು. ಭೂಗೋಲಕ್ಕೂ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಮೇಲಿನ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆ ವಾಚ್ಯವು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳಾದವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಭೂಗೋಲದ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಗೊತ್ತುಗುವವು. ಉದಾ— ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಹು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಸಿಂಧ

ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಈಗ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಭೂಕಂಪವೂ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಭೂಮಿಯ ಪಾತಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಆದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಗಳೂ ಭೂಮಿಯ ಸವಕಳಿಯೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸಫಲತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಕ್ರಾ ಅಥವಾ ವಾಹಿಂದಾ ಎಂಬ ನದಿಯು ಅದೃಶ್ಯವಾದದ್ದೂ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆಂಬುದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

೨. ಸಾಧನಗಳು:- (ಅ) ನಕಾಶ:- ಇತಿಹಾಸಪಾಠವನ್ನು ನಕಾಶಗಳಲ್ಲದೆ ಕಲಿಸುವುದು ಅಪದ್ಧವಾದದ್ದು. ದೇಶದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ನಕಾಶ ಭೂಗೋಲಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಾಯವ್ಯ ಮೂಲೆಯಿಂದಲೇ ಪರಚಕ್ರಗಳು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬದನ್ನೂ ನಕಾಶ ಭೂಗೋಲಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಈ ಮೂಲೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮೇರಿಗಳಿದ್ದದರಿಂದ ಪರಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಉಳಿದ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬರುವುದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೌಕಾಯಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾನೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ತಂದು ಗೋವೆ, ಸುರತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವು. ಇತಿಹಾಸ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನೂ ನಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಯಾ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವವು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜನರ ಸಾಹಸವೂ ಇಂಗ್ಲಂಡ ದೇಶದ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯೂ ಇಂಗ್ಲಂಡವು ನಡುಗಡ್ಡೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆಂಬುದು ಭೂಗೋಲದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು? ಶಿವಾಜಿಯ ಸೈನಿಕರಾದ ಮಾವಳೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಉದ್ಯೋಗ ಪ್ರಿಯತೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಅನರಿದ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ಕಾರಣವಲ್ಲವೋ?

(ಆ) ಸಾರಾಂಶ:- ಪಾಠದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸತಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕಠಿಣ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಪಾಠವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕಲಿಯತಕ್ಕ ಭಾಗದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗಿ ಅವರು ಪಾಠವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುವರು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಕೊಟ್ಟ ಪಾಠವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತಾಗಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದು. ಪಾಠವು ಮುಗಿದನಂತರ ಕಲಿತ ಭಾಗವನ್ನು ಸಾರಾಂಶರೂಪದಿಂದ ನೆನಪಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಳಕೆ ಪುನರಾವರ್ತನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

(ಇ) ಚಿತ್ರ:- ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಯುದ್ಧ, ಸಭಾಗೃಹ, ಅರಮನೆ, ಕೋಟಿ ಇವುಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯ

ವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುವವು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಲ್ಯಾಂಟರ್ನದ ಉಪಯೋಗವು ಚನ್ನಾಗಿ ಆಗುವಂತಿದೆ. ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಪಕ್ಷದವರ ಸೈನ್ಯವ್ಯೂಹವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮಾಡೆಲ್ಲಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಂತೆಯೇ ಹಳೇ ಆಯುಧ, ನಾಣ್ಯ ಚಿಲಕತ್ತು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವು ಮನೋವೇಧಕವಾಗುವದು (ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವದು.)

(ಈ) ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ, ಲಾವಣಿಗಳೂ,

ಪುಸ್ತಕಗಳು:—ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತೀತ್ತಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಥೆಗಳಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಾಲಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಓದುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದರೆ ಆಯಾ ಚರಿತ್ರನಾಯಕರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಈಗಿದ್ದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಒಂದು ವಿವಕ್ಷಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಸಂಭವವು ಹೆಚ್ಚಿರುವದು. ಆದದರಿಂದ ಇಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ಇಷ್ಟವಾ ಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳೂ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳೂ ತುಂಬಿರುವವು. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಾಲಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಉದಾ:—ಮಹಮ್ಮದ ತಗಲಕನು ಚೀನದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ದಂಡು ಕಳಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಬದಲು ತೊಗಲಿನ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಮಹಮ್ಮದನೆಂಬ ಅಭಿಧಾನವನ್ನು ಈ ಇತಿಹಾಸ ಕರ್ತರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊನ್ನಿನ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಟಲಿಪೋಲಿ ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಸುಖ್ಯ ಸೈನ್ಯದ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಸಂಗವು ಒದಗಿತಷ್ಟೇ ? ಈಗ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನೋಟುಗಳು ಕಾದಗವಲ್ಲವೋ ? ಶಿವಾಜಿಗೆ ದರೋಡೆಖೋರನೆಂಬ ಅಪವಾದವು ಮೊನ್ನಿನವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಆಧಾರಯುಕ್ತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನ್ಯಾ. ರಾನಡೆ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬರೆದದರಿಂದ ಈಗ ಅವನು ರಾಷ್ಟ್ರವೀರನೆಂದು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 'ಬ್ಲಾಕ್ ಹೋಲ' ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಅಭುಕ್ತ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರ ಮತವು. ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರೆದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಇತಿಹಾಸವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬಹು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳೂ, ಊಹೆಗಳೂ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು.

ಲಾವಣಿಗಳು: -ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವು. ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ೧-೨ ಮಾತ್ರ ಇರುವವು. ಆದದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಸಂಗೊಳ್ಳಿ ರಾಯಣ್ಣ, ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನವ್ವ, ನರಗುಂದ ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ ಇವರ ಲಾವಣಿಗಳು*ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳನ್ನೂ ತಾಮ್ರ ಪಟಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಇತಿಹಾಸ ಪಾಠವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರೆ ಪಾಠಗಳು ಮನೋರಂಜಕವಾಗುವವು.

(ಎ) **ತಾರೀಖು-ಇಸವಿಗಳು :**—ಬಾಲಕರ ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಯು ಚುರುಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳ ತಾರೀಖು-ಇಸವಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡುವರು. ಆದರೆ ತಾರೀಖು-ಇಸವಿಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಆಯಾ ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ವಿವೇಚನವಾದ ಬಳಿಕ ಅವುಗಳ ತಾರೀಖುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ವೇದಲೇ ಆ ಇಸವಿಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿಸಬಾರದು. ಕೆಳಗಿನ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ೮-೧೦ ಮಹತ್ವದ ಇಸವಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಮುಂದೆ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಲಿತಂತೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಇಸವಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಇಸವಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಇಸವಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉದಾ :—

ಪಾನಿಪತದ ೧ನೇ ಯುದ್ಧ

,, ೨ನೇ ಯುದ್ಧ

,, ೩ನೇ ಯುದ್ಧ

ಒಂದೊಂದು ವಂಶದ ಅರಸರ ಅಥವಾ ಬಾದಶಹರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಅಥವಾ ಮರಣದ ಇಸವಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಬಹುದು.

ಹೇಗಂದರೆ—ಬಾಬರ, ಹುಮಾಯೂನ, ಅಕಬರ, ಜಹಾಂಗೀರ, ಶಹಾಜಹಾನ, ಅವರಂಗಜೇಬ ಈ ಬಾದಶಹರ ಆಳಿಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ, ಸಮಾಪ್ತಿ, ಅವರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಯುದ್ಧ, ಸುಧಾರಣೆ, ಅವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸ್ಮಾರಕ, ಕಟ್ಟಡ, (ಮಂದಿರ) ಇವುಗಳ ಇಸವಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

* ಇಂಥ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸುವೆವು.

೩. ಐತಿಹಾಸಿಕದೃಷ್ಟಿ—ಗೇಟೆ (Goethe) ಎಂಬ ಜರ್ಮನ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞನು ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯವು ಯಾವದೆಂಬದನ್ನು ಸರಸಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಹೇಗಂದರೆ—

“ಇತಿಹಾಸಜ್ಞನು ಅಸತ್ಯವನ್ನೂ, ಸತ್ಯವನ್ನೂ, ನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದನ್ನೂ, ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದನ್ನೂ, ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥ ಮತ್ತು ಬರದಂಥ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ವಿಂಗಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸ ರೀತಿಗೊಮ್ಮೆ ತಾನು ಜೂರರನಾದ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ತಾನು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂಬದನ್ನೂ ಆ ಉಲ್ಲೇಖಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳು ಯಾವವೆಂಬದನ್ನೂ ವಿಚಾರಮಾಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಆ ನಂತರ ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಅದು ಉಳಿದ ಜೂರರ ಅಥವಾ ಪೋರಮನ್ನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುವದು ಅವಶ್ಯವು.” ಹೀಗೆ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಶೋಧಕರು ಬರೆದ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದುವದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯು ಉಂಟಾಗುವದು.

ಇನ್ನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾದರೆ ಈಗಿನ ಕೆಲವು ಶಾಲೋಪಯೋಗಿ ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕೆಲವು ಮಾಹನೀಯರು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಲೆಸುಲಿಗೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವೆಂದೂ ಶಾಂತತೆಯು ಎಂದೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬದು ಫಾಹಿಯಾನ, ಹುನೆನ್ತ್ಸಾಂಗ, ಅಲ್ಬೆರೂನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರವಾಸಿಕರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತತೆ ಇದ್ದದರಿಂದಲೇ ಹೊಸಧರ್ಮಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಾರಂಭವೂ ಆದವೆಂಬದು ತಿಳಿಯುವದು. ಕಾನ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಕಾಲಿದಾಸ, ಭವಭೂತಿ, ಭರ್ತೃಹರಿ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿರಾಜರಿಂದಲೂ, ಕಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಡುವ ಅಜಂತಾ, ಕಾಲೇ, ಜಾದಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದೊಳಗೆ ಕೊರೆದ ಬಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಮೂರ್ತಿ, ಚಿತ್ರ, ಸುಳುವುಗಳಿಂದಲೂ ಅದೇ ಮಾತು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದ ಅರಸರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವೈರವೂ, ವೈಮನಸ್ಯವೂ ಇದ್ದವೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ಯುಗವೆಂದು ಜಂಬಬಡಿಯುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ಹಾಡು ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ಇವರು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಅಶೋಕ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ, ಅಕಬರ, ಔರಂಗಜೇಬ, ಧನೇ ಬಾಜೀರಾವ ಇವರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅರಸರಾಗಿ ಆಳಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯುವದು. ಇನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವು ಮೊದಲಿನಿಂದ

ಒಂದೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಬದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ವಿನಸೆಂಟ ಸ್ಪಿಥರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನ್ನುವದೇನೆಂದರೆ—“ಹಿಂದುಸ್ತಾನವು ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಹೆಸರಿದ್ದದ್ದು ಯಥಾ ಯೋಗ್ಯವು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಜಗತ್ತಿನ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದದರಿಂದ ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವು ಏಕೀಭಾವವುಳ್ಳ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಅರಸರು ಆಗಿಹೋಗಿ ಬಹಳದಿನಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಶತಕವಾಯಿತು. ಈ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಅರಸರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವದು. ಆದರೆ ಅಸರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬದು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಏಕೀಭಾವಕ್ಕೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂದುತರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ೩ನೇ ಶತಕದೊಳಗೆ ಅಶೋಕನೂ, ಕ್ರಿ. ಶ. ೪ನೇ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಸಮುತ್ಸಗುಪ್ತನೂ ಮದ್ರಾಸದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸಾರ್ವಭೌಮರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನೆನಪಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.”

೪ ನಿಜವಾದ ಇತಿಹಾಸವು ಯಾವದು ?

ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಸ್ಪೆನ್ಸರನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ :—“ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಇತಿಹಾಸವೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಬರೆ ಅರಸರ ವರ್ಣನೆಗಳು ಇರುವವು; ಜನರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅರಸರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬದಲಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಇತಿಹಾಸ ಲೇಖಕರು ಈಚೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ನೋಡಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಯು ಹೇಗಾಯಿತೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.”

ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬೇವಿತವನ್ನೂ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವವರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಉಪಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೂ ಯಾವ ಯಾವ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗಿಂದ ಉಂಟಾದವೆಂಬದು ಗೊತ್ತುಗುವದು. ಕೆಳಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರೌಢವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು.

೧ ಜನರೂ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೂ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ.

೨ ಶಾಸನಪದ ತಿ, ಬಾಡಶಹ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು, ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸ್ಟೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಅಧಿಕಾರಗಳು, ವ್ಹಾಯಿಸ್‌ರಾಯ ಮತ್ತು ಗವರ್ನರ್‌ರ ಅಧಿಕಾರಗಳು.

೩ ಕಾಯಿದೆಗಳ ರಚನೆ; ಅವುಗಳ ಅಮಲು. ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ, ಕೌನ್ಸಿಲ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್, ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ (ಪ್ರಾಂತಿಕ) ಕೌನ್ಸಿಲ.

೪ ತೆರಿಗೆ ಆಧಾರಾ ಕರಗಳು :—ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

೫ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ :—ಸುದ್ರಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಯಿದೆ (Charitable Endowments Act)

೬ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಗಳು, ಅವುಗಳಿಂದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಆದ ಪರಿಣಾಮ.

೭ ದಂಡು, ಹಡಗುಪಡೆ, ವಾತನಾವೆಗಳು, ಯುದ್ಧದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಶಾಂತತೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಒಪ್ಪಂದ ಮತ್ತು ತಹ ನಾಮಗಳು.

೮ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

೯ ಶಿಕ್ಷಣ :—ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ, ಉಚ್ಚ.

೧೦ ಟಿಪಾಲ ಮತ್ತು ತಾರಖಾತೆ.

೧೧ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶದ ಜನರ ವಸತಿ :—ಆ ಸಂಬಂಧದ ಅನುಕೂಲತೆ ಗಳೂ ತೊಂದರೆಗಳೂ,

೧೨ ಮಿತವ್ಯಯ :— ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ , ಫೋಷ್ಟಿನ ಸೇವ್ವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಮು.

೫ ಪದ್ಧತಿಗಳು :—ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳ ವಿವೇಚನವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುವೆವು.

೧ ಕಾಲಮಾನದ ಪದ್ಧತಿ :— (Chronological method) ಈಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವರು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೌಢರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಕಾಲಮಾನಕ್ಕನುಸರಿಸುವಂತಿರುವ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವದರಿಂದ ಸದ್ಯದ ಪರಿಚ್ಛಿತಿಗೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಿಚ್ಛಿತಿಗೂ ಬಹಳ ಅಭ್ಯಂತರವಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರರು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಆದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಆಯಾ ಭಾಗಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಇತಿಹಾಸವು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಇರುವದೆಂಬದರ ಅರಿವು ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು.

೨ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ :—(Regressive method) ಸದ್ಯದ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮೊದಲು ವಿವೇಚನ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ

ಕಾಲದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡುವ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುವದು. ಆದರೆ ಮೇಲಿನ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದ ಪೂಜ್ಯಭಾವವೂ ಮನೋರಂಜನವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರವು.

೩ ಪೋಷಕ ಪದ್ಧತಿ :—(Concentric method) ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಮನೋರಂಜಕ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಆ ನಂತರ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷವನ್ನುಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಔದ್ಯೋಗಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ವಾಚ್ಛಾ ಯಾತ್ಮಕ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಗತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವು ಒಂದೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಲಾರದೆಂಬದನ್ನು ಮರೆಯ ಬಾರದು. ೨-೩ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಮಾಡಿದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪೋಷಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ೩ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಗೂ, ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಗುಣಧ ರ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಬರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ, ಆ ನಂತರ ಲೆನ್ಸದ ಕನ್ನಡ ಕದಿಂದ, ಕಡೆಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕಯಂತ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ನೋಟಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿ ಸಬಹುದು.

೪ ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯಗಳು :—ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯವೇ ನೆಂಬದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಫ್ರೆಂಚ ಗ್ರಂಥಕಾರನು ಸರಸಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಜಗತ್ತಿನ ಲ್ಲಿದ್ದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಸ್ವದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ಪ ಷ್ಠಗಳ ಸ್ಥಿತಿವಾದ ಜ್ಞಾನವೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬದು ಅನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕ ಚಲೋ ಅಥವಾ ಕೆಚ್ಚಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುವದು. ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ಷೇತ್ರವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು ವದು, ಸ್ವದೇಶದ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಸದ್ಯದ ವಸ್ತುತಿಯ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಮಾನವಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಯಾವವು ಎಂಬ ದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಇವೆಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸದ ಕಾರ್ಯಗಳು.”

೫ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಇತಿಹಾಸದ ಭಾಗಗಳು :— ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಇತಿ ಹಾಸದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲವೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದ ಕಾಲವೆಂದೂ ಎರಡು

ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖನಾಡದಂಥ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲ:—ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲವೆಂದರೆ *ವೇದಗಳ ಕಾಲದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂ. ೪೦೦೦ ವರ್ಷ) ಬುಧ್ಧನ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂ. ೫೫೭. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಬಂದು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರಾವಿಡರನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೆ ಅವರೊಳಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಲವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆರ್ಯರ ಬುದ್ಧಿ ಚಾಪಲ್ಯವೂ ದ್ರಾವಿಡರ ಧೋರಣವೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹಿಂದೀಜನರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವವು. ಮಹಾಭಾರತದ ಯುದ್ಧವು ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂ. ೧೫೦೦-೨೦೦ ವರ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಇದೇಕಾಲಕ್ಕೆ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ೨೦೦ ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳೂ ಆರಣ್ಯಕಗಳೂ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೂ ಉಂಟಾದವೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಸೂತ್ರಗಳು ರಚಿತವಾದವೆಂದೂ ಕೆಲವು ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರ ಮತವು. ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳಾದ ತಕ್ಷಶಿಲಾ (ರಾನಳ ಪಿಂಡಿಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ) ನಲಂದ (ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ) ಉಜ್ಜಯಿನಿ. ಕಂಚಿ ಇವು ದ್ರಾವಿಡರಿಂದಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ದ್ರಾವಿಡರು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದ ಇದ್ದರೆಂಬುದು ತಪ್ಪುತಿಳುವಳಿಕೆಯೆಂಬುದು ಸಿಂಧುಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಹೆಂಜೋದಾರೋ, ಪಂಜಾಬದಲ್ಲಿ ಹರಪ್ಪಾ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಗಳ ಹತ್ತರ ದೊರೆತ ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ವಿಮರ್ಶಕಾರರು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಮತ್ತು ಆರ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಈಗಿನ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯದಿಂದ ಪಶುಗಳ ಹಿಂಸೆಯು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂತು.

ಅರ್ವಾಚೀನ ಕಾಲವು:—ಬುಧ್ಧನ ಜನ್ಮದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ೨೫೦೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿವೆಗಳೂ ಆಘಾತಗಳೂ ಆದವು, ಅವುಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನಾಂಗವೆಲ್ಲೆ ಆದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಬೇಕು.

*ವೇದದ ಕಾಲದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮತಭೇದವಿರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂ. ೪ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

(೧) ಬೌದ್ಧ ಜೈನಮತಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಹಿಂಸಾತತ್ವದ ಅಂದರೆ ಸೌಮ್ಯಸ್ವಭಾವ ಪರೋಪಕಾರ ನೋದಲಾದ ಉಚ್ಚ ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಯಿತು. ಮೌರ್ಯ ವಂಶದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಅರಸನಾಗಿ ಮೆರೆದನು. ಇವನು ತಕ್ಷಶಿಲೆಯ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ತರುವಾಯ ಬಿಂದುಸಾರನೂ ಅಶೋಕನ ಬೌದ್ಧ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದರು. ಬಿಂದುಸಾರನು ಮಗಧ ದೇಶದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಮೈಸೂರವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಸಿದನು. ಇವನ ಮಗನಾದ ಅಶೋಕನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಕಲಿಂಗದ ಅರಸನ ಹೊರತಾಗಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ದೊಳಗಿನ ಅರಸರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಸಾಧುಗಳು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂಬದು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವದು. ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ೧೨ ವರ್ಷ ಒರಬೀಳಲು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜೈನವಿಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಪ್ರಣೀತವಾದ ಪೂರ್ವಮೀನಾಂಸದಲ್ಲಿಯೂ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೌಟಿಲ್ಯ (ಚಾಣಕ್ಯ) ನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಅರಸರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು, ವ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ನೋದಲಾದವುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವಿವೇಚನೆಯ ಕಂಡುಬರುವದು. ಇತಲಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಎಂಬ ಚಾಣಕ್ಯನಂಥ ರಾಜನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಆಗಿಹೋದನು. ಅಶೋಕನು ಪೂರ್ವಾಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸಿರಿಯಾ, ಇಟಿಪ್ಪ ನೋದಲಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹ ಕಳಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಶೋಕನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮದುರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯರು, ಕೇರಲದಲ್ಲಿ ಚೇರರು, ಪಾಂಡ್ಯರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಚೋಳರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಸಂಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಒಂದೇ ಹಿಂದುಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾದದ್ದು ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ ದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

(೨) ತಕ್ಷಶಿಲೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರನು ತಿಳಿದು ಕೆಲವುಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ಕೊಂಡು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಆಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಕ್ಷಶಿಲೆಗೆ ಗ್ರೀಸದ ಯವನರೂ, ಇರಾಣದ ಪಾರ್ಥಿಗಳೂ (ಪೆರ್ಸಿಯನ್ನರನ ಶಿಷ್ಯರು) ಬರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವದ ೧ನೇ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದ್ದ (ಶಕರು) ಸೆಪ್ತಾನ ಎಂಬ ಪಾರ್ಥಿಯದೇಶದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಹೆಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಕ್ಷಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೇ ಮುಂದೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ಅರಸರನ್ನು ಗೆದ್ದು ತಮ್ಮ "ಶಕ" ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

(೩) ಕನಿಷ್ಠನಕಾಲಕ್ಕೆ ಚರಕನು ರಾಜವೈದ್ಯನಾಗಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದನು. ಪಾಲಿಘಾಣಿಯು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧ನೇ ಶತಕದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

(೪) ಮನುವಿನಿಂದ ಪ್ರಣೀತವಾದ ಮಾನವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೩ನೇ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಬೌದ್ಧ ಜೈನ ಧರ್ಮಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಮನುಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸದ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ ; ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಕಾಲಿದಾಸನು ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಘುವಂಶ ಶಾಕುಂತಲ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದನು.

(೫) ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಭರದಿಂದ ನಡೆದದರಿಂದ ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆರ್ಯಭಟ್ಟನು ಪಾಟಲಿ ಪುತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಸರಾಹ ಮಿಹಿರನು (ಜನ್ಮ ೪೭೬) ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತನು (೫೦೫-೫೮೭) ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸೋಪನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದನು. ಅರಬರು ಈ ದೇಶದಿಂದ ಸಂಖ್ಯಾಲೇಖನ, ದಶಾಂಶ ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೂ ತ್ರಿಕೋಣ ಮಿತಿಯ, ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಅರಬರು ಯುರೋಪದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದರು. ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರ, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ಕಲೆಗಳು ಸಹ ಉರ್ಬೀತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅಜಂಟಾದ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರೆದ ಚಿತ್ರಸುಳುವುಗಳೂ, ವೇರುಳದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಸಭಾಸುಂಟೆ ಪವೂ, ಎಲಿಫಂಟಾದೊಳಗಿನ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಮೇಲಿನ ಮಾತಿಗೆ ಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಕುತುಂಬುದ್ದೀನನ ಗೋರಿಯಹತ್ತರ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಲೋಹ ಸ್ತಂಭವು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲಕ್ಕಿದ್ದ ಕಂಚುಗಾರರ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯದ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ. ಗುಪ್ತ ಅರಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುಮಾತ್ರಾ, ಜಾವಾ, ಕಾಂಬೋಡಿಯಾಗಳಿಗೆ ಹಡಗುಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು ಸಿಯಾಮದ ಅರಸನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು.

(೬) ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಹಾವೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞನ ಮತವು.* ನಲಂದದಲ್ಲಿ ಹುವೇಂತ್ಸಾಗನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ೧೦,೦೦೦ ಶಿಷ್ಯರೂ ಗುರುಗಳೂ ಇದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಉತ್ತಮತರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಭೋಜನವು ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

(೭) ಕನೋಜದ ಅರಸನಾದ ಹರ್ಷವರ್ಧನನು ೬೦೬ರಿಂದ ೬೪೭ರವರೆಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಆಳಿದನು. ಇವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ

*E. B. Havell's Short History of India p. 101.

ವಿದ್ದದರಿಂದ ಕನೋಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹರ್ಷವರ್ಧನನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರತ್ನಾವಳಿ, ನಾಗಾನಂದಗಳೆಂಬ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆವನು. ಹುವೆನ್ ತ್ಸಾಂಗನು ಇವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನೋಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ೨೮ ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಡಿತರ ಕೂಡ ವಾದ ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಹರ್ಷವರ್ಧನನು ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದನು. ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅರಬಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರನು ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಸ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದನು.

(೮) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮದ ಮತಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಆದರೆ ೧೪ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಗೆ ಆಗಿ ಹೋದ ರಾಮಾನಂದನೆಂಬುವನು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಹತ್ತಿದನು. ಮತ್ತು ಶೂನ್ಯರ ಕೂಡ ಅನ್ನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಮುಸಲ್ಮಾನೀ ಧರ್ಮದ ಪ್ರವೇಶವು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆದದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಹಿಂದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು ಅಗತ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ತರ್ಕಿಸಬಹುದು. ಬಸವೇಶ್ವರನಿಂದ ಲಿಂಗಾಯತ ಮತವು ಇದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಅರಸರು ಬೌದ್ಧ ಚೈನ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಪಡಿಸಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ೧೧ನೇ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮಿತಾಕ್ಷರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆದ ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಚಾಲುಕ್ಯ ವಂಶದ ೬ನೇ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಚೋಳ ವಂಶದ ರಾಜರಾಜ ದೇವನು ತಂಜಾವರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ೧೯೦ ಸ್ತೂಪು ಎತ್ತರವಾದ ವಿಮಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ರಾಮಾನುಜನ ತತ್ವಗಳು ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾದವರಿಂದ ಜಯದೇವನೆಂಬ ಕವಿಯು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಗೀತಗೋವಿಂದವನ್ನು ಬರೆದನು.

(೯) ಹಿಂದೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಒಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕಬೀರನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಚೈತನ್ಯನು (೧೪೮೬—೧೫೩೪) ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಬಾದಶಹರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳೂ, ಹಿಂದು ಅರಸರಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ವಿಜಯನಗರದ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯರು ಸರ್ವ ದರ್ಶನಸಂಗ್ರಹವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರ ತಮ್ಮನಾದ ಸಾಯನನು ಋಗ್ವೇದಕ್ಕೂ, ಐತರೇಯ—ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಕೂ ಆರಣ್ಯಕಗಳಿಗೂ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆದನು.

(೧೦) ಇನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಿಂದೀ ಮುತ್ಸದ್ದಿಗಳೂ, ಧರ್ಮ ಸುಧಾರಕರೂ, ಕವಿಗ್ರಂಥಕಾರರೂ ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ

ವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಸುಪರಿಣಾಮವಾಗದೆ ಇರದು.

ಮುತ್ಸದ್ಧಿಗಳು.

- ೧ ಪೂರ್ಣಯ್ಯ
- ೨ ಸರ. ಟಿ. ಮಾಧವರಾವ
- ೩ ಆರ್. ರಘುನಾಥರಾವ
- ೪ ಸರ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯರ
- ೫ ಗೋಪಾಕಕೃಷ್ಣ ಗೋಖಲೆ
- ೬ ಲಾರ್ಡ್ ಸಿಂಹ
- ೭ ಸರ ಮೋಕ್ಷಗುಂಡಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ
- ೮ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಷ್ಟ್ರ

ಧರ್ಮಸುಧಾರಕರೂ ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರೂ.

- ೧ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ
- ೨ ರಾಜಾರಾಮ ಮೋಹನರಾಯ
- ೩ ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ
- ೪ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ
- ೫ .. ರಾಮತೀರ್ಥ
- ೬ ವಿರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂತ್ಯುಲು

ಕವಿಗ್ರಂಥಕಾರರು.

- ೧ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರ
- ೨ ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯಿಡು

ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರ ಶೋಧಕರು.

- ೧ ಸರ ಪ್ರೆಫುಲ್ಲ ಚಂದ್ರರಾಯ
- ೨ .. ಜಗದೀಶಚಂದ್ರ ಬೋಸ

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರ ಚರಿತ್ರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಗವರ್ನರ ಜನರಲ್ಲರ ಆಳಿಕೆಯ ಸಂಗಡಲೇ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಚೈತನ್ಯವೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವವು.

೧೭ ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನ ಮತ್ತು ಹರ್ಬರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳು.

೧. ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನ ಪದ್ಧತಿ.

ಅ. ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸದೇಶದ ಅತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯು. ಇವನು ಕ್ರಿಸ್ತಶಕಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ೪೬೯ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥೆನ್ಸ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇವನು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರದಿದ್ದರೂ ಇವನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಪ್ಲೇಟೊ, ಝೆನೊಫೋನರು ಇವನ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಥೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಮಿತ ಭಾವ, ಧೈರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಮಗುಣಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಪ್ರೌಢ ಜನರೇ ನೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಪವಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ಮನಮರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬ. ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು—

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದವು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. (೧) ನೆಕಾರಾರ್ಥಕ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಜೋಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ (೨) ಏಕೀಕರಣದ ಅಥವಾ ನಿಗಮನ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನುಪಯುಕ್ತವು.

ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ (೧) ಬಾಲಕನು ತತ್ವವನ್ನು ತಾನೇ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವನು. (೨) ಪಾಠದ ವಿಷಯವನ್ನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪೃಥಕರಣ ಮಾಡುವನು. (೩) ಬಾಲಕರ ಜ್ಞಾನವು ಹಿಂದು ಮುಂದಿನವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದು.

ಈ ಎರಡನೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಾಕ್ರೆಟೇಸನ ಪದ್ಧತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು.

೨. ಹರ್ಬರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿ.

ಜೋಹಾನ್ ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಹರ್ಬರ್ಟ್ ನೆಂಬುವನು ಜರ್ಮನಿಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಕನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಓಲ್ಡೆನ್‌ಬರ್ಗ್ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ೧೭೨೬

ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕೋನಿಂಗ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ೧೮೦೯ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರನಾದನು. ಮತ್ತು ೧೮೩೩ ರಲ್ಲಿ ಗಾಟಿಂಗನ್ನಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಅವನು “ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯೂ ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

೧. Apperception:—ಅಂದರೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಸಂಬಂಧ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನವು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂಥ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಇರಬೇಕು. ಆದದರಿಂದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಪಾಠದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೨. Correlation :—ಅಂದರೆ ವಿಷಯಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಸಂಬಂಧ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಉದಾ:—ವಾಚನ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಶುದ್ಧಬರಹ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕಲಿಸಬಹುದು. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಭೂಗೋಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವವು. ಗಣಿತ, ದ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇದರಂತೆ ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕಲಿಸಬೇಕು.

೩. ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ನ ಐದು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು:—೧. ಪಾಠದ ಸಿದ್ಧತೆ. ೨. ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರ ಮುಂದಿಡುವುದು. ೩. ಹಿಂದೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡುವುದು. ೪. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿವೇಚನೆ. ೫. ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುವುದು.

ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಹೊಸ ಪಾಠದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವರು. ಅಂದರೆ, ಅವರ ಲಕ್ಷವು ಪಾಠದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೋಗುವರು. ಅನಂತರ ಬಂದೊಂದಾಗಿ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಡುವರು. ಹಳೇ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಮಾಡಿಕೊಡುವಾಗ ಉದಾಹರಣೆ, ದೃಷ್ಟಾಂತ, ತುಲನೆ ಮೊದಲಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೇ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ, ಕಲಿಸಿದಂಥ ಸಂಗತಿಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ತತ್ವಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಪಾಠದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿಸಿದ ಜ್ಞಾನದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೊಸ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಚ್ಚಿ, ತೋರಿಸುವರು. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ:—ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರ

ಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದು. ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಮಾಡುವದು. ಅಥವಾ ತೋಂಡಿ ಅಥವಾ ಲೇಖಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ವಿಷಯದ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆಯೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು.

೧೮. ಕಿಂಡರಗಾರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿ.

ಕಿಂಡರ ಗಾರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿಯ ಜನಕನು ಫ್ರೆಂಚ್‌ನಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ “ಜೊಹಾನ್ ಹೆನ್ರಿಕ್ ಪೆಸ್ಪಲಾಜೆ” ಎಂಬ ಸ್ವಿತ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಕನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಶ್ಯ ವದೆ.

೧. ಪೆಸ್ಪಲಾಜೆ:—(೧೭೪೬-೧೮೨೭) ಇವನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗಲೇ ತನ್ನ ಪರಗಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಮೊದಲು ೨೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೂಡಿದರು. ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾಗಿ ಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲಸದ ಕಾಲವು ಬೇರೆ, ಶಾಲೆಯ ವೇಳೆಯು ಬೇರೆ ಹೀಗೇನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆದದರಿಂದ “ಪೆಸ್ಪಲಾಜಿಯು” ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಜನಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹಣದ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗಿ ಅವನು ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ೧೭೮೦ ರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾಡಬೇಕಾ ಯಿತು. ಬಡತನದ ಮೂಲಕ ಮುಂದೆ ೧೮ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವನು ಬಹಳ ಪೇಷಾದ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವುಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಬರೆದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ೧೭೯೯ ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ “ವ್ಹರಡೂನ” (ಸ್ವಿತ್ಸರ್‌ನಿಂದ) ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪೆಸ್ಪಲಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದದರಿಂದಲೂ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಾದದರಿಂದಲೂ ಈ ಪ್ರಯೋಗವು ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ೧೮೨೭ ರಲ್ಲಿ ಇವನು ೮೧ ವರ್ಷದವನಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಇವನ “ವ್ಹರಡೂನ”ದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಕರಾದ ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಇವರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಇವನೇ ಮೊದಲನೆಯವನು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವು ಇವನಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಧ್ಯೇಯವು ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸುಸಂಬದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಏಕಕಾಲೀನವಾದ ಪ್ರಗತಿಯು ಎಂಬದನ್ನು ಇವನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದನು.

೨. **ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಫ್ರೊಬೆಲ್:**—ಕಿಂಡರ ಗಾರ್ಟನ ಪದ್ಧತಿಯ ಜನಕನಾದ ಫ್ರೆಬೆಲ್‌ನು ಜರ್ಮನಿಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ೧೭೮೨ ರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದನು. ಇವನು ೯ ತಿಂಗಳದವನಿರುವಾಗಲೇ ಇವನ ತಾಯಿಯು ತೀರಿದಳು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನ ತಂದೆಯು ಇವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ದೊಡ್ಡವನನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದವನಾದಮೇಲೆ ಇವನ ಸೋದರಮಾವನು ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇವನನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಅಭ್ಯಾಸವು ಇವನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಇವನು ದಡ್ಡನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ೧೫ ವರ್ಷದವನಾದ ಮೇಲೆ ಇವನಿಗೆ ಜಂಗಲಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಾಕರಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಇವನು ಅದವಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಚಾಕರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ “ಜೆನ್ಸಾ”ದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದನು. ಮುಂದೆ ಫ್ರಾಂಕ ಫರ್ಬ (ಜರ್ಮನಿ) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಂಟಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ವೈರಡೂನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪೆಪ್ಟಲಾಚಿಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಶಿಕ್ಷಕನಾದನು. ಅಲ್ಲಿ ೧೮೦೭-೧೦ ರ ವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಗಾಟಿಂಬೆನ್ ಮತ್ತು ಒರ್ಲಿನ್ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋದನು. ೧೮೧೭ ರಲ್ಲಿ “ಗ್ರೀಶಮ್” ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಈ “ಕೀಲೋ” ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ೧೫ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತನ್ನ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನ ಪ್ರಯೋಗದ ಯಶಸ್ವೀತೆಯನ್ನು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಕೇಳಿ ಇವನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಹತ್ತಿದರು. ೧೮೨೬ ರಲ್ಲಿ ಇವನು ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನ್ (Education of Man) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯವು. ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಕೀಲೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಾಲೆಯ ಉಪಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದನು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಇವನು ಸ್ವಿತ್ಜರ್ಲಂಡದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದು ೧೮೩೭ರಲ್ಲಿ ಕೀಲೋದ ಹತ್ತರ ಬ್ಲಾಕ್‌ಹೆನ್‌ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಕಿಂಡರ ಗಾರ್ಟನ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ

ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಮತ್ತು ಜರ್ಮನಿಯ ದೊಡ್ಡ, ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಹತ್ತಿದನು. ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಲುವಾಗಿ “ಬ್ಯಾಚ್ಲರ್ಸ್ ಬರ್ಗ್”ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದರ ಕಣದ ಕೊರತೆಯ ಮೂಲಕ ಇವನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ೮ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆದವು. ೧೮೪೮ ರಲ್ಲಿ ವಿನಿಂಜನದ “ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು” (ದೇಸಾಯಿಣಿಯರು) ಇವನನ್ನು ಕರೆದು ಕಿಂಡರಗಾರ್ಟಿನದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ “ಬ್ಯಾಚ್ಲರ್ಸ್” ನ್ಯಾಸಿನ್ ಹೊಲ್ಟ್ ಬುಲೋ ” ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅವಳು ಪ್ರೊಬೆಲ್‌ನ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಈ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ಪ್ರೊಬೆಲ್‌ನ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಅವನ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಿವೆ. ಇವನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯು ಜರ್ಮನ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಸೇರದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಿವುಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇವನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇವನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಅವರು ದೊಡ್ಡನರಾದ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಕೇಡಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸು ಈ ತರದ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ತಾನು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಡೆಸಿದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಪ್ರೊಬೆಲ್‌ನಿಗೆ ಪರಮಾವಧಿ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅವನು ಇವರಿಂದಲೇ ಎದೆಯೊಡಕೊಂಡು ೧೮೫೨ನೇ ಇಸವಿಯ ಜೂನ್ ೨೧ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನವ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಇವನ ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಇವನ ೨ನೇ ಗಿಟ್ಟಿನ ಚಿನ್ನಗಳಾದ ಘನ, ಸಿಲಿಂದರ ಗೋಲ, ಇವುಗಳನ್ನು ಇವನ ಪದ್ಧತಿಯ ಸ್ಮಾರಕಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

೩ ಕಿಂಡರಗಾರ್ಟಿನದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳು.

ಕಿಂಡರಗಾರ್ಟಿನ್ ಎಂಬುದು ಜರ್ಮನ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದವು. ಅದರ ಅರ್ಥವು “ಬಾಲಕರ ಉದ್ಯಾನ” ಅಂದರೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ವನಸ್ಪತಿಗಳನ್ನು ಜೋಕೆಮಾಡಿ ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೋಕೆಮಾಡಿ ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಸ್ಥಳವು ಎಂದು ಆಗುವದು. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಕಾಸಪಡಿಸುವದೇ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವು. ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದ ಆಟಗಳನ್ನೂ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ಪ್ರೊಬೆಲ್‌ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ “ಗಿಫ್ಟ್” (ವ್ಯವಸಾಯ) ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಈ ಗಿಫ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾವ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ರಚಿಸಿದನೋ ಆ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

೧. ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಾಲಕರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾಸದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

೨. ಬಾಲಕರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಅವರ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಅವಯವಗಳೂ ಬಲಪಡಬೇಕು. ಅವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯೆಂದರೆ ಆಟಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆರಂಭದ ಮೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಟವೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ವಿಷಯವು. ಘನಗಳಿಂದ ಮನೆಕೆಟ್ಟುವದು, ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವದು, ಹಾಡುವದು, ಡ್ರಾ ಮಾಡುವದು ಇವುಗಳಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವದು.

೩. ಸುಖವು ಬಾಲಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದುದರಿಂದ ಆನಂದ ದಾಯಕವಾದ ವ್ಯವಸಾಯಗಳೇ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗಗಳು.

೪. ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚುಹೊತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಲಾರರು. ಆದುದರಿಂದ ಪಾಠಗಳು ಸ್ವಲ್ಪನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವಂತಹವಿರಬೇಕು.

೫. ಬಾಲಕರ ಶಾರೀರಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಲಪಡುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೬. ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ ಕಿಂಡರಗಾರ್ಟನ್‌ನ ಆಟಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಗಿಫ್ಟುಗಳಿಂದ ರಚಿಸುವ ಆಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದ ಆಕೃತಿಗಳು (Forms of life) ಜ್ಞಾನವರ್ಧಕ ಆಕೃತಿಗಳು (Forms of Knowledge) ಸೌಂದರ್ಯಜನಕ ಆಕೃತಿಗಳು (Forms of beauty) ಎಂದು ಮೂರು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು.

೪. ಫ್ರೊಬೆಲ್‌ನ ಗಿಫ್ಟುಗಳು.

ಇವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ೨೦ ಇರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಏಳು ವ್ಯವಸಾಯಗಳಿಗೆ "ಗಿಫ್ಟು"ಎಂದೆನ್ನುವರು. ಉಳಿದ ಹದಿಮೂರು ವ್ಯವಸಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರದ ಉಪಕರಣಗಳು ಏನೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಗಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಆಟಗಳು ಇರುವವು. ಈ ಆಟಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದವು ಇರುವದರಿಂದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮನೋರಂಜನವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಬಾಲಕರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಚಲನೆಯುಂಟಾಗಿ ಅವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವವು.

೧ನೇಗಿಫ್ಟು:— ಆರು ಬಣ್ಣಗಳ ಉಣ್ಣೆಯ ಚಂಡುಗಳು, ಮೂರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ (ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ, ನೀಲಿ) ಬಣ್ಣಗಳು; ಮೂರು ಮಿಶ್ರ ಬಣ್ಣಗಳು (ಕಿತ್ತಳೆ, ಹಸರು, ಕಂದು) ಇದರ ಉದ್ದೇಶವು ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೂ, ಎಡಬಲ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಎಂಬ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸುವದಿರುವದು.

೨ನೇಗಿಫ್ಟು:— ಗೋಲ, ಘನ, ಸಿಲಿಂದರ; ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದು.

೩ನೇಗಿಫ್ಟು:— ಎಂಟು ಸರಿಯಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಘನ. ಆ ಭಾಗಗಳು ಸಹ ಘನಗಳೇ ಆಗಿರುವವು. ಇವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ಈ ಗಿಫ್ಟಿನಿಂದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಶೋಧಕ ಬುದ್ಧಿಯೂ ರಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವದು. ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ, ಬೇರಿಜು. ವಜಾಬಾಕಿ. ಪಟ್ಟು, ಪಾಲು, ಇವುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆಗಹತ್ತುವದು. ಇಡೀ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಅದರ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

೪ನೇಗಿಫ್ಟು:— ಒಂದು ಘನದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಸರಿಯಾದ ಚೌಕೋನಗಳನ್ನು (ಇಟ್ಟಿಂಗಿಯ ಆಕಾರದ ಚೌಕೋನಗಳನ್ನು) ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದ ಉದ್ದಳತೆಯು ಅಗಲದ ಇಮ್ಮಡಿ. ಅಗಲವು ದಪ್ಪದ ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗಿರುವವು. ೩ನೇ ಗಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವದು.

೫ನೇ ಗಿಫ್ಟು (ಅ):—ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಘನದಲ್ಲಿ ೨೭ ಸಣ್ಣ ಘನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಘನಗಳನ್ನು ಕರ್ಣ ರೇಷೆಯಗುಂಟಿ ಅಡ್ಡ ಕೊರೆದಿರುತ್ತರು ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಸಣ್ಣಘನಗಳೊಳಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೊರೆದು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಖ್ಯೆ, ಹಾಗೂ ಆಕಾರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ದೃಢವಾಗುವದು.

೫ನೇ ಗಿಫ್ಟು (ಬ):—ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನಂತೆಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಘನದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಮಗ್ಗಲು ಕೊರೆದು ಮೂರು ಚೌರಸ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಮೊದಲನೆಯ ಚೌರಸದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊರೆದು ೯ ಘನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಎರಡನೇ ಚೌರಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಘನಗಳು ಮೂರು ನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಮಾಡಿದ ಘನಗಳು ಮೂರು ಆ ಘನಗಳಷ್ಟೇ ವ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ಸಿಲಿಂಡರದ ಅರ್ಧಗಳು ೬ ಇರುವವು. ಮೂರನೇ ಚೌರಸದಲ್ಲಿ ೬ ಅರ್ಧ ಸಿಲಿಂಡರಗಳೂ ಆ ಅರ್ಧ ಸಿಲಿಂಡರಗಳು ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪೊಳ್ಳುಮಾಡಿದ ೮ ಘನಗಳು ಇರುವವು. ಈ ಗಿಫ್ಟಿನ ಉದ್ದೇಶವು ೫ನೇ ಗಿಫ್ಟಿನ ರಚನೆಯನ್ನೇ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟಾಗುವಂಥ ಇಮಾರತು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವದಿರುವದು.

೬ನೇ ಗಿಫ್ಟು:—ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘನದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕುನೇ ಗಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥವೇ ೨೭ಸರಿಯಾದ ಆಕಾರದ ಇಟ್ಟಿಂಗಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಆ ೨೭ ಇಟ್ಟಿಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೮ ಪೂರ್ಣ ಇರುವವು. ಮಿಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಇಟ್ಟಿಂಗಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದಳತೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿನ ಡುಪೆ ಕೊರೆದು ೧೨ ಚೌರಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಮೂರು ಇಟ್ಟಿಂಗಿಗ

ಳನ್ನು ಉದ್ದದ ಗುಂಟೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೀಳಿ ೭ ಕಂಬಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕರಣದಲ್ಲಿ ೨೬ ತುಂಡುಗಳಿರುವವು.

ಮೂರನೇ ಗಿಫ್ಟಿನ ವಿಶೇಷ ರಚನೆಯು ಐದನೇದರಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ೪ನೇ ಗಿಫ್ಟಿನ ವಿಶೇಷ ರಚನೆಯು ೬ನೇದರಲ್ಲಿ ಬರುವದು.

ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಹದಿಮೂರು ಗ್ರಿಫ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಕಾಗದ ಕತ್ತರಿಸುವದು, ಕಾಗದ ಮಡಿಚುವದು, ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತೂತು ಮಾಡುವದು, ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವದು, ಕಸೂತಿ ಹಾಕುವದು, ಚಾಪಿಯನ್ನು ಹೆಣೆಯುವದು, ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೆಣೆಯುವದು, ಬೀಜಗಳಿಂದ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವದು, ತಂತಿಯ ಕೆಲಸ, ಚಿತ್ರತೆಗೆಯುವದು. ಆಟಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳ ಉಪಕರಣಗಳಿರುವವು.

೫. ಕಿಂಡರ ಗಾರ್ಟೆನ್ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭಗಳು

ಮಾನಸಿಕ :-ಬಾಲಕರ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯು ವಿಸ್ತರವಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಲವಲವಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು.

ನೈತಿಕ :-ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನ, ವಿಧೇಯತ್ವ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ವೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವದು.

ಶಾರೀರಿಕ :-ಬಾಲಕರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದು, ಅವಯವಗಳ ಬೆಳುವಣಿಗೆಯು ಚನ್ನಾಗಿ ಆಗುವದು.

೧೯ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿ

(೧) ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ:-ಚಿಕ್ಕನುಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತಲಾಗಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಗೌರವನ್ನೂ ಪಡೆದ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯು ಇತಾಲಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಬಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಇವಳು ತನ್ನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕನುಕ್ಕಳ ರೋಗಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಮಾಡಿ ಡಾಕ್ಟರ ಎಂಬ ಬಹುಮಾನದ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ರೋಮದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಇವಳೇ ಮೊದಲಿನವಳು. ಇತಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಹುಚ್ಚರನ್ನೂ ಅರ ಹುಚ್ಚರನ್ನೂ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವುಂಟು. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯು ಮೊದಲು ಇಂಥದೊಂದು ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಡಾಕ್ಟರನಿಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿ ಇವಳು

ಎಷ್ಟೋ ರೋಗಿಗಳ ಮಿದುಳಿನ ರೋಗಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಉಪಚಾರದಿಂದ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಹೀಗೆ ತನಗೆ ದೊರೆತ ಅನುಭವವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅದರಂತೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಯಶಸ್ಸು ದೊರೆಯುವದೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲು ಇವಳು ಇದು ವರೆಗೆ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ರೋಗಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಳು ಅದರಲ್ಲಿ ೩ರಿಂದ ೬ ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ' ಸ್ವಯಂಶಿಕ್ಷಣ ' ತತ್ವದ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಹತ್ತಿದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಶಾಲೆಯ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮೊದಲನೆಯ ನಂಬರು ಪಡೆದನು. ಮತ್ತು ಈ ಕ್ರಮವು ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು. ಆದ ರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಮಾಂಟೆ ಸೋರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹತ್ವವು ತಿಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಇದರಿಂದ ಇವಳು ಒಂದು ವರ್ಷ ದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಬೇರೊಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವಳ ಕೀರ್ತಿಯು ಹಬ್ಬಿತು. ಇವಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಬೇರೆ ಸದ್ಗುಹಸ್ಥರೂ ಬರಹತ್ತಿದರು.

ಇಷ್ಟಾದ ಬಳಿಕ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯು ೯ ವರ್ಷದ ವರೆಗಿನ ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದಳು. ಸ್ವಾವಲಂಬನದ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಜನಸಹಾಯ, ಧನಸಹಾಯಗಳು ದೊರೆಯದ್ದರಿಂದ ಈಕೆಯು ತನ್ನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಐವರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಈ ಶಿಷ್ಯರಾದರೂ ಇವಳ ಶಿಕ್ಷಣ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಬಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯು ಈಗ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೊಸ ತತ್ವಗಳ ಶೋಧನದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವಳು. ಸುಧಾರಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಇವಳ ಹೊಸ ತತ್ವಗಳೂ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಮಾನ್ಯವಾಗಹತ್ತಿವೆ.

(೨) ಮಾಂಟೆಸೋರಿ ಪದ್ಧತಿ:—ಬಾಲಕರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದುವದೇ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವು. ಆಟವಾಡುವದು, ಕಲಿಯುವದು, ಸುಮ್ಮನೆಕೂಡುವದು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳು ಬಾಲಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಅವಲಂಬಿಸಿರುವವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು; ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಕನು ಕೇವಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಒಲವಿಗನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹುಡುಗರು ಕೆಲಸಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ವಿಧಿಸದೆ ಅವರನ್ನು ಉಳಿದ ಬಾಲಕರಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವನು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರ ಅಥವಾ ನಾಚಿಕೆ ಉಂಟಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟುವದು. ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಸರ ಹಾಗೂ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಅವರ ಉಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವು.

(೧) ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ :—ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣಸದ್ಭಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಲೇಖನದ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಸರಳ, ಪತ್ರ, ವರ್ತುಳ, ಅರ್ಧವರ್ತುಳ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಎಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವದುಂಟು. ಬಳಿಕ ಅಕ್ಷರದ ಇಸ್ಪೆಟು, ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಅಕ್ಷರ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೊಟ್ಟಿನಿಂದ ತೀಡುವದನ್ನೂ ಸುತ್ತಲು ಗೆರೆಹೊಡೆಯುವದನ್ನೂ ತೋರಿಸುವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರಂತೆ ಅನುಕರಣ ಮಾಡುವರು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಸುಮಾಚ್ಛವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಹತ್ತುವರು. ಈ ಕೃತಿಯು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುತ್ತುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ತೋರಿದರೂ ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಇದರಿಂದ ಬೇರೆ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರಮವೂ ಕಾಲವೂ ಕಡಿಮೆ ಹತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಪರಿಣಾಮವಾಗುವದು. ಬರಹವು ಬಂದನಂತರ ಅಕ್ಷರ ವಾಚನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅಕ್ಷರವು ಅದ್ವ್ಯಕ್ಷರವಾಗಿರುವಂಥ ಮತ್ತು ಯಾವದೊಂದು ಒಡವೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಶಬ್ದಗಳುಳ್ಳ ಚಿತ್ರಪಟಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಸ್ವರವ್ಯಂಜನಗಳ ಭೇದವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಒಂದೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಬರುತ್ತಲೆ ಅವುಗಳಿಂದಾಗಬಹುದಾದ ಶಬ್ದಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವರು. ಅಕ್ಷರವಾಚನವು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳ ವಾಚನವೂ ಬಳಿಕ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಾಚನವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವವು.

ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಉದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಹತ್ತು ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೇರಿಜು, ವಜಾಬಾಕಿ, ಗುಣಾಕಾರ, ಭಾಗಾಕಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವರು ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ—

೧ ಎಕ್ಕಮ್ನಿನ ತುಂಡು + ೯ ಎಕ್ಕಮ್ನಿನ ತುಂಡು=೧೦ ಎಕ್ಕಮ್ನಿನ ತುಂಡು

೨ " + ೮ " = " ಇತ್ಯಾದಿ.

ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇರಿಜು ಕಲಿಸುವರು.

ಇದರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೃತಿಯಿಂದ ವಜಾಬಾಕಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುವರು.

೧೦ ಎ. ತುಂಡು—೧ ಎ. ತುಂಡು=೯ ಎ. ತುಂಡು

,, —೨ ,, =೮ ,, ಇತ್ಯಾದಿ

ಇದರಂತೆ—

೨ ಎ. ತುಂಡು × ೨ ಸಾರೆ=೪ ಎ. ತುಂಡು

೩ ,, × ೨ ಸಾರೆ=೬ ,,

೪ ,, × ೩ ಸಾರೆ=೧೨ ,, ಇತ್ಯಾದಿ

ಹೀಗೆ ಗುಣಾಕಾರದ ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ೧೦ ಎ. ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ೫ ಎ. ತುಂಡಿ ನಂಥವು ೨ ಆಗುವವು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ೫ ನ್ನು ೨ ಸಾರೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ೧೦ ಆಗುವದು. ಇತ್ಯಾದಿ ಕೃತಿಯಿಂದ ಭಾಗಾಕಾರದ ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಕಲಿಸುವರು.

(೨) ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣವು :—ಈ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾಂಟಿಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಷ್ಟು ಮಹತ್ವವು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಮಣೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗಕ್ಕೆ ಉಸುಕಿನ ಕಾಗದವನ್ನು ಅಂಟಿ ಉಳಿದ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ನುಣುಪುಮಾಡುವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಎರಡೂ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ನುಣುಪು ಹುರಬರಕುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಕ್ಕಷ್ಟು ರೂಢಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಉಸುಕಿನ ಕಾಗದ ಅಂಟಿಸಿದ ಭಾಗ ಬಳಿಕ ನುಣುಪಾದ ಭಾಗ, ಹೀಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳುಳ್ಳ ಬೇರೊಂದು ಮಣೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮುಂದಿಡುವರು. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೈಯಾಡಿಸಿ ನುಣುಪು ಹುರಬರಕುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವನು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಪಾಠಗಳ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಬಾಲಕರ ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯದ ಶಕ್ತಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವೇ ತೂಕಮಾಡಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ತೂಕವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವಂತೆ ಪಾಠಗಳ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವರು. ಸರಿಯಾದ ಎತ್ತರದ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಅಗಲಾಳ್ಳು ೧೦ ಸಿಲಿಂದರಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಪುನಃ ಇಡಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ತೂಕದ ಸಿಲಿಂದರವು ಯಾವದು ? ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಣ್ಣ ಸಿಲಿಂದರವು ಯಾವದು ? ಇತ್ಯಾದಿ ತರತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶೋಧ ಮಾಡಹಚ್ಚುವರು. ಸಿಲಿಂದರಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಘನಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸುವದುಂಟು ಕೇವಲ ತೂಕದ ಪಾಠವನ್ನೇ ಕಲಿಸುವಾಗ ಒಂದೇ ಆಕಾರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ

ತೂಕದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಜಾತಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಲಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತೂಗಹಚ್ಚುವರು. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ತೂಗಿ ತೂಕದ ಮಾನದಂತೆ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಆಕಾರ ತೂಕಗಳ ಜ್ಞಾನಮಾಡಿಕೊಡುವರು.

ಬಣ್ಣದ ಆಕೃತಿಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಣ್ಣಗಳ ಜ್ಞಾನಮಾಡಿಕೊಡುವರು. ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ೮ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳಿದ್ದು ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ೮ ಉಪಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ೬೪ ಆಕೃತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ಬಣ್ಣದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ದಟ್ಟ ಬಣ್ಣವಿದ್ದ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, ನಂತರ ಅದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ದಟ್ಟ ಬಣ್ಣವಿದ್ದ ಆಕೃತಿ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸುವರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೂವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಫ್ರಾಣೋದ್ರಿಯದ ಶಿಕ್ಷಣವಾದರೂ ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು.

(೨) ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು :— ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋಟ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಪ್ರಾಣಿ-ವನ ಸ್ಥಳಗಳ ಹಿತಾಹಿತಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬೆಳೆದಂತೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಕನು ತಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುವದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆತು ಮುನ್ನೋಟವುಂಟಾಗುವದು.

(೩) ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉಪಕರಣಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವರೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗಹತ್ತುವದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಬಾಲಕರು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನವರಿರುವರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೫-೬ ವರ್ಷದ ಬಾಲಕರು ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವರು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ಕಾಣುವದು ಅಪರೂಪ. ಆದದರಿಂದ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಲಕರ ಒಲವಿನಂತೆ ಪಾಠಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಲಕರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿವಿಕಾಸವು ಸರಿ

ಯಾಗಿ ಆಗಲಾರದು. ಆದದರಿಂದ ಬಾಲಕರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವದೇ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಬೇಕು. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ:- ತೋಟ, ಆಟದಬೈಲು, ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹ. ಈಗಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ದೊರೆಯಬಹುದಾಗಿವೆ. ಆದದರಿಂದ ಅಂಥ ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾ. ಶಾ. ಗಳು ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು.

(೩) ಕಿಂಡರ್‌ಗಾರ್ಟನ್ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಮಾಂಟೆಸೋರಿ ಪದ್ಧತಿಗೂ ತುಲನೆ.

ಸಾಮ್ಯ:- ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಕಿಂಡರ್ ಗಾರ್ಟನ್ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿರದೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪದ್ಧತಿಯೆಂಬದು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಎರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಚಿಕ್ಕಬಾಲಕರ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ಆತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರುವವೆಂಬದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದದ್ದು. ಎರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕೆಲಸವು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೆಲಸವು ಬಹಳವಾಗಿರುವದು. ಎರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಕನು ಕೇವಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಒಲವಿಗನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವನು. ಬಾಲಕರ ಶಾರೀರಿಕ, ನೈತಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಉನ್ನತಿಯಾಗುವಂತೆ ಎರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳ ಮತ್ತು ಆಟಗಳ ಯೋಜನೆಯುಂಟು.

ವೈಷಮ್ಯ:- ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಾಮೂಹಿಕವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಆಟ, ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಹೊರತು ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಷಯಕವಾದದ್ದಿರುವದು. ಇಂದ್ರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮವು ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಾದಷ್ಟು ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಉಪಕರಣಗಳು ಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಅಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುಗಳಿರುವವು. ಆದರೆ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಉಪಕರಣಗಳು ಕೇವಲ ಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುಗಳಿರುವವು. ಕಿಂಡರ್ ಗಾರ್ಟನ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖನ ಹಾಗೂ ವಾಚನವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟು. ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹತ್ತರಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು; ಅದರಿಂದ ಬಾಲಕರು ಬಹುತರ ಶಿಕ್ಷಕನ ಅನುಕರಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವರು; ಅದರಿಂದ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರು. ಕಿಂಡರ್‌ಗಾರ್ಟನ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣದ

ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿರುವದು. ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಬಾಲಕರ ಶಾರೀರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಥೆಗಳದ್ದಾರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಫ್ರೊಬೆಲ್ಲನ ಯೋಜನಾ ಕ್ರಮವಿರುವದು; ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯು ಸಮಾಜದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹುಡುಗರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಯೇ ಬಿಡುವಳು. ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕಿಂಡರ್‌ಗಾರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ; ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

೨೦. ಡಾಲ್ಟನ್ ಪ್ಲಾನ್ ಎಂಬ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ.

(೧) ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ:—ಡಾಲ್ಟನ್ ಎಂಬದು ಅಮೇರಿಕೆಯೊಳಗಿನದೊಂದು ಪಟ್ಟಣವು. ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾಯಸ್ಕೂಲಿನ ಶಿಕ್ಷಿಕೆಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಹೆಲೆನ್ ಪಾರ್ಕರ್‌ಹರ್ಸ್ಪ್ ಎಂಬವಳು ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಉತ್ಪಾದಕಳು. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಇಡೀ ವರ್ಗದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ನೈಕ್ಯತೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕುಮಾರಿ ಪಾರ್ಕರ್‌ಹರ್ಸ್ಪ್‌ಳು ತನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಏಕೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳು ಮೊದಲು ಇ. ಸ. ೧೮೨೦ ರಲ್ಲಿ ಆದಿಂದ ೧೨ ವರ್ಷಗಳ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಟ್ಟು ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಳು. ಬಳಿಕ ಆ ಸಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವನಾದರೂ ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು, ವರಿಸ್ಮರಿಂದ ಆಪ್ತನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಈ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಗೆಯು ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ತತ್ವದಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ನೋಡಿದರು. ಆದರ ಪರಿಣಾಮವು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದದರಿಂದ ಕು. ಪಾರ್ಕರ್‌ಹರ್ಸ್ಪ್ ಇವಳ ಹೆಸರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಕರ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(೨) ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಣನೆ:—ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲಿಸುವದು ಕಡಿಮೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ

ತರಗತಿಯವರನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸುವರು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ತರಗತಿಯ ಹುಡುಗರಿಲ್ಲರು ಒಂದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶಿಕ್ಷಕನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಬಂಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಗದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ತರಗತಿಯವರು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾಗುವದು. ಉಳಿದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹುಡುಗರು ತಮತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವರು. ಈ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ತರದ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯ ಸಾಧನಗಳು ಈ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಾಷಾ ವಿಷಯಕ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದ ಕೋಶಗಳೂ ಜ್ಞಾನ ಕೋಶಗಳೂ ಗದ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಭಾವಪಟಗಳೂ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿರುವವು. ಇದರಂತೆಯೇ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ನಕಾಶೆಗಳೂ, ಕಥಾರೂಪದ ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಗಳಿರುವವು. ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಯತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಗತಿಯವರಿದ್ದರೂ ಅವರು ಆಯಾ ವಿಷಯದ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ಆಯಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಆದರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದ ವಿಷಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಾನೇ ತಿಳಿಸುವನು. ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯೊಳಗಿನ ಸಾಧನಗಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಕೊಡುವನು. ಪರಸ್ಪರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಹುಡುಗರಿಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಿಡುವನು. ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಮ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವನು. ಆದರೆ ಈ ತರದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುವ ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳದಿರುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಹುಡುಗನಿಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹುಡುಗರು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಒಂದೇ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ೨-೩ ತಾಸು ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಕಳೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರತಿ ಅರ್ಧ ತಾಸಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗವು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅವನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಪ್ರತಿ ದಿನಸದಲ್ಲಾದ ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಬರೆದಿಡಬೇಕಾಗುವದು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ನಿಯಮಿತವಾದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೆ ಮೊದಲಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದು ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಬಹುದು; ಅಥವಾ ದಿನಾಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾ ಡುತ್ತ ತಿಂಗಳ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಠವನ್ನು ಮುಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ಮುಂದಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ರಣಿಯು ದೊರೆಯಲಾರದು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಬಂಧ ವೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ.

(೩) ಮಾಂಟೆಸೋರಿ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಪ್ಲೇನ್ ಪದ್ಧತಿಗೂ ತುಲನೆ:— ಮಾಂಟೆಸೋರಿ ಪದ್ಧತಿಯು ತೀರ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಉಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಪದ್ಧತಿಯು ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದು. ಇವೆರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿರುವದು. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಪ್ರಮೇಯವೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಪ್ಲೇನ್ ಪದ್ಧತಿಯು ಅದರ ಕುರಲರಿಯು. ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಪ್ಲೇನ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರರ ಬೇಕಾಗುವದು. ಅಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶಕರಾಗುವರು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕರಗಳನ್ನೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಅಸಾಧ್ಯವು. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಾನೇ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಚ್ಛವು ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಪ್ಲೇನ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಚ್ಛವು ಹತ್ತುವದು. ಮತ್ತು ಅವೆಲ್ಲ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರೇ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹು ಗಡಚಾದದ್ದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಹಾಯಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿರುವವು ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾ. ಶಾ. ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವದು. ಮಾಂಟೆಸೋರಿಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ತಕ್ಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವದು ಟ್ರೆಂಡ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಇವೆರಡೂ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಮಹತ್ವವಿರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವರ್ಗದ ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಶಿಕ್ಷಣದ ತತ್ವವನ್ನು ಮನಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವದೂ ಮುಂದರಿದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ನಿರುತ್ಸಾಹವುಂಟಾಗದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವದೂ ಅವಶ್ಯವದೆ. ಪ್ರಾ. ಶಿ. ದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಈಗ ೮ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವದು. ಈ ಅವಧಿಯು ಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಹುಡುಗ ರಿಗೆ ಸಹ ಸಾಕು. ಚುರುಕಾದ ಹುಡುಗರು ೬ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸ ಬಹುನೆಂಬದು ಧಾರವಾಡದ ಪ್ರಾ. ಸ್ಕೂ. ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದದೆ.

೨೧. ಪಾಠದ ಟಿಪ್ಪಣಿ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಮೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಉಪೋದ್ಘಾತ ಮತ್ತು ಉಪಸಂಹಾರ ಈ ಎರಡು ಮೆಟ್ಟುಗಳು ಎಲ್ಲ ಪಾಠಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವವು.

ವಾಚನ.

ಕೆಳಗಿನ ಇಯತ್ತೆ. (೧ - ೩)

ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆ. (೪ - ೭)

೧. ಪಾಠದ ಸಾರಾಂಶ ಮತ್ತು ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ವಾಚನ.

೧ ಪಾಠದ ಸಾರಾಂಶ.

೨. ಶಿಕ್ಷಕನ ವಾಚನ.

೨ ಮೌನ ವಾಚನ; ಬಳಿಕ ಒಂದೊಂದು ಕಲಮಿನ ಸ್ವಾರಾಂಶವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳುವದು.

೩. ಬಾಲಕರ ವಾಚನ.

೩. ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಗಳ ವಿವರಣೆ.

೪. ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ.

೪. ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಶೇಷಗಳು.

೫. ಓದಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

೫. ಓದಿದ ಭಾಗದ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ವಾಕ್ಯಾರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಮುಂ.)

ಕವಿತೆ.

ಕೆಳಗಿನ ಇಯತ್ತೆ (೧ - ೩)

ಮೇಲಿನ ಇಯತ್ತೆ. (೪ - ೭)

೧. ಶಿಕ್ಷಕನು ಪದ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ನುವದು.

೧. ಶಿಕ್ಷಕನು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಅನ್ನುವದು.

೨. ಪದ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ.

೨. ಪದ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ.

೩. ಅನ್ವಯ.

೩. ಅನ್ವಯ.

೪. ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಗಳ ವಿವರಣೆ.

೪. ಅರ್ಥವಿವರಣೆ.

೫. ಕವಿತೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

೫. ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಶೇಷ.

೬. ಬಾಲಕರು ಪದ್ಯವನ್ನು ಅನ್ನುವದು. ೭. ಪದ್ಯದ ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ಹುಡುಗರಿಂದ ಹೊರಡಿಸುವದು.

೮. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪದ್ಯವನ್ನು ಅನ್ನುವದು.

೩. ಭೂಗೋಲ.

ನದು.

ಪ್ರಾಕೃತಿಕ.

ಪ್ರಾಂತ ಅಥವಾ ದೇಶ.

೧. ಮಾಡೆಲ್ಲಿನ ನಿರೀಕ್ಷಣ

೧. ಮಾಡೆಲ್ಲ ನಕಾಶಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಣ

ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪ.

೨. ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ವಿಚಾರ

೨. ಹವೆ, ಮಳೆ, ಬೆಳೆ.

೩. ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು.

೩. ಜನರ ಆಹಾರ, ಸ್ವಭಾವ, ಉದ್ಯೋಗ ಮುಂತಾದವುಗಳು.

೪. ರಾಜಕೀಯ ವಿಭಾಗಗಳು.

೫. ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಮಾರ್ಗಗಳು

೬. ಆ ದೇಶದ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರಗಳು. (ಮೇಲಿನ ೬-೭ ಇಯತ್ಯಗಳಿಗೆ)

ಸೂಚನೆ— ನಕಾಶ, ಮಾಡೆಲ್ಲಗಳಲ್ಲದೆ ಭೂಗೋಲ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಬಾರದು.

೪. ಇತಿಹಾಸ.

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಒಂದು ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸ.

೧. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಕಾರಣಗಳು.

೧. ಮುಖ್ಯ ಮನೆತನದ ವಿಚಾರ.

೨. ಬಾಲ್ಯ ಹಾಗೂ ತಾರುಣ್ಯ(ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆ)

೨. ಮಿತ್ರ ಅಥವಾ ಶತ್ರು ರಾಜರಿಂದ ಆದ ಸಹಾಯ ಅಥವಾ ಹಾನಿ.

೩. ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯಗಳು.

೩. ರಾಜಕೀಯ ಧೋರಣ.

೪. ಆ ಕಾಲದ ಜನರ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಆದ ಪರಿಣಾಮ.

೪. ಯುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನೆ.

೫. ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ.

೫. ಗಣಿತ.

೧. ಸುಲಭ ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

೨. ತತ್ವದ ಕಲ್ಪನೆ.

೩. ಬಾಲಕರ ಕೆಲಸ.

೪. ತತ್ವದ ಪುನರಾವರ್ತನ.

ಗನೆಯ ಇಯತ್ತೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ—

ವಿಷಯ:— ವಾಚನ (೧ ನೆಯ ಪಾಠದ ವೊದಲನ ಮೂರು ಕಲಮುಗಳು)

ವೇಳೆ:— ೪೫ ಮಿನಿಟು.

ಉಪಕರಣ:— ಹುಡುಗರ ಪಂತಿಯ ಚಿತ್ರ.

ಉಪೋದ್ದಾತ:— ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹುಡುಗರು ಕೂಡಿ ಎಂದಾದರೂ ಪಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವಿರೋ? ಪಂತಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದರು? ಎನೇನು ತಂದಿದ್ದರು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಂಭಿಸುವದು.

ಮೆಟ್ಟು.	ವಿಷಯ.	ಕ್ರಮ.	ಕೆ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.
೧ ಪಾಠದ ಸಾರಾಂಶವು.	ಹುಣ್ಣಿವೆಯ ದಿನ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮ, ಗೋವಿಂದ, ರಂಗ, ಭೀಮ ಇವರೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರೂ ಕೂಡಿ ಪಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹುಡುಗರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಪಂತಿ ಮಾಡಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂದದಿಂದ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರು.	ಪಂತಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇರುವರು? ಎಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವರು? ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಅದೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು.	
೨ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಉಚ್ಚಾರ	ಭಾರತ ಹುಣ್ಣಿವೆ, ಬರುತ್ತಿರಾ, ನಮ್ಮವನು, ಕಲಸನ್ನ.	ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಠಿಣ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಹುಡುಗರಿಂದ ಓದಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕಾರ ಮಾಡಿಸುವದು	ಭಾರತ ಹುಣ್ಣಿವೆ, ಬರುತ್ತಿರಾ, ನಮ್ಮವನು, ಕಲಸನ್ನ.

೩ (ಅ) ಮಾದರಿಯ ವಾಚನ.	ರಾಮು	ಶಿಕ್ಷಕನು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಖಂಡವನ್ನು ಓದಿ ತೋರಿಸುವದು.
(ಬ) ಗುಪ್ತವಿರಾಮ. ಬರುತ್ತೀರಾ. ಹಾಗೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ,	ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಪ್ತವಿರಾಮಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವದು.
೪ ಬಾಲಕರ ವಾಚನ.	ಗನೆಯ ಖಂಡ.	ಉಚ್ಚಾರ ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಗೊಟ್ಟಿ ಬಾಲಕರಿಂದ ಓದಿಸುವದು; ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬನ ಕಡೆಯಿಂದ ತಿದ್ದಿಸುವದು.
೫ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ	ಭಾರತ ಹುಣ್ಣಿವೆ.	ಹಿಂದೂ ಜನರ ತಿಂಗಳುಗಳು (ಮಾಸಗಳು) ಯಾವವು? ಇದರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಮಾಸವು ಯಾವದು? ಹುಣ್ಣಿವೆಯು ಎಷ್ಟು ದಿವಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವದು.
೬ ಭಾವ.	ಗನೆಯ ಖಂಡ.	ಪಂತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರಾಮನು ಯಾರನ್ನು ಕರೆದನು? ಯಾವ ವೇಳೆಗೆ ಕರೆದನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಾರಾಂಶ ಹೊರಡಿಸುವದು.

ಭಾರತ ಹುಣ್ಣಿವೆ =
ಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿವೆ.

ಸೂಚನೆ:— ಇದರಂತೆ ೨ನೆ ಯ ಮತ್ತು ೩ನೆ ಯ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.

ಉಪಸಂಹಾರ:— (೧) ಹುಣ್ಣಿವೆಯು ಎಷ್ಟು ದಿವಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವದು? (೨) ಎಣೆಗಾರ ಜೋಳ ಅಂದರೇನು?

(೩) ಕಲಸನ್ನ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವರು.

೬ ನೆಯ ಇಯತ್ತೆ

ಶಿಕ್ಷಕ:-

ವಿಷಯ:-ವಾಚನ (ಗ್ರೀಸೆಯ ಪಾಠ ಕಾಶೀ ಯಾತ್ರಿ ಮೊದಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಕಲಮುಗಳು.)

ವೇಳೆ:-೫೦ ಮಿನಿಟು.

ಉಪಕರಣ:-ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ನಕಾಶೆ, ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಚಿತ್ರ.

ಉಪೋದ್ಘಾತ:-ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು ? ಕಾಶಿಯು ಯಾತಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವದೆ ? ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವಧರ್ಮದವರು ಹೋಗುವರು ? ಯಾಕೆ ? ಹಾಗಾದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವರು ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ;
ಮಾಡಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವರು.

ಮೆಟ್ಟಿ.	ವಿಷಯ.	ಕ್ರಮ.	ಕ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.
೧ ಪಾಠದ ಸಾರಾಂಶ.	ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗವದೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇವಾಲಯಗಳೂ ಬೇರೆ ನೋಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಹುಚಂದವದೆ	ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗಂಗಾನದಿಯ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಶಿಖರಗಳು ಹೇಗೆಕಾಣುತ್ತವೆ ? ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಜನರು ಏನುಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು.	

೨ (ಅ) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ
ಮೊಸಸ ವಾಚನ.

(ಬ) ಸ್ವಸ್ತನಾಚನ.

೩ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ.

(೧) ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣವು.....ಹೆಸರುಂಟು.

(೨) ಇದು.....ಮಹಾ ಪ್ರಯಾಸವುಳ್ಳದ್ದಿತ್ತು.

ಸದರ.

(೩) ಶಬ್ದಾರ್ಥ:-ಪ್ರಾಚೀನ, ಕವಿ
ಲನ,

(೪) ವಾಕ್ಯಾರ್ಥ:-

ಕಾಶೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
....ಪ್ರಯಾಸವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ವಾರಣಾಸೀ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಯಾಕೆ ಬಂದಿತು? ಈ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಎಂಥ ಯಾತ್ರೆ ಅನ್ನುವರು? ಮೊದಲು ಈ ಯಾತ್ರೆಯು ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು.

ವಿವಾಹ ಚಹ್ನು ಉಚ್ಚಾರ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬನಕಡೆಯಿಂದ ತಿದ್ದಿಸುವದು. ಪ್ರಸಂಗ ವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡದಿಗಾಗಿ ಓದಿ ತೋರಿಸುವದು.

ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ ಕೇಳಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಕರೀಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಿಸುವದು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಶಬ್ದಅರ್ಥಾಚೀನ. ಎಂಥದನ್ನು ತೋರಿಸುವದು? ಪಾಪ, ಹೊಲಸು ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದಬಳಿಕ ಇಲ್ಲಿ “ಪಾಪ ಕ್ಷಮಿಸು” ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

ಯಾತರಿಂದ ಪಾಪವು ಹೋಗುವದು? ಯಾವತ್ತು ಭಾಗಗಳಿಂದರೇನು? ಈಗ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಏನು ಆವೆ? ಈ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಮೊದಲು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಏನು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡುವದು.

ಪ್ರಾಚೀನ = ಮೊದಲಿನ;
ಕ್ಷಮಿಸು = (ಕ್ಷಮಿಸು-ತೋಳಿ) ತೋಳಿಯೋಣ

<p>೪. ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಚಾರ.</p>	<p>ವಾರಣಾಸೀಶಬ್ದದ ವಿಗ್ರಹ.</p>	<p>ಹಿಂದೂ ಜನರು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಬೌದ್ಧರೂ ಶೀಖರೂ ಗಯಾ, ಅಮೃತಸರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು.</p> <p>ಇದು ಯಾವಸಂಧಿ? ಅದರ ನಿಯಮವೇನು?</p> <p>ಕಾಶೀ ಪಟ್ಟಣವು ಯಾವ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವಾರಣಾಸೀ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡುವದು.</p>	<p>ಸರ್ವರ್ಣ ದೀರ್ಘ ಸಂಧಿ.</p>
--------------------------	-----------------------------	--	----------------------------

೫ ಭಾವ.—

ಸೂಚನೆ:—ಇದರಂತೆ ಉಳಿದ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದು.

ಉಪಸಂಹಾರ:—(೧) ದ್ವೈತ ಅಂದರೇನು.

(೨) ೧೨ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಗಳು ಯಾವವು ?

(೩) ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವವು ಏಕೆ ?

೨ನೆಯ ಇಯತ್ತೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ—

ವಿಷಯ:— ಕವಿತೆ (ಧ್ರುವ ಚರಿತ್ರೆ, ಗನೆಯ ಪದ್ಯ)

ವೇಳೆ:— ೪೫ ಮಿನಿಟು.

ಉಪಕರಣ:— ಧ್ರುವನಾರಾಯಣರ ಚಿತ್ರ, ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆದ ಪಟ.

ಉಪೋದ್ಘಾತ:— ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿಯ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇವರು ಯಾರು? ಅವನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ ಹುಡುಗನು ಯಾರು? ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧ್ರುವನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಇವನು ಉತ್ತಾನಪಾದನೆಂಬ ಅರಸನ ಮಗನು. ಉತ್ತಾನ ಪಾದನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೇಡರು ದ್ವರು. ಹಿರಿಯ ಹೇಡತಿಯಾದ ಸುನೀತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ರುವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅರಸನು ಚಿಕ್ಕ ಹೇಡತಿಯಾದ ಸುರುಚಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಮತ್ತು ಸುನೀತಿಯನ್ನು ಧ್ರುವನೆೊಡನೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದನು, ಆತನ ಕಥೆಯು ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಅದೆ ಎಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಂಭಿಸುವದು.

* ಅರಂಭದ ಪದ್ಯವಿಡಿದ ದರಿಂದ ಪಾಠದ ಸಾರಾಂಶ ಹೇಳಬೇಕು.

ಮೆಟ್ಟು	ವಿಷಯ.	ಕ್ರಮ.	ಕ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.
೧. ಪಾಠದ ಸಾರಾಂಶ*	ಒಂದು ದಿನ ಧ್ರುವನು ತನ್ನ ತಂದೆ ಯಾರೊಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತರಲು ಸುರುಚಿಯು ನೋಡಿ ಧ್ರುವನನ್ನು ಎಡಗಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದಳು. ಆಗ ಧ್ರುವನು ಅಳುತ್ತ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ಹೇ	ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಧ್ರುವನು ಏತರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವನು? ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು? ಎಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವನು? ಎದುರಿಗೆ ಯಾರು	

ನಿಂತಿರುವರು? ಈ ಪುತ್ಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶಾ
ಶದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದು.

ಳು, ಅಕೆಯು ನೀನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ
ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದಳು. ಆಗ ಧ್ರುವನು
ದೇವರು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು
ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯ
ಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆಗ ನಾರದನು ಭಟ್ಟ
ಯಾಗಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು.
ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ದೇವರು
ಭಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಏನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು
ಮಲತಾಯಿಯು ದೂಡದಿದ್ದಂಥಾ ಸ್ಥಳ
ವನ್ನು (ವೋಕ್ಷವನ್ನು) ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಪಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ತಂದ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು
ಬಾಲಕರ ಎದುರಿಗಿಟ್ಟು ಸುಸ್ವರದಿಂದ ತಿಕ್ಷಕನು
ಅನ್ನುವದು.

ಧ್ರುವನು ಯಾರ ಹತ್ತರ ಬಂದನು, ಏನು ಕೇಳಿ
ದನು? ಆಗ ಸುನೀತಿಯು ಏನು ಮಾಡದಳು? ಮ
ತ್ತು ಏನು ಹೇಳಿದಳು? ಈ ಪುತ್ಥಗಳ ಸಹಾಯ
ದಿಂದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವದು.

೧. ತಿಕ್ಷಕನು ಕವಿತೆ
ಯನ್ನು ಅನ್ನುವದು.

೨. ಅನ್ವಯ.

೧ ಒಂದುದಿನ ಧ್ರುವ ತಾಯ ಬಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಬಂದು,

೨. ತನ್ನಯ ತಂದೆ ಯಾರಾ ಎಂದೆ
ನಲು,

೩. ಸುನೀತಿ ದುಃಖದಲಿ ಕಣ್ಣೀರ
ಸುರಿಸಿ,

೪. ಅರ್ಥವಿನಿಮೇಷಣೆ (ಅ) ಶಬ್ದಾರ್ಥ	೪. ಕಂದ ಚಂದದಿಂದ ಈ ನಾಡನ್ನು ಆಳುವವನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದವನು ತಿಳಿ ಎಂದು ಪೇಳಿದಳು. ಬಳಿ, ತನ್ನಯ, ನಾಡು, ಕಂದ, ಪಡೆ- ಪೇಳು.	ಈ ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಲಕ್ಕೆ ಬರೆದಂತೆ ಹೇಳುವದು.	ಬಳಿ=ಹತ್ತಿರ ತನ್ನಯ=ತನ್ನ ನಾಡು=ದೇಶ ಕಂದ=ಮಗ ಪಡೆ=ಹೆಡೆ
(ಬ) ವಾಕ್ಯಾರ್ಥ	ಅನ್ವಯದಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳು.	ಅನ್ವಯ ಹೊಂದಿಸುವಾಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊರಡಿ ಸುವದು	
೫. ತಾತ್ಪರ್ಯ	ಒಂದು ದಿನವ ಧ್ರುವನು ತಾಯಿಯ ಹ ತ್ತರ ಬಂದು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಸುನೀತಿಯು ದುಃಖ ದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಅರಸನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಡೆದವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.	ಧ್ರುವನು ಯಾರ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಏನು ಕೇಳಿ- ದನು ? ಆಗ ಸುನೀತಿಯು ಏನು ಮಾಡಿದಳು. ಮತ್ತು ಏನು ಹೇಳಿದಳು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಭಾವವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವದು.	
೬. ಬಾಲಕರು ಕವಿತೆಯ ನ್ನು ಅನುವದು.	ಒಂದು ದಿನ ಪೇಳಿದಳು.	ತಿಕ್ಷಕನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಾಲಕರು ಅನುವದು.	

ಉಪಸಂಗ್ರಹ :- ಧ್ರುವನ ತಂದೆಯ ಯಾರು ? ನಾಡು ಅಂದರೇನು ? ಉತ್ತಾನಪಾದನು ಸುನೀತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಯಾಕೆ ಹಾಕಿದ್ದನು ?

ಚನಯ ಇಯತ್ತ

ಶಿಕ್ಷಕ:-

ವಿಷಯ:-ಕವಿತೆ (೩೪ನೇ ಪಾಠ, ೩ನೇ ಪದ್ಯ.)

ವೇಳೆ:-೫೦ ಮಿನಿಟು.

ಉಪಕರಣ:-ದ್ರೌಪದಿಯ ಸ್ವಯಂವರದ ಚಿತ್ರ, ಕವಿತೆ ಬರೆದ ಪಟ.

ಉಪೋದ್ಘಾತ:- (೧) ಸ್ವಯಂವರವೆಂದೇನು, (೨) ಸ್ವಯಂವರದ ಸಲುವಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಪಣವು ಏನು ಇತ್ತು ?
(೩) ಪಾಂಡವರು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ವೇಷದಿಂದ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು? (೪) ದ್ರೌಪದಿಯ ಸ್ವಯಂವರದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಡಂಗುರ
ವನ್ನು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದರು? (೫) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಗ ಏನು ಅಂದರು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದು.

ಜಿಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು

ಮೆಟ್ಟು	ವಿಷಯ.	ಕ್ರಮ.	ಕ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.
(೧) ಪದ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ.	ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದ ಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮ ರಾಜನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅರ್ಜುನನು ತನ್ನ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮನವಿಲ್ಲೆಯೇ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ದೋತರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಂವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರವನ್ನು ಭೇದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು.	ಎಡಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳುವದು.	

(ಅ) ಕವಿತೆ ಅನ್ವಯವು.	ನೋಡಿದನು.....	ಶಿಕ್ಷಕನು ಕವಿತೆ ಬರೆದ ಪಟವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಸುಸ್ವರದಿಂದ ಅನ್ವಯಿಸಿದನು. ತಮ್ಮನನ್ನು, ಕೈಕೊಂಡನು, ನೋಡಿ, ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಮುಂದೆ ಗುರ್ತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು.	ಅವನಿ+ಪ = ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವ (ಅರಸು-ಧರ್ಮರಾಜ)
(ಬಿ) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಾಚನ.	ಸದರ,	ಮೇಲೆ ಗುರ್ತಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತ ಸಾಧಾರಣವಾದಂತೆ ಓದಿಸುವುದು.	
(ಛ) ಅನ್ವಯ,	೧. ತಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ೨ ನನ್ನಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಆ ಪಾರ್ಥ ಕೈಕೊಂಡನು. ೩ ಅವನವಗೂಡಿ ಕುಂತಿ ಗೆ ಭೀಮಸೇನಂಗೆ ಮನದೊಳಗೆ ಎರಗಿ, ೪. ಕೂಡೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ, ಅಖಿಳ ವಿಪ್ರರ ನೋಡಿ. ೫. ದೋತ್ರ ದರ್ಭೆಯಗೂಡು ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಸಭೆಯಿಂದ ಎದ್ದನು.	ಯಾರು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ನೋಡಿದರು ? ನೋಡಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ? ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅರ್ಜುನನು ಏನು ಮಾಡಿದನು ? ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಎರಗಿದನು ? ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದನು ? ಏನನ್ನು ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಎದ್ದನು ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು.	
೧. ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಅ) ಶಬ್ದಾರ್ಥ	ಅವನಿಪ, ಎರಗು, ಅಖಿಳ, ವಿಪ್ರ, ದೋತ್ರ, ಗೂಡು, ಸಂವರಿಸು, ಪಾರ್ಥ,	ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಕರೀ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ (ಬಲಕ್ಕೆ ಬರೆದಂತೆ) ಬರಿಸುವುದು.	

ಎರಗು=ನಸುಸಕ್ಕ
ರಮಾಡು
ಅಖಿಳ=ಎಲ್ಲ
ವಿಪ್ರ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ದೋತ್ರ(ತ್ನ)
ದೋತರ
ಗೂಡು=ಗಂಟು
ಸಂಸರಿಸು=ಮು
ಡುಡಿಕೊಳ್ಳು
ಪಾರ್ಥ=ಅರ್ಜುನ

	<p>ಅನ್ವಯ ಕೊಡಿಸಿದವರ ವಾಕ್ಯಗಳು.</p> <p>೧. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸನ್ನಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು?</p> <p>೨. ಅರ್ಜುನನು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಏಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು?</p> <p>೩. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು.</p> <p>೪. ದ್ರಾಕ್ಷಾರ್ಥಗಳು ಕವಿತೆ ಅನ್ವಯವು.</p>
<p>ಅನ್ವಯ ಕೊಡಿಸಿದವರ ವಾಕ್ಯಗಳು.</p> <p>೧. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸನ್ನಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು?</p> <p>೨. ಅರ್ಜುನನು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಏಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು?</p> <p>೩. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು.</p> <p>೪. ದ್ರಾಕ್ಷಾರ್ಥಗಳು ಕವಿತೆ ಅನ್ವಯವು.</p>	<p>ಅನ್ವಯ ಕೊಡಿಸಿದವರ ವಾಕ್ಯಗಳು.</p> <p>೧. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸನ್ನಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು?</p> <p>೨. ಅರ್ಜುನನು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಏಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು?</p> <p>೩. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು.</p> <p>೪. ದ್ರಾಕ್ಷಾರ್ಥಗಳು ಕವಿತೆ ಅನ್ವಯವು.</p>

ಉಪಸಂಹಾರ:—೧. ಅವನಿವೆ ಇದರ ಅವಯವಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳು ? ೨. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಏಕೆ ಸನ್ನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು ? ೩. ಸನ್ನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಜುನನು ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ?

೨ನೆಯ ಇಯತ್ತೆ.

೧೨೩

ಶಿಕ್ಷಕ:-

ವಿಷಯ:- ಗಣಿತ (ಕೈಲೆ ಬರುವ ಬೇರೀಜು)

ವೇಳೆ:- ೪೫ ಮಿನೀಟು.

ಉಪಕರಣ:- ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹತ್ತರ ಗಂಟು, ಬಿಡಿ ವಸ್ತುಗಳು,

ಉಪೋದ್ರಾಢತ:- ಎಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಇದ್ದ ೫ ಗುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ೩ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ? ೪೨ ರಲ್ಲಿ ೩೬ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವದು.

ಶಿಕ್ಷಕರ
ಬರಹ

ಮೆಟ್ಟು.	ವಿಷಯ.	ಕ್ರಮ.	ಕ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.
(೧) ವಸ್ತುಗಳ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ತಿಳಿಸುವದು.	(ಅ) $\begin{array}{r} ೪, \quad ೫ \\ + ೩, \quad ೬ \\ \hline ೭, \quad ೧೧ \end{array}$	೪ ಹತ್ತರ ಗಂಟು, ೫ ಬಿಡಿ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ೩ ಹ. ಗ. ೬ ಬಿ. ವ. ಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆದವು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಎಣಿಸ ಹೆಚ್ಚುವದು.	

(ಬಿ) ಹ. ಬಿ.
 ೭, ೧೧
 = ೮, ೧

೨. ಅಂಕಿಗಳ ಬೇರೀಜು.

೨೭
 + ೩೪

 ೬೧

(೩) ರೂಢಿ

೪೮
 + ೯೭

ಎಷ್ಟು ಬಿಡಿವಸ್ತುಗಳಾದ ಕೂಡಲೆ ಹತ್ತರ ಗಂಟು ಕಟ್ಟುವಿರಿ? ಎಷ್ಟು ಹತ್ತರ ಗಂಟುಗಳಾದ ಕೂಡಲೆ ನೂರರ ಗಂಟು ಮಾಡುವಿರಿ? ಹಾಗಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಗಂಟುಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಆದವು? ಬಿಡಿ ವಸ್ತುಗಳು ಎಷ್ಟು ಉಳಿದವು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಉತ್ತರ ಹೊರಡಿಸುವದು.

೭ ಬಿಡಿ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ೪ ಬಿಡಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಬಿಡಿ ವಸ್ತುಗಳಾದವು? ಅವುಗಳಿಗೆ ಹ. ಗ. ಎಷ್ಟು ಆಗುವವು? ಉಳಿದ ಒಂದು ಬಿಡಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಿ. ವ. ನ. ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ೧ ಹ. ಗ. ನ್ನು ಹ. ಗ. ನ ಬುಡಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಹ. ಗ. ಗಳು ಕೂಡಿ ಎಷ್ಟಾದವು ?

ಬಾಲಕರಿಗೆ ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೇಳಿ ಬೇರೀಜು ಮಾಡಹಚ್ಚುವದು. ಬಾರದಿದ್ದವರಿಗೆ ಎರಡನೇ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುವದು.

ಕೂಡಲೆ ಬಿಡು.

೭೭
 ೩೪

 ೧

 ೬೧
 ೪೮
 ೯೭

 ೧೫೫

 ೧೪೩

ಉಪಸಂಹಾರ:-- ೩೮, ೪೭ ಹೇಗೆ ಕೂಡಿಸುವಿರಿ.

೩ನೆಯ ಇಯತ್ತೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ:—

ವಿಷಯ:— ಗಣಿತ (ಏಕೆಯ ರೂಪಾಂತರ)

ನೇಣಿ:— ೪೫ ಮಿನೀಟು.

ಉಪಕರಣ:— ಪೈಗಳ, ಬಿಲ್ಲಿಗಳು, ಆಣೆಗಳು.

ಉಪೋದ್ಘಾತ:— ಎರಡು ಆಣೆಗೆ ಪೈಗಳಷ್ಟು? ಒಂದು ಆಣೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಏನು ಬರುವದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಳಿಸುವದು.

ಮೆಟ್ಟು.	ವಿಷಯ.	ಕ್ರಮ.	ಕ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.	ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ.
೧. ವಸ್ತುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿಳಿಸುವದು.	(ಅ) ೧೫ ಪೈಗಳಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಿಗಳ ರೂಪಕೊಡುವದು.	ಮೂರು ಮೂರು ಪೈಗಳ ಗುಂಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಆದವು?		
	(ಬಿ) ೨೦ ಬಿಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಆಣೆಗಳ ರೂಪಕೊಡುವದು.	ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಬಿಲ್ಲಿಗಳ ಗುಂಪು ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಆಣೆಗಳಾದವು?		
		೩ ಎಷ್ಟು ೧೫ ಮತ್ತು ೪ ಎಷ್ಟು ೨೦. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭಾಗಾಕಾರದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವದು.		

<p>೨. ಅಂಕಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿಳಿಸುವುದು.</p>	<p>೨೭೪ ಪೈಗಳಿಗೆ ಆಣೆಗಳ ರೂಪ ಕೊಡುವುದು.</p>	<p>ಎಷ್ಟು ಪೈಗಳಿಗೆ ೧ ಆಣೆ ಯಾಗುವುದು ? ಪೈಗಳಿಗೆ ಆಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟರಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುವುದು.</p>	<p>೧೨) ೨೭೪ (೨೧) ೨೭ ೨೭ ೧೪ ೧೨ — ೨ ಪೈ.</p>
<p>೩. ರೂಪ</p>	<p>೨೩ ೮, ೧೭ ಪೈಗಳಿಗೆ ರೂ. ಯ ರೂಪ ಕೊಡುವುದು.</p>	<p>ಮೇಲಿನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು.</p>	<p>೨೩ ಆಣೆ. ೧೭ ಪೈ. ರೂ. ೮. ಪೈ. ೧, ೮, ೫.</p>

೪. ಉಪಸಂಹಾರ—(೧) ಆಣೆಗಳಿಗೆ ರೂಪಾಯಿಯ ರೂಪ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟರಿಂದ ಭಾಗಿಸುವಿರಿ? ಯಾಕೆ? (೨) ೪೩ ಆಣೆಗಳಿಗೆ ರೂಪಾಯಿಯ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುವವು? ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಆಣೆಗಳು ಉಳಿಯುವವು.

ಛನೆಯ ಇಯುತೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ:-

ವಿಷಯ:- ಗಣಿತ (ಅಪೂರ್ಣಾಂಕಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ)

ವೇಳೆ:- ೪೫ ಮಿನ್ಯುಟು

ಉಪಕರಣ:- ಲಿಂಬಿಯಹಣ್ಣು, ಕಾಗದದ ಪಟ್ಟಿಗಳು.

ಉಪೋದ್ಘಾತ:- ಒಂದು ಲಿಂಬೀಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ೨ ಪಾಲು ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನುವಿರಿ? ಅದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಬರೆಯುವಿರಿ? ಈ ಅರ್ಥಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಸರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಏನು ಅನ್ನುವಿರಿ? ಅದನ್ನು ಬರೆದು ತೋರಿಸಿ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದು.

ಅಕ್ಷಯ ಶರ್ಮ.

ಮೆಟ್ಟು	ವಿಷಯ	ಕರಿಸುವ ಕ್ರಮ	ಕೆ. ಹ. ಉಪದೇಶಗ.
೧ ಬರಹ	ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ೩ ಸಮಪಾಲು ಮಾಡಿ ೧ ಪಾಲು ಬರೆಯುವದು.	(೧) ಕಾಗದದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ೩ ಸರಿಯಾದ ಪಾಲು ಮಾಡಿ ೧ ಪಾಲು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅದನ್ನು ಬರೆದು ತೋರಿಸಿ. ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಅಡ್ಡ ಗೆರೆ ತೆಗೆದು, ಮಾಡಿದ ಪಾಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಗೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ, ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಪಾಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವದು.	೧ ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಪಾಲು — ೩ ಮಾಡಿದ ಪಾಲು.

೨ ಅಂಶ ಭೇದಗಳ ವಿವರಣೆ

೨ ಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುಗಳ ಕಲ್ಪನೆ

ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಉಪಾಲು ಮಾಡಿ ೧ ಪಾಲು ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟನೆಯ ಪಾಲು ತಕ್ಕೊಂಡಂತಾಯಿತು? ಒಂದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾಲು ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದಬಳಿಕ ಪಾಲು=ಅಂಶ ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಉನೆಯ ಅಂಶವೆಂದು ಓದುವ ರೂಢಿ ಅದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು.

೨೫

೨ ಅಂಶ
—
೫ ಭೇದ

ಎಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ತುಂಡು ಮಾಡಿರುವೆವು? ಎಷ್ಟು ತುಂಡು ತಕ್ಕೊಂಡಿರುವೆವು? ತಕ್ಕೊಂಡ ತುಂಡುಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಂಶಗಳು? ಆದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಕೊಂಡ ತುಂಡುಗಳಿಗೆ (ಮೇಲಿನ ಅಂಶಕ್ಕೆ) ಏನು ಅನ್ವಯವಾಯಿತು. ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಿಯು ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುವದು? ಒಟ್ಟು ತುಂಡು=ಭೇದ?

೧ ಹಣ್ಣು
೨ ಹಣ್ಣು

ಒಂದು ಲಿಂಬೀಹಣ್ಣು ತೋರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ್ಣು ಅವೆ ಇಡೀ ಹಣ್ಣು ಆದೆಯೋ ತುಂಡುಮಾಡಿದೆಯೋ? ಇದನ್ನು ಬರೆದುತೋರಿಸುವ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಎಂಥ ಅಂಶವನ್ನುವದು? ನಾಲ್ಕುಪಾಲುಮಾಡಿದ ಒಂದು

೧=ಒಂದು ನಾಲ್ಕು
ನೆಯ ಅಂಶ
೨=ಎರಡು ಮೂ
ರನೆಯ ಅಂಶ

ಪಾಠ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

೧೨೨

ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತುಂ
ಡು ತಕ್ಕೊಂಡದ್ದ
ನ್ನು ಬರೆದು ತೋ
ರಿಸುವ ಅಂಕಿಗೆ
ಅಪೂರ್ಣಾಂಕವೆ
ನ್ನುವರು.

ತುಂಡುತೋರಿಸಿ ಇದು ಪೂರಾ ಹಣ್ಣು ಆದೆಯೋ?
ಅಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಬರೆದು ತೋರಿಸುವ ಅಂಕಿಗೆ
ಎಂಥ ಅಂಕಿ ಅನ್ನಬೇಕಾಯಿತು.

ಉಪಸಂಹಾರ:— (೧) ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ೭ ಸರಿಯಾದ ತುಂಡು ಮಾಡಿ ೫ ತುಂಡು ತಕ್ಕೊಂಡೆವು. ಇದನ್ನು ಬರೆದು ತೋರಿಸು.

(೨) ೫ ಇದನ್ನು ಓದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಕೆ ಏನನ್ನುವರು?

(೩) ಅಪೂರ್ಣಾಂಕ ಅಂದರೇನು?

ಶಿಕ್ಷಣ
ಬೋರ್ಡ್

ಅನೇಯ ಇಯತ್ತೆ

ತಿಪ್ಪಣಿ:-

ವಿಷಯ:- ವ್ಯಾಕರಣ (ನಾಮಪದ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು.)

ವೇಳೆ:- ೪೫ ಮಿನಿಟು.

ಉಪೋದ್ಘಾತ:- 'ರಾಮನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ.' ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕರೀಹಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಬಾಲಕರಿಂದ ಓದಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಬ್ದಗಳಿವೆ? ಓದಿಬಿಟ್ಟರು ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳಿ. ಈ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ? ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವದು.

ಮೆಟ್ಟಿ	ವಿಷಯ	ಕಲಿಸುವ ಕ್ರಮ	ಕ. ಹ. ಬರಹ
೧.	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವದು.	ಹೆಕ್ಕಿಗಳು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ? ಕಪ್ಪೆಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವವು? ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುವರು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೊರಟ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕ. ಹ. ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವದು.	೧ ಹೆಕ್ಕಿಗಳು ಕಾಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ೨ ಕಪ್ಪೆಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ ಈಸುವವು. ೩ ಅವನು ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.
೨.	ಕ್ರಿಯಾಪದ	ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ, ಈಸುವವು, ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓದಿದರೆ ಅರ್ಥವು ತಿಳಿಯುವದೋ? ಮತ್ತು ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ	ಅರ್ಥವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾಪದ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರು

ಯಾಪದವೆನ್ನುವರು.

ದೋ? ಇವು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವು? ಇವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥಲ್ಲಿ ಇರುವವು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೊರಟ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕ. ಹ. ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವದು.

ನಾಮಪದ

೧ ನೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ— ಯಾವವು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ? ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುವವು?

೨ನೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ—ಯಾವವು ಈಸುವವು? ಎಲ್ಲಿ ಈಸುವವು.

೩ನೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ—ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕ. ಹ. ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದದಂತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳುವವೋ? ಮತ್ತು ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುವವೋ? ಹಾಗಾದರೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡುವವು.

ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾಮವೆನ್ನುವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕ. ಹ. ಮೇಲೆ ಬರೆಯುವದು.

೩.

ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕಾಳು

ಕವ್ವೆಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ

ಅವ್ವನ್ನು ಅಡಿಗೆಯನ್ನು

ಶ್ಲೋಕ ೩

ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ, ವಸ್ತು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹಿಸರನ್ನು ಹೇಳುವ ಪದಗಳಿಗೆ ನಾಮಪದಗಳೆನ್ನುವರು.

ಉಪಸಂಹಾರ:— ನಾಮವೆಂದರೇನು? ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಕೆಲಸವೇನು? ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥಲ್ಲಿ ಇರುವದು? ಕುದುರೆಯು ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಮಪದಗಳು ಯಾವವು? ಕ್ರಿಯಾಪದವು ಯಾವದು?

ಅನೇಯ ಇಯತ್ತಿ.

ವಿಷಯ:— ವ್ಯಾಕರಣ (ತ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ)

ವೇಳೆ:— ೪೫ ಮಿನಿಟು

ಉಪಕರಣ:— (೧) ರಾಮನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. (೨) ಗಂಗೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರಿದು ರಚಿಸಿ ಉಪೋದಾಹರಣೆ:—ನಾಮವೆಂದರೇನು? ಚಿಕ್ಕ ಇದು ಏನು ಅದೆ? ವಿಶೇಷಣವೆಂದರೇನು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದು.

ಮೆಟ್ಟು	ವಿಷಯ.	ಕರಿಸುವ ಕ್ರಮ.	ಕ. ಹ. ಉಪಯೋಗ.
೧. ವಾಕ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು.	ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬರಿದು ವಾಕ್ಯ.	ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹೇಳಿ ತಕ್ಕದ್ದು.	ರಾಮನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಗಂಗೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.
೨. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳ ವ್ಯಾಕರಣ ಹೇಳುವುದು	ಸದರ.	<div style="display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>ರಾಮನು ಗಂಗೆಯು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ</p> </div> <div style="font-size: 3em; margin: 0 10px;">}</div> <div style="text-align: center;"> <p>ಇವು ಏನು ಅವೆ ? ಇವು ಏನು ಅವೆ ?</p> </div> </div> <p>ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ ಬಾರದ ಪದಗಳು ಯಾವವು ಉಳಿದವು?</p>	ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ

೩ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣ

ಮೆಲ್ಲಗೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ
ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ
ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣವೆ
ನ್ನುವರು.

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಏನು
ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದು.
ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ ಇವು ಏನು
ಅವೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇವು ಯಾವ ಪದವನ್ನು
ವರ್ಣಿಸುವವು? ವರ್ಣಿಸುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಏನನ್ನು
ವರು?

ಪರಿಚ್ಛೇ :-

“ಬಹಳ ರಾಮನು ಮೃಗವನ್ನು ಬೆನ್ನ
ಹೇರಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣಗಳು

ಗಿನ ಪದಗಳನ್ನು

ಚಿಹ್ನೆ
ಬಿಟ್ಟು

ಉಪಸಂಹಾರ:-೧. ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣವೆಂದರೇನು ?

೨. ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ಅನೇ ಇಯತ್ತೆ

ಶಿಕ್ಷಕ:-

ವಿಷಯ:- ಇತಿಹಾಸ (ಹೈದರನ ಚರಿತ್ರೆ)

ಉಪಕರಣಗಳು:- ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ನಕಾಶ, ಹೈದರನ ಚಿತ್ರ
ಉಪೋದ್ದೇಶ:- ಈಗ ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಅರಸರು ಯಾರು ? ಇವರು ಯಾವ ಧರ್ಮದವರು? ಈ ಹಿಂದು ಅರಸರನ್ನು ತಳ್ಳಿ
 ಇಬ್ಬರು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅರಸರು ಆಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನಾದ ಹೈದರನ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಯುವಾ,

ಮೆಟ್ಟು	ವಿಷಯ	ಕ್ರಮ	ಕೆ. ಹೆ. ಉಪೋದೇಶ
೧. ಜನ್ಮ:	ಹೈದರನು ಫತ್ತೇಖಾನ ಶಿವಾಯಿಯ ಮಗನು. ಇವನು ೧೭೨೧ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.	ಇದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.	ಜನ್ಮ ೧೭೨೧.
೨. ಬಾಲ್ಯ:	ಹೈದರನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಓಡು, ಬರಹ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಾಜಿಯಂತೆ ಪುಂಡ ತನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುಲಿಯುವದು, ಕಾಳು, ಕಡಿದ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.	ಇವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮನೋರಂಜನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು.	

ಬಿ. ಎ. ಜಿ. ಎ.

೩. ಸಾಹಸ.

ಇವನ ಪುಂಡಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಮಾಡ ನಂದಿರಾಜನು ಇವನನ್ನು ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಚಾಕರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಇವನು ತನ್ನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜನಿಗೂ ನಂದಿರಾಜನಿಗೂ ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇವನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ನಂದಿರಾಜನನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ತಾನೇ ಕಾರಭಾರ ಮಾಡ ಹತ್ತಿದನು.

೪ ಹೈದರನ ಜಯಗಳು.

ಇವನು ೧೭೬೧ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡ ಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ಪೇಶವೆಯ ಸೀರಾ ಸರಗಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಹರವನ ಹಳ್ಳಿ, ರಾಯದುರ್ಗ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗಗಳ ನಾಯಕರಿಂದ ಕಪ್ಪೆ ತಕ್ಕೊಂಡನು. ಬೇದನೂರ ನಗರವನ್ನು ಸುಲಿದು ಬಹಳ ದ್ರವ್ಯ

ಪ್ರಸ್ತವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಬೇಕು.

ಕೃಷ್ಣರಾಜ
ನಂದಿರಾಜ.

೧೭೬೧ ರಲ್ಲಿ ಮೈ
ಸೂರಿನ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯ ನೋಡಹ
ತ್ತಿದನು.

೧೭೬೧ ರಲ್ಲಿ ಮೈ
ಸೂರಿನ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯ ನೋಡಹ
ತ್ತಿದನು.
ಸೀರಾ
೧೭೬೩

” ” ”

ತಕ್ಕೊಂಡನು. (೧೭೬೩) ಮುಂದೆ ಸವಣೂರ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ತಕ್ಕೊಂಡು ಪೇಶವಿಯ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಧಾರವಾಡ ಮುಂತಾದ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಾಪಹಾರಿಯ ವರೆಗೆ ದಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

೫ ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧಗಳು.

ಇವನು ಬಲಿಷ್ಠನಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲು ರಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರನು ಸೋತನು (೧೭೬೫) ಇವನು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಶ್ರಿತನಾದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ನವಾಬನ ಎಫ್ಫೋ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ನಿಜಾಮನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೂ ಇವನಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೈದರನು ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು. (೧೭೭೦) ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಹೈದರನು ಮಹಾರಾ

ರಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಯುದ್ಧ
೧೭೬೫

ಶಿವರಾಜ ಪ್ರಸ್ತಾವ.

<p>ಪ್ರಸನ್ನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಈ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧ ಕೈಆರಂಭಮಾಡಿದನು. (೧೭೭೭).</p>	<p>ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪೊಲಿಲೂರ ಹೆತ್ತರ ನರಡು ಸಾರಿ, ಕಾವೇರಿಯ ಧಡದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಸೋತರು. ಆದರೆ ಪೋರ್ಟೋನೋವೊ, ಸೊಲಿಮಗಡ, ತಲಿಚೇರಿ ಈ ಮೂರು ಕಾಳಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೈದರನಿಗೆ ಸೋಲು ಒದಗಿತು. (೧೭೮೧)</p>	<p>ಪೊಲಿಲೂರ ಪೋರ್ಟೋನೋವೊ ಸೊಲಿಮಗಡ ತಲಿ ಚೇರಿ ೧೭೮೧.</p>	<p>ಪುಟ್ಟ ಜಿ ಬಿ ಎ</p>
<p>೫ ಗುಣ.</p>	<p>ಇವನು ಶೂರನೂ ಚತುರನೂ ಸಾಹಸಿಯೂ ಇದ್ದನು.</p>	<p>ಇವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಗುಣಗಳು ಕಂಡು ಬರುವವು? ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವದು.</p>	<p>ಶೂರನೂ ಚತು ರನೂ. ಮರಣ ೧೭೮೨.</p>
<p>೬ ಮರಣ.</p>	<p>೧೭೮೨ರಲ್ಲಿ ಜೇನೆ ಬಂದು ಸತ್ತನು.</p>	<p>” ”</p>	

ಉಪಸಂಹಾರ:—೧. ಹೈದರನು ಎಂಥ ಸತ್ತನು ? ೨. ಪಟ್ಟವನ್ನು ಹೇಗೆ ದೊರಕಿಸಿದನು ? ೩. ಯಾವ ಯಾವಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದನು ? ೪. ಯಾವ ಯಾವ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು ? ೫. ಎಂಥ ಸತ್ತನು ?

೨ನೇ ಇಯತ್ತೆ

ಶಿಕ್ಷಕ:-

ಪಿಷಯ:-ಭೂಗೋಲು (ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೆಳೆಗಳು) ಉಪಕರಣ:-ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಡೆಲ್, ನಕಾಶೆ

ಉಪೋದ್ದಾಪತ:-ಬಾಲಕರೆ, ನೀವು ಇರುವ ತಾಲೂಕು ಯಾವದು ? ಆ ತಾಲೂಕಿನ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದ ಭೂಮಿಯು ಹೇಗೆ ಇರುವದು ? ಮತ್ತು ಏನೇನು ಬೆಳೆಯುವದು ? ಯಾವೆ ? ಅವಕ್ಕೆ ಏನು ಅನಕೂಲತೆಗಳಿರುವವು ? ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಯು ಬರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಕಲಿಯುವಾ.

ಪ್ರಾ. ಉ. ಜ್ಞ.

ಮೆಟ್ಟಿಲು	ವಿಷಯ	ಕ್ರಮ	ಕೆ. ಹ. ಉಪಯೋಗ
೧	ಮೂರು ಭಾಗಗಳ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪ	ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಡೆಲ್ಲನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಂತರ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗಗಳು ಕಾಣಿಸುವವು ?	ಮೂರು ಭಾಗಗಳು
೨	ಮಲೆನಾಡು	ನಾಡೆಲ್ ತೋರಿಸಿ ಇದರ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಇರುವವು. ಮಲೆನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇರುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಭೂಮಿ ಇರುವದು ? ಮಲೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯು ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಿರಬಹುದು ?	ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಮಲೆನಾಡು ಕೆಂಪು ಭೂಮಿ ಬಹಳ ಮಳೆ

ಗಡಿನಾಡು

ಬೆಳವಲನಾಡು (ಬೈಲುಸೀಮೆ)

ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳು ಬರುವವು ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕನು
ತನ್ನ ನಕಾಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬುವದು.

ಮಲೆನಾಡಿನ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ
ಭೂಮಿ ಇರುವದು ?

ಮಲೆನಾಡಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮಳೆಯು ಕಡಿಮೆ
ಯಾಗುತ್ತದೋ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತದೋ

ಯಕೆ ?

ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ?

ಮಲೆನಾಡು ಗಡಿನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಯು ಯಾ
ವಾಗ ಆಗುವದು ?

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ನಕಾಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ವನು ?

ಗಡಿನಾಡಿನ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ
ಭೂಮಿ ಇರುವದು ?

ಮಳೆಯು ಎಷ್ಟು ಆಗುವದು ?

ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳು ಬರುವವು ?

ಕಬ್ಬು

ಕೆಂಪು ಹಾಗು ಕಪ್ಪು
ಭೂಮಿಯು

ಮಲೆನಾಡಿನಿಂದ

ಮಳೆ ಕಡಿಮೆ

ಜೋಳ, ಹತ್ತಿ, ಭೆ

ಮೂಗು, ಅಕ್ಕಿ

ಯ ಕಾಳು

ಜೈಷ್ಠ, ಅಪರಾಧ, ಬಿ

ಶ್ರಾವಣ (ಜೂನ್, ಜುಲೈ, ಆಗಸ್ಟ್)

ಎರಿ ಭೂಮಿಯು.

ಮಳೆ ಕಡಿಮೆ,

ಗಡಿನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ

(ಬೆಳೆಗಳು ಮತ್ತು

ಬೀಜೋಳ,

ಗೋಡು, ಕುಸುಬಿ

೫	ಬಣ್ಣ ಕೊಡುವದು, ಬೆಳೆಗಳ ಹೆಸರು ಬರೆಯುವದು.	ಹುಡುಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯರೇಷೆಯ ನಕಾಶೆ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿಸಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವದು.
---	--------------------------------------	--

ಉಪಸಂಹಾರ:-೧. ಭತ್ತವು ಎಂಥ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವದು ? ೨. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಭಾಗಗಳಿವೆ ? ೩. ಆಯಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ?

ಸಮಾಪ್ತ.

